

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΔ' - ΤΕΥΧΟΣ 1 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2007
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντής τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης,
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὑλης, διόρθωσης δοκιμίων
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Σωκράτης Μαυρογόνατος
Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου Α΄ Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις	3
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου Α΄ Ἐόρτιος Ἐπιστολή	5
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Μήνυμα Πρωτοχρονιάς 2007	6

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Συγκρατήτριος Ἐπιστολή εἰς τὸν Πατριάρχην Βουλγαρίας κ. Μάξιμον	9
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Συγκρατήτριος Ἐπιστολή εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλγαρίας κ. Γ. Παρβάνοφ.....	10
Μιλτιάδου Ἐβερτ, Ἐρώτηση πρὸς τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων «πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κ. Γ. Ἀλογοσκούφη καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κα Μ. Γιαννάκου»	11
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Εὐχαριστήριος ἐπιστολή πρὸς τὸν κ. Μιλτιάδη Ἐβερτ	11

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πορίσματα τοῦ Η΄ Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου	12
---	----

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ Σημασία τῆς Κοινῆς Δηλώσεως τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου	17
--	----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου, Χρονικὸ Ἐπισήμιον Ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὸ Βατικανὸν.....	19
---	----

ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ἄρμονικὴ συμβίωση χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων Ἑλλήνων ὡς μοναδικὴ ὁδὸς γόνιμης καὶ δημιουργικῆς συνύπαρξης	49
---	----

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

Εἰδικὴ Ἐκδήλωσις τιμῆς διὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον, «Ἀντίδορον τῷ Μητροπολίτῃ Μεσσηνίας Χρυσοστόμῳ Θέμελι»	52
--	----

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.....

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ**

«Θεός ἐπὶ γῆς, ἄνθρωπος ἐν οὐρανῷ· καὶ πάντα ἀναμίξι ἐγένετο».
(Ἁγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος)

Ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Δυσκολεύεται ὁ ἀνθρώπινος νοῦς νὰ κατανοήσῃ τὴν μεγάλην ἀλλαγὴν, τὴν ὁποίαν ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ. Ὁ γεννηθεὶς εἰς τὴν φάτνην τῆς Βηθλεὲμ δὲν ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι γεννῶνται καθημερινῶς. Εἶναι ὁ Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὁ ὁποῖος συγκαταβαίνει διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ πλάσμα Του ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου ἔπεσε.

Κατὰ τὸ πλήρες ἀγάπης σχέδιον τοῦ Δημιουργοῦ, ὁ ἀνθρώπος προορίζεται ἵνα θεωθῇ. Ἄλλ' ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος ἐγκατέλειπε τὸν ὑποδειχθέντα εἰς αὐτὸν πρὸς τοῦτο δρόμον καὶ κατέστη δοῦλος τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ διὰ νὰ ἐπαναδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δυνατότης τῆς θεώσεως ἔπρεπε νὰ ἐναθροπήσῃ ὁ Θεός. Διότι ὁ πεπτωκὸς χοϊκὸς καὶ φθαρτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ἀνθρώπος δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ὑπερβῇ μόνος του τὴν φθαρεῖσαν φύσιν του καὶ νὰ ἐπενδυθῇ τὴν Θεότητα.

Δι' αὐτὸ, οὐδέποτε καὶ ἡ πλέον τολμηρὰ ἀνθρωπίνη φαντασία ἐτόλμησε νὰ θεωρήσῃ ὡς ἐνδεχόμενον αὐτὸ τὸ ἀνέλπιστον γεγονός. Μόνον οἱ ἐμπνευσμένοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Προφῆται διεκήρυξαν ὅτι αὐτὸ θὰ συμβῇ διὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ πράγματι, τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων αὐτὸ τὸ ἀνέλπιστον ἔγινε πραγματικότης. *«Θεός ἐπὶ γῆς, ἄνθρωπος ἐν οὐρανῷ»*, ἀνακράζει θαυμάζων ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος.

Τὸ κοσμοϊστορικὸν αὐτὸ γεγονός δὲν εἶναι ἀδιάφορον διὰ τὴν ζωὴν μας. Οὔτε τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ δι' ἡμᾶς περιορίζεται εἰς τὰς ἐφημέρους ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις. Ὁφείλομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν σοβαρώτερον τὴν νέαν κατάστασιν. Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίδει τὴν δυνατότητα νὰ ὑπερβῶμεν τὴν θνητότητά μας, νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, νὰ συζητήσωμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, νὰ καταλλαγῶμεν μετὰ τοῦ Θεοῦ, νὰ χαρῶμεν τὴν υἰοθεσίαν Του, νὰ ζήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας εἰς τὴν ἀκένωτον χαρὰν τῆς ἀγάπης Του.

Ἐὰς συμπανηγυρίσωμεν πνευματικῶς μετὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων τὴν εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἅς ἀρχίσωμεν ἀπὸ σήμερον νέαν ζωὴν, ἀξίαν τῆς κλήσεως τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ. Τὸ συνταρακτικὸν γεγονός, ὅσον ἀφανῶς καὶ ταπεινῶς ἐτελέσθη, τόσον μεγάλην ἀλλοίωσιν ἔφεραν εἰς τὸ Σύμπαν καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸ μέλλον ἐκάστου ἀνθρώπου. Δὲν πρέπει νὰ ἀγνοήσωμεν τὴν σπουδαιότητά του ἐπειδὴ ἐτελέσθη μακρὰν τῆς μεγάλης δημοσιότητος, εἰς ἓν ταπεινὸν καὶ ἀπέριττον σπήλαιον. Οὔτε πρέπει νὰ ἐορτάσωμεν τὸ γεγονός θορυβωδῶς καὶ ἐπιφανειακῶς ὡς μίαν ἐποχικὴν ἐφήμερον πανήγυριν, χωρὶς ἄλλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν ζωὴν μας πλὴν τοῦ κοσμικοῦ ξεφαντώματος.

Ἐὰν καὶ τὰ γενόμενα κατὰ τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀθέατα διὰ τοὺς φθαρτοὺς ἀνθρωπίνους ὀφθαλμούς, ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἶδον καὶ μᾶς περιγράφουν τὰ βαθύτερα συμ-

βάντα καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν μυστικὴν ἀλλοίωσιν τοῦ κόσμου. Ἴδου πῶς ὁ προκατοχὸς ἡμῶν Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφωνεῖ, θαμβωμένος ἐξ ὅσων ἀντελήφθη:

«Ἄγγελοι συνεχόρευον ἀνθρώποις, ἀνθρωποὶ τοῖς ἀγγέλοις ἐκοινωνοῦν καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἄνω δυνάμεσι· καὶ ἦν ἰδεῖν... καταλλαγὰς Θεοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν γεγενημένας φύσιν, διάβολον αἰσχυρόμενον, δαίμονας δραπετεύοντας, θάνατον λελυμένον, παράδεισον ἀνοιγόμενον, κατάραν ἠφανισμένην, ἁμαρτίαν ἐκποδῶν γεγενημένην, πλάνην ἀπεληλαμένην, ἀλήθειαν ἐπανελθοῦσαν, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πανταχοῦ κατασπειρώμενον καὶ κομῶντα, τὴν τῶν ἄνω πολιτείαν ἐπὶ γῆς πεφυτευμένην, καὶ τῇ γῇ συνεχῶς ἀγγέλους ἐπιχωριάζοντας καὶ πολλὴν ὑπὲρ τῶν μελλόντων τὴν ἐλπίδα οὔσαν» (P.G. 57, 15-16).

Αὐτὴν τὴν ἐλπίδα τῶν μελλόντων εἶθε, τέκνα καὶ ἀδελφοί, νὰ ἴδωμεν πραγματοποιουμένην εἰς τὴν ζωὴν μας εὐχαῖς τοῦ μεγάλου Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ

Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἐν οὐρανοῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δὲ κατὰ τὸ ἐπὶ θύραις νέον ἔτος χιλίων ἑξακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου τούτου, ἀνακηρύσσομεν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὸ ἔτος τοῦτο ἔτος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἵνα δώσωμεν εἰς πάντας τοὺς πιστοὺς τὴν ὄθησιν νὰ μελετήσουν τὸ ἔργον καὶ νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ.

Ἀδελφοί!

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε·

Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε·

Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε·

Αὐτῷ τῷ Φιλανθρώπῳ Θεῷ τῶν Χριστουγέννων, ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φανάριον, Χριστούγεννα, βς΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

**ΕΟΡΤΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ**

Ἀριθμ. Πρωτ. 1375

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χριστόδουλε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορευόμεν.

«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τὸν ἀγγελικὸν τοῦτον ὕμνον, τὸν ὁποῖον μυριάδες ἀγγέλων ἔψαλαν κατὰ τὴν νύκτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Βρέφους, ψάλλει καὶ ἐφέτος ἢ κατὰ Ἀνατολὰς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν μέσῳ φοβερᾶς τῶν πάντων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἀκαταστασίας. Συνενώσωμεν πᾶσαι αἱ Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι τὰς εὐχὰς ἡμῶν καὶ ἱκετεύσωμεν τὸν Κύριον τοῦ Ἑλέους καὶ τῶν Οἰκτιρῶν, ὅπως διὰ τῆς πανοθενουργοῦ καὶ ἀμάχου Δεξιᾶς Αὐτοῦ θέσῃ τέρμα κατὰ τὸ ἐπ' αἰσίοις ἀρχόμενον ἔτος εἰς τὴν ἀφάνταστον ἀκαταστασίαν, οἷαν οὐκ εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι σήμερον, καὶ δωρήσῃται τῷ κόσμῳ τὴν ποθητὴν καὶ ἐλπιδοφόρον εἰρήνην, εἰς παραμυθίαν καὶ ἀνακούφισιν αὐτοῦ.

Δεόμεθα τοῦ Κυρίου ὅπως καταξιῶι τὴν Ὑμετέραν φίλην Μακαριότητα ἐν ὑγιείᾳ καὶ χαρᾷ ὑπαντᾶν τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, χαρίσῃται δὲ Αὐτῇ καὶ τῷ αὐτόθι εὐσεβεῖ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας τὸν νέον τῆς χρηστότητος Αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἔμπλεων πάσης ἀγαθωσύνης καὶ εὐλογίας.

Καὶ αὐθις δ' ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι τὴν Ὑμετέραν φίλην Μακαριότητα, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ πάσης τιμῆς.

Χριστούγεννα, βς'
Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

**ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
2007**

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ μᾶς ἄφησε γλυκιές και πικρές ἀναμνήσεις και ἐμπειρίες. Λιγότερες ἴσως γλυκιές και περισσότερες πικρές. Παρὰ τὶς καρδιακές εὐχές μας, οἱ μέρες πὺν κυλοῦν μᾶς φέρουν ὄλο και πιὸ κοντὰ σὲ φαινόμενα παρακμῆς και νοσηρότητας. Και τὸ πιὸ συγκλονιστικό εἶναι ὅτι οἱ φερόμενοι ὡς πιὸ πολιτισμένοι και ἐκσυγχρονισμένοι λαοὶ τοῦ κόσμου ἔρχονται πρῶτοι σὲ βαρβαρότητα και ἀμοραλισμό, ὅταν τοῦτο ἐπιβάλλουν τὰ συμφέροντά τους. Πῶς ἔγινε ἔτσι ὁ κόσμος, διερωτώμεθα. Γιατί νὰ πεινᾶνε τὰ 3/4 τῶν ἀνθρώπων; Γιατί νὰ ἐπιβάλλονται, μὲ προσχήματα δῆθεν ἀπελευθέρωσης, δεσμὰ και τυραννίες; Γιατί νὰ συντηροῦνται ἐστῖες πολέμου χάριν οἰκονομικῶν συμφερόντων; Γιατί νὰ κυριαρχεῖ παντοῦ ὁ φαρισαϊσμός και ἡ ὑποκρισία; Γιατί κάποιοι γκρεμίζουν ἀνελέητα τὶς σταθερές τοῦ πολιτισμοῦ μας; Γιατί αὐτὴ ἡ προσπάθεια γιὰ ρευστοποίηση και ἐμπορευματοποίηση τῶν πάντων;

ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΩΝ. Γιατί νὰ γκρεμίζονται τὰ πνευματικά μας ἐρείσματα; Γιατί νὰ διαλύεται ἡ οἰκογένειά μας; Γιατί οἱ νέοι μας νὰ δοκιμάζουν τὴν πίκρα ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία, τὴν ἀνεργία, τὴν ἀναλγησία μας; Γιατί νὰ εὐτελίζεται ἡ ἀνθρώπινη ἀξία στὸ πρόσωπο τῶν πτωχῶν και ἀδυνάτων; Γιατί τὸ δηλητηριῶδες δόγμα «Ὅλα ἐπιτρέπονται» νὰ καθιστᾶ τὴ σεξουαλικότητα ἀσύδοτη και κτηνώδη; Γιατί ἡ βία νὰ προβάλλεται ὡς λύση τῶν διαφορῶν και μάλιστα ἐξησφαλισμένη γιὰ τὸν ἐπιτήδειο χρῆστη της; Γιατί αὐτὸ πὺν ἄλλοτε ὀνομάζαμε ἔθνος, σήμερα ἀναιρεῖται, εὐτελίζεται και κατακερματίζεται; Αὔριο στὸ ὄνομα ποίου θὰ κληθοῦν τὰ παιδιά μας νὰ πολεμήσουν και νὰ θυσιαστοῦν; Γιατί ἡ πίστη νὰ χλευάζεται, ἡ Ἐκκλησία νὰ συκοφαντεῖται, ἡ παιδεία νὰ ὑποβαθμίζεται, τὸ σχολεῖο νὰ ἀποδυναμώνεται; Γιατί τὰ παιδιά μας νὰ μαθαίνουν στὴν αὐθαιρεσία, στὴ βία, στὴ σεξουαλικὴ παράχρηση; Τελικὰ γιατί νὰ προτινίζουμε τὸ κλαδὶ πάνω στὸ ὅποιο καθόμαστε;

Σ' ὍΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ἡ ἀπάντηση εἶναι μία. Ἡ νεοταξικὴ κατάσταση μοιάζει σὰν νὰ θέλουμε τὴν καταστροφή μας, τὴν αὐτοκτονία μας. Ἀνεχθήκαμε νὰ διαστρεβλώνεται καθημερινὰ ἡ ἱστορία μας, νὰ ἀποθαροῦνται οἱ ἀγωνιστὲς γιὰ τὴ διαφύλαξη τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας, νὰ παραβιάζονται προκλητικὰ και ἀτιμώρητα οἱ νόμοι, νὰ καταπατοῦνται ἐπιδεικτικὰ κανόνες κοινωνικῆς ἠθικῆς μὲ τὴ σιωπηρὴ κάλυψη τῆς καθωσπρέπει κοινωνίας μας. Συναυτοργοῦμε παθητικὰ στὴν ἀποεθνικοποίηση και ἀποχριστιανοποίηση τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ τόπου, χωρὶς νὰ νοιαζόμαστε γιὰ τὶς φρικτὲς συνέπειες. Αποτινάζουμε σιγά-σιγά τὴ μία μετὰ τὴν ἄλλη, ὡς δῆθεν ἀναχρονιστικές, τὶς βασικὲς ἠθικὲς μας ἀρχές, τὴν αἰδῶ, τὸ σεβασμὸ τοῦ ἄλλου, τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ, τὴ σεμνότητα, τὴν ἐντιμότητα, τὴν ὑπευθυνότητα, τὴν ἐννοια τοῦ καθήκοντος, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν ἐπιείκεια, τὴ δικαιοσύνη, τὴ συγχώρηση. Μὲ ποιὲς ἄλλες θὰ τὶς ἀντικαταστήσουμε; Τὰ προβαλλόμενα ὑποκατάστατα τῶν οὐσιωδῶν τῆς ζωῆς εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ ἐπουσιώδη.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ ΣΗΜΕΡΑ αποστρέφεται δύο εὐαγγελικές ἔννοιες, τὴν ἁμαρτία καὶ τὴ μετάνοια. Ἀντιπαρέρχεται τὴ δεύτερη γιατί δὲν θέλει νὰ ξέρει τὴν πρώτη. Ὅμως κανεὶς δὲν σώζεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία χωρὶς τὴ μετάνοια. Καὶ ἂν ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας μας εἶναι ἡ ἁμαρτία, τότε ἡ λύση τοῦ δράματος εἶναι ἡ μετάνοια. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία γι' αὐτό. Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά. Ἔχουμε ἤδη φθάσει στὸ τελευταῖο σκαλὶ τοῦ κακοῦ τῆ σκάλα. Δὲν ἀπομένουν περιθώρια ἀναμονῶν. Τὸ κακὸ καλπάζει καὶ ἀπειλεῖ ὡς μολυσματικὴ νόσος ὅλο τὸν κοινωνικὸ μας ἴστό. Μοιάζει μὲ μεταστατικὸ καρκίνου ἀπλωμένο παντοῦ. Κι ὅλα αὐτὰ ἐνῶ μπροστὰ μας ξανοίγονται νέοι ἐλπιδοφόροι ὀρίζοντες γιὰ ποιοτικὴ ἀναβάθμιση τῆς ζωῆς μας καὶ γιὰ ρόλους καὶ πρωτοβουλίες στὴν περιοχὴ μας εὐεργετικές γιὰ ἐμᾶς καὶ τὰ παιδιά μας, γιὰ τοὺς γείτονές μας, γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Θὰ εἶναι κρίμα νὰ χάσουμε τὸ τραῖνο ἐξ αἰτίας τῶν θανάσιμων λαθῶν μας. Δὲν θὰ μᾶς τὸ συγχωρήσουν ποτὲ τὰ παιδιά μας.

Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ εἶναι γεμάτος ἀπὸ εὐλογίες καὶ χαρές. Αὐτὸ θὰ συμβῆ ἂν, μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὑποτάξουμε τὰ πάθη μας στὴ νηφάλια θεώρηση τῶν ἠθικῶν προστακτικῶν. Ἄν ἀποβάλουμε ἀπὸ κάθε ἐνέργειά μας τὸ πρόταγμα τῆς ἀτομικῆς ἱκανοποίησης. Ἄν δώσουμε τὴ δέουσα πνευματικὴ ἀγωγή στὰ παιδιά μας μὲ βάση τὶς ὑπερούσιες ἑλληνοχριστιανικὲς μας παραδόσεις. Ἄν παραστήσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας παραδείγματα πρὸς μίμησιν. Καὶ τέλος ἂν μετανοήσουμε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Χωρὶς αὐτὴ τὴν τελευταία διαδικασίαν ἀθάρασης ὅλα εἶναι χαμένα. Λοιπὸν «Ὡρα ἤδη ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι» (Ρωμ. 13,11). Εἴθε ὁ καθένας μας μὲ μία τέτοια αὐτοκριτικὴ ἐπίκληση νὰ ὑποδεχθῆ τὸ νέο ἔτος 2007.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ -
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ

Μὲ διάπυρες πατρικὲς εὐχὲς

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 164
Διεκπ. 91

Ἀθήνησι 15ῃ Ἰανουαρίου 2007

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ
ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΡΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινὸς ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' οἴουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ προτεινόμενος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Ὁ Ἀρχιμ. Συμεὼν Βενετσᾶνος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Ὁ Ἀρχιμ. Φρουμέντιος Δημητρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων.
3. Ὁ Ἀρχιμ. Νεκτᾶριος Μουλατσιώτης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φωκίδος.
4. Ὁ Ἀρχιμ. Ἱερώνυμος Νικολόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
5. Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
6. Ὁ Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Παραβάντσος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιερατάρχης
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
κ. ΜΑΞΙΜΟΝ***

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Άριθμ. Πρωτ. 5391

Άριθμ. Διεκπ. 3033

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Σόφιας και Πατριάρχα Πάσης Βουλγαρίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ και περιπόθητε ἀδελφὲ και συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Μάξιμε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τὸ ἐπὶ θύραις νέον ἔτος 2007 ἀποτελεῖ σταθμὸν διὰ τὸ Κράτος τῆς Βουλγαρίας και τὸν φίλον και ἀδελφικὸν Βουλγαρικὸν Λαόν, καθ' ὅτι ὀλοκληρώνεται ἡ διαδικασία τῆς πλήρους ἐντάξεως τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Οἰκογένειαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως και τοιουτοτρόπως πραγματοποιεῖται τὸ ὄνειρον και ἡ ἐπιθυμία μᾶς νέας ἀπαρχῆς προόδου και ἀναπτύξεως τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν και ἄλλων Ὁρθοδόξων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ὡς τυγχάνει και ἡ Βουλγαρία, ἔχει ἰδιαίτεραν σημασίαν, καθ' ὅτι ἐνισχύεται ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Αὐτῇ διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων και ἰδιαίτερος τῶν ἀρνητικῶν ἀποτελεσμάτων διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον και τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἐκ τῆς παγκοσμιοποιήσεως και τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς, αἱ ὁποῖαι δὲν περιορίζονται μόνον εἰς οἰκονομικὰς ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ ὑπὸ μορφὴν ὀδοστρωτῆρος ἰσοπεδώνουν πολιτισμούς και κατὰ τόπους παραδόσεις, ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν μαζοποίησιν και τὸν ἀφαισισμόν πάσης ἐθνικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἰδιοπροσωπίας.

Ὅθεν, ἐκφράζοντες τὰς πλέον εἰλικρινεῖς και ἐγκαρδίους συγχαρητηρίους εὐχὰς ἡμῶν ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ γεγονότι, εὐελπιστοῦμεν εἰς τὴν καλὴν συνεργασίαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς προασπίσεως τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη και ἀνωκοδομήθη ἡ Εὐρωπαϊκὴ σκέψις και ἡ δομὴ τῆς ζωῆς τῶν κοινωνιῶν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ και, τὴν περιφρούρησιν τῶν παραδόσεων τῶν λαῶν ἡμῶν, ἰδιαίτερος ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὴν διάθεσιν Ὑμῶν θέτομεν και τὸ ἐν Βρυξέλλαις Γραφεῖον τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ πᾶσαν διευκόλυνσιν Ὑμῶν και συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀρμοδίων παραγόντων τοῦ Διοικητικοῦ Κέντρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπευχόμενοι και αὐθις, ὅπως ἡ εἴσοδος τῆς Χώρας Ὑμῶν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν ἰκανοποίησιν τὰς προσδοκίας τοῦ ἀδελφοῦ και λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ διὰ πρόοδον και εὐημερίαν, περιπτυσσόμεθα τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα και διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης και φιλαδελφίας.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

* Ἐπιστολὴ μὲ παρόμοιο περιεχόμενον ἐστάλη και στὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ρουμανίας κ. Θεόκτιστο.

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ.5392
Ἀριθμ. Διεκπ. 3035

Ἀθήνησι 20ῆ Δεκεμβρίου 2006

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
κ. Γ. ΠΑΡΒΑΝΟΦ***

Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον
κ. GEORGI PARVANOV,
Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τῆς Βουλγαρίας
Εἰς Σόφειαν.

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Τὸ ἐπὶ θύραις νέον ἔτος 2007 ἀποτελεῖ σταθμὸν διὰ τὸ Κράτος τῆς Βουλγαρίας καὶ τὸν φίλον καὶ ἀδελφικὸν Βουλγαρικὸν Λαόν, καθ' ὅτι ὀλοκληρώνεται ἡ διαδικασία τῆς πλήρους ἐντάξεως τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Οἰκογένειαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τοιοῦτοτρόπως πραγματοποιεῖται τὸ ὄνειρον καὶ ἡ ἐπιθυμία μιᾶς νέας ἀπαρχῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν καὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ὡς τυγχάνει καὶ ἡ Βουλγαρία, ἔχει ἰδιαίτεραν σημασίαν, καθ' ὅτι ἐνισχύεται ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Αὐτῇ διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν ἀπασχολούντων τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Ὅθεν, ἐκφράζοντες τὰς πλέον εὐλικρινεῖς καὶ ἐγκαρδίους συγχαρητηρίους εὐχὰς ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ γεγονότι, εὐελπιστοῦμεν εἰς τὴν μεταξὺ Ὑμῶν καὶ ἡμῶν καλὴν συνεργασίαν διὰ τὴν προάσπισιν τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη καὶ ἀνωκοδομήθη ἡ Εὐρωπαϊκὴ σκέψις καὶ ἡ δομὴ τῆς ζωῆς τῶν κοινωνιῶν τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν παραδόσεων τῶν λαῶν ἡμῶν, ἰδιαίτερος ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπευχόμενοι καὶ αὐθις, ὅπως ἡ εἴσοδος τῆς Χώρας Ὑμῶν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν ἱκανοποίησιν τὰς προσδοκίας τοῦ ἀδελφοῦ καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ Βουλγαρικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ, συγχαίρομεν καὶ αὐθις τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι καὶ διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ τιμῆς.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

* Ἐπιστολὴ μὲ παρόμοιο περιεχόμενον ἐστάλη καὶ στὸν Πρόεδρο τῆς Ρουμανίας κ. Traian Basescu.

**Ἑρώτηση
στὴ Βουλὴ
τῶν Ἑλλήνων
«πρὸς
τοὺς Ὑπουργοὺς
Οἰκονομίας
καὶ Οἰκονομικῶν
κ. Γ. Ἀλογοσκούφη
καὶ Ἐθνικῆς
Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων
κα Μ. Γιαννάκου»**

Τοῦ
κ. Μιλτιάδου Ἐβερτ
Βουλευτοῦ

**Εὐχαριστήριος
ἐπιστολὴ
πρὸς τὸν
κ. Μιλτιάδη Ἐβερτ**

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστοδούλου

Ἀθήνα, 4 Ἰανουαρίου 2007

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἱερωμένων στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι σημαντικὴ. Κάθε κληρικὸς ἐπιτελεῖ στὴν ἐνορία του ἔργο κοινωνικό, πνευματικό, ἠθικό. Εἶναι ὁ συμπαρασάτης τοῦ φτωχοῦ, τοῦ ἀδικημένου, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει κάθε εἶδους προβλήματα, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τοῦ περιθωριακοῦ.

Σὲ ὅλους πρέπει νὰ εἶναι κοντά: νὰ ἐνισχύει, νὰ νουθετεῖ, νὰ δίνει λύσεις σὲ προβλήματα.

Συγχρόνως ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στὴ μικρὴ του κοινωνία πρέπει καθοδηγεῖ τὸ ποίμνιό του, νὰ τὸ ἐμπνέει καὶ νὰ διδάσκει μὲ τὸ παράδειγμά του. Τὸ πολυποίκιλο αὐτὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖ γιὰ νὰ ἔχει ἀποτέλεσμα πρέπει ὁ ἴδιος νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τίς βασικὲς βιοτικὲς ἀνάγκες. Δυστυχῶς ὅμως μέχρι σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἐπίλυσης τῶν προσωπικῶν καὶ οἰκεγενειακῶν του ἀναγκῶν, ἀφοῦ οἱ μισθοὶ ποὺ λαμβάνουν οἱ κληρικοὶ γενικῶς βρίσκονται σὲ πολὺ χαμηλὰ ἐπίπεδα.

Συγκεκριμένα οἱ κληρικοὶ τῆς Ὑποχρεωτικῆς Ἐκπαίδευσης λαμβάνουν 611 εὐρώ, τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης 715 εὐρώ, τῆς Τεχνολογικῆς Ἐκπαίδευσης 800 εὐρώ, καὶ τῆς Πανεπιστημιακῆς Ἐκπαίδευσης 837 εὐρώ, Σημειωτέον ὅτι τὸ σύνολο τῶν κληρικῶν στὴν Ἑλλάδα εἶναι περίπου 10.000.

Μὲ αὐτὲς τίς συνθήκες ὁ ἱερωμένος δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιδοθεῖ ἀπερίσκεπτος στὸ θεάρεστο ἔργο ποὺ πρέπει νὰ ἐπιτελεῖ.

Κατόπιν τούτων, ἐρωτῶνται οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κ. Γιῶργος Ἀλογοσκούφης καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κα Μαριέτα Γιαννάκου ποιά οἰκονομικὰ μέτρα καὶ πότε θὰ λάβουν ὥστε ἡ διαβίωση τῶν κληρικῶν νὰ καταστεῖ ἀξιοπρεπῆς καὶ ἀντάξια τοῦ λειτουργήματος ποὺ ἐπιτελοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 2007

Ἐντιμότατον
κ. Μιλτιάδη Ἐβερτ
Βουλευτὴν Νέας Δημοκρατίας

Ἐντιμότατε κύριε Ἐβερτ,

Μὲ ιδιαίτερη ἱκανοποίησιν ἔλαβον τὸ διὰ τηλεομοιοτύπου ἀποσταλὲν ἔγγραφον σας ΕΡΩΤΗΣΗ πρὸς τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων σχετικὰ μὲ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ ἐκ μέσης καρδίας σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἦδη ὅλος ὁ ἐφημερικὸς κλῆρος τὸ ἔχει πληροφορηθεῖ καὶ ὡς εἰκὸς ἀναμένει τὴν τελικὴν ἔκβασιν τοῦ θέματος. Ἰδιαιτέρως ἐχάρην διὰ τὴν ἀληθῆ εἰλικρινῆ καὶ οὐσιαστικὴν αἰτιολογίαν τῆς ἐρωτήσεως. Τὸ σκεπτικὸ σας εἶναι ρεαλιστικὸ καὶ συγχρόνως λίαν θετικὸ ὑπὲρ τῶν κληρικῶν μας καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῆς μάνας τοῦ Ἔθνους τῆς ἀγίας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας συγχαρητηρίους μου προσρήσεις.

Εὐχομαι ὁ νέος Ἐνιαυτὸς τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου 2007 νὰ εἶναι πλήρης εὐλογιῶν καὶ χαρίτων σὲ ἐσᾶς προσωπικῶς καὶ στὴν οἰκογένειά σας.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων
† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τὸ Η΄ Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ἐπραγματοποιήθη στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ στὰ Μελισσιάτικα Βόλου ἀπὸ 18 ἕως 20 Σεπτεμβρίου, μὲ θέμα: «ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ “Κεφάλαιον ἐορτῆς μνήμη Θεοῦ”».

Τὰ διατυπωθέντα πορίσματα τῶν εἰσηγήσεων καὶ οἱ διαμορφωθείσες προτάσεις συνοψίζονται ὡς ἑξῆς:

Α΄ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὲς καὶ τοὺς ἐκπροσώπους ἐπεσημάνθησαν τὰ ἑξῆς:

1) Κάθε θρησκεία καὶ κάθε κοινωνία ἔχει ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὶς δικές της ἐορτές. Στὴν Ἐκκλησία οἱ ἐορτὲς ἔχουν σωτηριολογικὸ χαρακτῆρα καὶ καλοῦν τὸν πιστὸ νὰ γίνῃ μέτοχος καὶ «κοινωνὸς θείας φύσεως» (Α΄ Πέτρου α΄ 4). Κάθε ἐορτὴ κατὰ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία καὶ πνευματικότητα, συγκεφαλαιώνει τὸν χρόνο σὲ μία στιγμή καὶ ὡς ἱστορικὴ ἀνάμνηση λειτουργεῖ ὡς συγκεκριμένη πρακτικὴ κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό.

2) Ἡ Ἐκκλησία μεταμορφώνει τὸν χρόνο διὰ τοῦ ἐορτολογίου Της, ἔτσι ὥστε ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου νὰ γίνῃ μία διαρκῆς ἐορτὴ, ἀφοῦ συνεχῶς ζεῖ ὡς διαρκῆς παρὸν τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ προγεύεται ἀπὸ τώρα τὴν βασιλεία Του.

3) Στὸ χριστιανικὸ ἐορτολόγιο «ἐπεβίωσαν» ἐορτολογικὰ στοιχεῖα τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία μὲ ἀληθῶς θεία σοφία καὶ σύνεση προσέλαβε καὶ ἔδωσε σ΄ αὐτὰ νέο νόημα, κατὰ τὸ «τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα» (Β΄ Κορινθ. 5,17).

4) Οἱ ἐορτὲς τῆς Ἐκκλησίας συνδέονται μὲ τὶς ἐορτὲς τοῦ ἀρχαίου Ἰσραὴλ ὡς ἑξῆς: μὲ τὸν τρόπο τελέσεώς τους, μὲ τὸν ἀγροτικὸ χαρακτῆρα τῆς ζωῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ μὲ τὰ γεγονότα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἱστορία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

5) Οἱ ἐορτὲς τοῦ ἀθηναϊκοῦ εἰδωλολατρικοῦ ἐορτολογίου, τῶν κλασσικῶν χρόνων, εἶχαν θρησκευτικὸ, πολιτικὸ καὶ ἀγροτικὸ χαρακτῆρα καὶ ἀρχικὰ ἦσαν ἱεραουργίες μαγικῆς φύσεως. Ἐξ αὐτῶν ἡ Ἐκκλησία ἄλλες ἀπέρριψε καὶ ἄλλες νοηματοδότησε κατὰ τὴν εὐαγγελικὴ διδασκαλία.

6) Τὴν διαφορὰ τῶν ἐορτῶν τῆς Ἐκκλησίας τόσο ἀπὸ τὶς ἰουδαϊκῆς, ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς εἰδωλολατρικῆς σημειώνει μὲ καθαρὸ καὶ διαφωτιστικὸ λόγο ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος:

«Ἐορτάζει καὶ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ κατὰ τὸ γράμμα· τὸν γὰρ σωματικὸν διώκων νόμον, εἰς τὸν πνευματικὸν νόμον οὐκ ἔφθασεν. Ἐορτάζει καὶ Ἕλληνα (δηλ. εἰδωλολάτρη), ἀλλὰ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τοὺς ἐαυτοὺς τε θεοὺς τε καὶ δαίμονας· ὧν οἱ μὲν εἰσὶ παθῶν δημιουργοὶ κατ’ αὐτοὺς ἐκείνους, οἱ δὲ ἐκ παθῶν ἐτιμήθησαν. Διὰ τοῦτο ἐμπαθὲς αὐτῶν τὸ ἐορτάζειν· ἵνα ἡ Θεοῦ τιμὴ τὸ ἅμαρ-

Πορίσματα
τοῦ Η΄
Πανελληνίου
Λειτουργικοῦ
Συμποσίου
Στελεχῶν Ἱερῶν
Μητροπόλεων

(Βόλος, 18-20.9.2006)

τάνειν, πρὸς ὃν καταφεύγει τὸ πάθος, ὡς σεμνολόγημα.

Ἐορτάζομεν καὶ ἡμεῖς ἀλλ' ὡς δοκεῖ τῷ Πνεύματι. Δοκεῖ δέ, εἰ λέγοντάς τι τῶν δεόντων, ἢ πράττοντας. Καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ εορτάζειν ἡμῶν, ψυχῇ τε θησαυρίζαι τῶν ἐστώτων καὶ κρατουμένων, ἀλλὰ μὴ τῶν ὑποχωρούντων καὶ λυομένων καὶ μικρὰ σαινόντων (δηλ. εὐχαριστούντων) τὴν αἴσθησιν, τὰ πλείω δὲ λυμαινόντων τε καὶ βλαπτόντων κατὰ γε τὸν ἑμὸν λόγον» (Λόγος ΜΑ', Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν Ε.Π.Ε. 5,114).

7) Τὸ εορτολόγιο διαμορφώθηκε κατὰ βάσιν στὴν Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ συμπληρώθηκε μὲ τις μνήμες τῶν ἁγίων, τις συνάξεις, τις μεταθέσεις ἐορτῶν, τοὺς κύκλους προεορτίων καὶ μεθεορτῶν ἡμερῶν (συνήθως ὀκταήμερων).

8) Ὁ «ἀκίνητος εορτολογικὸς κύκλος» τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖται ἀπὸ τις ἐορτὲς ποὺ καθορίστηκαν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἰουδαϊκὸ ἡμερολόγιο, σὲ σταθερὴ συμβατικὴ ἡμερομηνία τοῦ ρωμαϊκοῦ ἡλιακοῦ ἡμερολογίου.

9) Ὁ κύκλος τῶν ἀρχαιοτέρων ἐορτῶν, ποὺ ἔχει ὡς κέντρο τὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα, ἀποκαλεῖται «κίνητος εορτολογικὸς κύκλος» καὶ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ τότε ἰουδαϊκὸ σεληνιακὸ ἡμερολόγιο.

10) Ἡ πανήγυρις τοῦ χριστιανικοῦ Πάσχα, ποὺ ἐορτάζετο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀποστόλων εἶναι ἡ παλαιότερη καὶ λαμπρότερη ἐορτὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ εορτολογίου μὲ ρίζες ἰουδαϊκῆς. Ὁ χρόνος τελέσεως τοῦ Πάσχα ρυθμίστηκε ἀπὸ τὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Πληρέστερη εἰκόνα τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα ἔχουμε σὲ κείμενα τῶν τρίτου, τετάρτου καὶ πέμπτου αἰώνων, περίοδο κατὰ τὴν ὁποίαν διαμορφώθηκε ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καὶ ἡ περίοδος τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς. Ὁ περὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα λειτουργικὸς πλοῦτος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων ἀυξήθηκε μὲ τὴ λατρευτικὴ πράξι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ τὴν ὑστεροβυζαντινὴν περίοδο, ἡ ἀρχαία ἐνιαία ὀλονύκτιος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα διασπάστηκε στὸν ἑσπερινὸ μὲ τὴ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ποὺ μεταφέρθηκε τὸ πρωῖ τοῦ Μ. Σαββάτου καὶ στὸ Μεσονυκτικόν, τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ποὺ παρέμεινε τὸ πρωῖ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

11) Οἱ ἐορτὲς τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς κλείνουν τὴν πασχαλινὴ ἐορταστικὴ περίοδο, ἡ ὁποία

ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας διαρκοῦσε πενήντα ἡμέρες, κατὰ τὸ πρότυπο τῆς Παλαιδιαθηκῆς παραδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς ἢ τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ ἑβραϊκοῦ Πάσχα.

Ἡ Ἀκολουθία τῆς Γονυκλισίας δηλώνει τὸ τέλος τῆς πασχαλίου περιόδου, κατὰ τὴν ὁποία ἀπαγορευόταν ἡ γονυκλισία. Οἱ εὐχὲς τῆς Ἀκολουθίας τῆς Γονυκλισίας συνδέονται μὲ τὴν ἐν μετανοίᾳ προσευχὴ τῶν χριστιανῶν, τὴν μνήμη τῶν κεκοιμημένων καὶ τὴν ἐσχατολογικὴ θεώρηση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

12) Ἡ Κυριακὴ, ἡ ἀρχαιότερη ἐορτὴ μαζὶ μὲ τὸ Πάσχα, ἀπετέλεσε μίαν ἑβδομαδιαίαν ἀναστάσιμη δεσποτικὴ ἐορτὴ, ἡμέρα λατρείας, ἀργίας καὶ ἁγιασμοῦ. Εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἡμέρα εὐχαριστιακῆς συνάξεως, ποὺ τιμᾶται μὲ ιδιαίτερα προνόμια (ἀπαγόρευση νηστείας, γονυκλισίας, μνημοσύνων).

13) Τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ Θεοφάνεια συνεορτάζοντο κατὰ τὴν 6ην Ἰανουαρίου. Ὁ διαχωρισμὸς τους καὶ ἡ μετάθεση τῶν Χριστουγέννων στὶς 25 Δεκεμβρίου ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸν 4ο αἰῶνα. Ὁ ἐορτασμὸς τῶν δύο γεγονότων τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἀπέτελεσε ἀφορμὴ κατηχήσεως τῶν πιστῶν καὶ ἀναιρέσεως τῆς πλάνης τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν τῶν εἰδωλολατρῶν.

14) Τὰ Χριστούγεννα ἀπετέλεσαν καὶ τὴ βάση καθορισμοῦ ὠρισμένων ἄλλων ἐορτῶν (Περιομῆς, Ὑπαπαντῆς, Εὐαγγελισμοῦ, Συλλήψεως καὶ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου).

15) Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθιερώθηκε μετὰ τὸν 4ο αἰῶνα στὴν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων στὰ πλαίσια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐορτολογίου κατὰ τὴν μετακωνσταντινείαν περίοδο, ἀπ' ὅπου διεδόθη προοδευτικὰ στὸν ὑπόλοιπο χριστιανικὸ κόσμον. Βασικὸς παράγων καθιερώσεως τῆς ἐορτῆς ὑπῆρξε ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ χριστιανικοῦ ναοῦ στὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπου κατὰ τὴν παράδοση ἔγινε τὸ θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεως. Καθιερώθηκε δὲ νὰ ἐορτάζεται κατὰ τὴν 6ην Αὐγούστου, ὥστε νὰ μεσολαβεῖ ἡ περίοδος τεσσαράκοντα ἡμερῶν πρὶν ἀπὸ τὴν ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὸν τύπο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Ἡ ἐορτὴ προσέλαβε ιδιαίτερη σημασία μὲ τις ἡσυχαστικῆς ἔριδες τοῦ 14ου αἰῶνος, κατὰ τις ὁποῖες τονίσθηκε ἡ περὶ ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ διδασκαλία τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ.

16) Ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ ἐποχὴ οἱ πιστοὶ τιμοῦσαν τὴν Θεοτόκο. Οἱ Θεομητορικὲς ἑορτὲς ὁμῶς εἰσῆχθη-καν καὶ διαμορφώθηκαν σταδιακὰ ἀπὸ τὸν 4ο αἰῶνα, ἔχουν ὡς πηγὲς βιβλικὰ καὶ ἐξωβιβλικὰ κείμενα, καὶ ἀπετέλεσαν κατὰ τὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς Ἐκκλησίας ἀφορμὴ ἀνακεφαλαιώσεως τῆς θεολογίας περὶ «*τοῦ μεγάλου μυστηρίου*» (Α΄ Τιμ. 3,16) τῆς θείας οἰκονομίας γιὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

17) Ἡ τιμητικὴ προσκύνηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰσῆχθη στὸ ἑορτολόγιο ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ διεδόθη μέσῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως σὲ ὅλη τὴ χριστιανικὴ οἰκουμένη.

18) Ἡ εἴσοδος τῶν ἑορτῶν τῶν ἁγίων στὸ ἑορτολόγιο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι φαινόμενο πρῶτιμο καὶ γνωρίζει τὶς ἀπαρχές τῆς στίς «*γενέθλιες ἡμέρες*» τῶν μαρτύρων, δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τους. Τὸ ἑορτολόγιο ἀκολουθεῖ μίαν διαρκὴ ἐξέλιξη καθ' ὅλη τὴν προβυζαντινὴ, βυζαντινὴ καὶ μεταβυζαντινὴ περίοδο, πού καταγράφεται στίς χειρόγραφες ἢ ἔντυπες ὑμνοαγιολογικὲς πηγὲς καὶ συλλογές. Διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅτι «*αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταί, οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ἡμερῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ γνώμῃ τῶν ἐπιτελούντων κρίνονται*». (Ὁμιλία εἰς τοὺς Μάρτυρας Α΄ Ε.Π.Ε. 36,568). Δηλαδὴ ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου ἀποδεικνύεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν περίοδο, δηλαδὴ τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐὰν ὁ ἑορτάζων πιστὸς συμφωνεῖ μὲ τὸ φρόνημα, τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἦθος τοῦ ἁγίου.

Περιεχόμενο καὶ σκοπὸς κάθε χριστιανικῆς ἑορτῆς εἶναι ἡ βίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ πρόγευση τῆς αἰώνιας Βασιλείας Του.

19) Ἐορτὴ χωρὶς τὴν τέλεσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας δὲν εἶναι ἑορτὴ. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ πιστοῦ στὸ Μυστήριον τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Σωτῆρος καθιστᾷ τὴν ἑορτὴ κλήση σωτηρίας καὶ ἁγιασμοῦ. Ἐξ αὐτοῦ κρίνεται ἀπαραίτητη ἡ προετοιμασία διὰ μετανοίας καὶ καθάρσεως, ὥστε ἡ ἑορτὴ νὰ γίνῃ κοινωνία θείας ζωῆς.

20) Ἡ διόρθωση τοῦ εἰδωλολατρικοῦ ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου τὸ 1924 δημιούργησε νέες περιπτώσεις *Τυπικοῦ*, κυρίως κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὶς ὁποῖες ἀντιμετώπισεν ἡ Ἐκκλησία μας κανονικῶς καὶ μετὰ διακρίσεως.

21) Ἡ ἑορτὴ εἶναι γεγονός ἐκκλησιαστικὸ καὶ ταυτόχρονα κοινωνικὴ ἀνάγκη πού φέρνει σὲ ἐπαφὴ τὴν

Ἐκκλησία μὲ τὸν κόσμον. Ἡ ἐπαφὴ αὐτὴ διαταράσσεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τὴν τάση τοῦ κόσμου νὰ ἀποστασιοποιεῖται ἀπὸ τὶς χριστιανικὲς ἑορτὲς καὶ νὰ δημιουργεῖ δικές του καινὲς καὶ κενὲς ἑορτὲς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὸν κίνδυνον ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου καὶ νὰ χαθῇ τὸ ἀληθινὸ περιεχόμενο καὶ μήνυμα τῆς ἑορτῆς.

22) Κάθε ἑορτὴ λειτουργεῖ συγχρόνως καὶ ὡς οἰκονομικὸς καὶ ἐμπορικὸς παράγων. Δὲν εἶναι ὁμῶς δυνατὸν οὔτε ἐπιτρεπτὸν τὸ ἐμπόριον νὰ γίνῃ κέντρο τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ χειρότερον ὁ Ναός, ὁ τόπος τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ, νὰ γίνῃ «*οἶκος ἐμπορίου*» (Ἰωάννου β΄ 16). «Ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ χρήματα πρέπει νὰ ἀναφέρεται κυρίως στὴν ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας.

23) Ἡ ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος εἶναι ἡ κυρία αἰτία ἀπωλείας τοῦ νοήματος τῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἑορτὴ ἔχει καθαρὰ πνευματικὸ περιεχόμενο καὶ οἱ πιστοὶ πού θέλουν νὰ συμμετέχουν σ' αὐτὴ πρέπει νὰ ἑορτάζουν πνευματικά. Ἐορτὲς πού ἐπιδίδονται στὴν «*μοχθηρὰ μελωδία*», στίς οἰνοποσίες καὶ στὴν ἐπίδειξη δὲν εἶναι χριστιανικὲς ἑορτὲς. Τονίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος «*ἑορτὴ διὰ τοῦτο γίνεται, οὐχ ἵνα ἀσημονῶμεν, οὐχ ἵνα ἁμαρτήματα συνάγωμεν, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ ὄντα ἀναιρῶμεν*» (Ὁμιλία κζ΄ εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους Ε.Π.Ε. 184,208). Καὶ «*ἑορτὴ ἀγαθῶν ἔργων ἐστὶν ἐπίδειξις καὶ ψυχῆς εὐλάβεια καὶ πολιτείας ἀκριβεία. Κἂν ταῦτα ἔχῃς διαπαντὸς ἑορτάζειν δυνήσῃ καὶ διὰ παντὸς προσιέναι*» (Ὁμιλία κη΄ εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους Ε.Π.Ε. 18Α).

24) Ὅταν οἱ ἑορτὲς ἐκκοσμικεύονται καὶ ὁ ζῆλος τῶν πιστῶν ἐξαντλεῖται στὰ ἐξωτερικὰ προκαλεῖται ψυχικὴ κόπωση στοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν μὴ ἱκανοποίηση τῶν ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν καὶ αἰτημάτων τους. Ἐορτὴ χωρὶς πνευματικὸ περιεχόμενο, χωρὶς κατάνυξη καὶ μετάνοια, χωρὶς ταπείνωση καὶ φιλανθρωπία καταπνέει ψυχικὴν ταλαιπωρίαν καὶ συντελεῖ στὴν ἐμφάνιση ὑποκαταστάτων εὐλαβείας καὶ στὴ δημιουργία προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν.

25) Ἡ πλήξη, ἡ μοναξιά, ἡ ἀνασφάλεια, καὶ γενικότερα ἡ κρίση, μέσα στὴν ὁποία ζεῖ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος στὴν ἔλλειψη περιεχομένου καὶ νοήματος ζωῆς, τὸ ὁποῖο προσφέρουν οἱ ἑορτὲς.

26) Ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες ὑπονομεύονται οἱ ἐκκλησιαστικὲς ἑορτὲς μέχρι καταργήσεώς των. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐκφράζει ἀπόλυτα τὸ μοντέλο τῆς σύγχρονης κοινωνίας, ἡ ὁποία δίδοντας βαρῦτητα στὴ δημιουργία οἰκονομικῶν προτύπων ἀποϊεροποιεῖται συνεχῶς καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ εὐαγγελικὸ ἦθος. Στὴν ἀπομάκρυνση τοῦ λαοῦ συντελοῦν καὶ ἄλλοι ἐργασιακοί, γεωγραφικοί, ψυχολογικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες.

27) Μὲ τίς κοσμικὲς ἑορτὲς ὁ ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ἱκανοποιήσει τίς ὑπαρξιακὲς του ἀνάγκες γιὰ ἑορτασμὸ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὑποβάθμιση τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν σὲ κοσμικὲς ἐκδηλώσεις ὀφείλεται τόσο στὴν ἑλλιπῆ κατήχηση τῶν πιστῶν, ὅσο καὶ στὴν ἐκκοσμίκευση τῆς ζωῆς.

28) Ἡ καθιέρωση τῶν κοσμικῶν ἑορτῶν, ἰδιαίτερα στὴν ἐποχὴ μας, ἐποχὴ παγκοσμιοποίησης, ἐκκοσμίκευσης καὶ πολυπολιτισμικότητας, καθιστᾷ ἐμφανῆ τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἡ ἑορτὴ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνάπαυσης. Γιὰ νὰ ζήσει ὁ ἄνθρωπος, πρέπει νὰ ἐργασεῖ. Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ ἐργάζεται χωρὶς νὰ ἀναπαύεται. Σὲ κάθε ἐποχῇ, σὲ κάθε τόπο καὶ πολιτισμὸ αὐτὸς ὁ κανόνας παράγει τὸν ρυθμὸ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνάπαυσης. Ἐπιπλέον ὁμως ἡ ἀνάπαυση, ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ νὰ μὴν ἐργάζεται κάποιος, βιώνεται ἀνέκαθεν ὡς χαρὰ.

β) Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἑορτῆς ἀναδεικνύει τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νόημα ζωῆς. Μὲ τὴν ἑορτὴ ὁ ἄνθρωπος νοσηματοδοτεῖ τὴν ἴδια τὴν ἐργασία του καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του. Ἀκριβῶς ἐδῶ, στὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου ὅχι μόνο γιὰ ἀνάπαυση ἀλλὰ γιὰ χαρὰ καὶ νόημα, εὐρίσκεται ἡ ἀληθινὴ πηγὴ τοῦ ἑορτασμοῦ. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ ἡ ἑορτὴ διαθέτει μίαν μοναδικὴ ἀνθεκτικότητα μέσα στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία. Ἰδιαίτερα στὴν πατρίδα μας ὁ παραδοσιακὸς τρόπος ἑορτασμοῦ καὶ τὰ ἀποδεκτὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἔθιμα ἐμπλουτίζουν τίς ἑορτὲς ὡς γεγονότα ἀνακαινίσεως καὶ χαρᾶς.

Β' ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τὸ Συμπόσιο κατέγραψε τίς ἐν συνεχείᾳ προτάσεις, οἱ ὁποῖες δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀφορμὴ ποιμαντικοῦ προβληματισμοῦ ἀποσκοποῦντος στὴν προβολὴν τοῦ νοήματος τῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν συμμετοχὴν τῶν πιστῶν σ' αὐτές.

Γιὰ τὴν λήψη τῶν ἀποφάσεων ποὺ προσιδιάζουν σὲ κάθε ἐνορία προτείνονται τὰ ἑξῆς:

1. **Οἱ ποιμένες ὀφείλουν νὰ προβάλλουν τίς ἀλήθειες τοῦ ἑορτολογικοῦ κύκλου τῆς Ἐκκλησίας,** ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ μετέχουν «μετ' ἐπιγνώσεως» καὶ νὰ γνωρίζουν τί σημαίνει ἑορτὴ καὶ ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς συμμετοχῆς τους στὶς ἐκκλησιαστικὲς ἑορτὲς καὶ πανηγύρεις. Ὁ χαρακτήρας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν εἶναι πρωτίστως «λογικὸς», ὅπως «λογικὴ» εἶναι κάθε πτυχὴ τῆς χριστιανικῆς λατρείας καὶ τὸ περιεχόμενό τους εἶναι πνευματικόν. Προφανῶς χρειάζεται μακρόχρονη καὶ ἐπίμονη ποιμαντικὴ φροντίδα γιὰ νὰ γίνῃ βίωμα τοῦ λαοῦ νὰ ἑορτάζει «ὡς δοκεῖ τῷ πνεύματι» (ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος, Λόγος ΜΑ' εἰς τὴν Πεντηκοστὴν Ε.Π.Ε. 5,114).

2. **Κακὲς συνήθειες πολλῶν ἐτῶν καὶ ἔθιμα ποὺ ἀντίκεινται στὴν εὐαγγελικὴ ἀλήθεια δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ καταργηθοῦν αὐτομάτως.** Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἀπαιτεῖται προσεκτικὴ καὶ διεξοδικὴ προσπάθεια ἐνημέρωσης καὶ συνετὴ ἀντιμετώπιση τῶν πιστῶν ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ποιμένες. Οἱ ποιμένες πρέπει νὰ εὑρουν τὴν χρυσὴ τομὴ μεταξὺ δύο ἀναγκῶν. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἀπομονωθοῦν ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον στὴν προσπάθειά τους νὰ διορθώσουν κληρονομημένες κακὲς συνήθειες, ἐνῶ πρέπει συγχρόνως νὰ μυσταγωγήσουν τοὺς πιστοὺς στὰ ἐνδότερα καὶ ὑψηλότερα τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ λατρείας ἀπαλλάσσοντάς τους ἀπὸ τὰ «στοιχεῖα τοῦ κόσμου» (Γαλάτας δ' 3).

3. **Οἱ ποιμένες ὀφείλουν νὰ ἐπισκοποῦν, ὥστε νὰ ἀποφεύγονται οἱ ὑπερβολὲς κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν,** γιὰ νὰ μὴν ἀλλοιώνεται ὁ «λογικὸς» καὶ πνευματικὸς χαρακτήρας τους καὶ νὰ εὐτελίζεται ἡ ἀξία τους ἀπὸ τὸν στολισμὸν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὴν διάρκειά τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, τὴν ἔνταση τῶν μεγαφῶνων, τὰ ἄμφια τῶν κληρικῶν, τὰ μελωδικὰ ἄσματα, τὸν φωτισμὸν τοῦ Ναοῦ, τὴν διάρκειαν τῶν κωδωνοκρουσιῶν καὶ τοῦ κηρύγματος καὶ γενικότερα σὲ κάθε τι ποὺ συνδέεται μὲ τὴν ἑορτὴ, ὅπως εἶναι οἱ δεξιώσεις, οἱ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις, ἡ διασκέδαση. Τὸ μέτρο εἶναι ὁ ἄριστος δρόμος γιὰ τὴν σύνθεση καὶ προβολὴ τῶν λειτουργικῶν στοιχείων μίας ἑορτῆς. Ὅλα πρωτίστως ὀφείλουν νὰ γίνονται μὲ εὐλάβεια καὶ σεβασμὸ πρὸς τὴν ἱερὴ παράδοση, τὸ ἦθος, τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν τάξη τῆς Ἐκκλησίας μας.

4. Ὅμοίως οἱ ποιμένες ὀφείλουν νὰ ἐπιδεικνύουν προσοχή καὶ ἀνεκτικότητα πρὸς τοὺς συντελεστὲς τῆς ἑορτῆς καὶ τοὺς συνεργάτες τους, ὅπως ἐπίσης αὐτοκυριαρχία καὶ αἴσθημα εὐθύνης καὶ νὰ ἐμπνέουν μὲ τὸ παράδειγμά τους τοὺς συνεργάτες τους, διότι ἡ κόπωση, οἱ εὐθύνες, οἱ παράλλογες ἀπαιτήσεις κάποιων προσκυνητῶν προκαλοῦν φόρτιση μὲ ἀποτέλεσμα τὸν σκανδαλισμὸ τῶν χριστιανῶν, χωρὶς οὐσιαστικὸ λόγο.

5. **Νὰ περιοριστοῦν στὸ ἐλάχιστο τὰ κυτία εἰσφορῶν τῶν πιστῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν**, διότι εἶναι ἀπαράδεκτη ἡ κατάσταση σὲ κάθε σημεῖο τοῦ Ναοῦ ἢ κοντὰ στὶς ἱερὲς εἰκόνες νὰ ὑπάρχουν κυτία εἰσφορῶν γιὰ νὰ ὑπενθυμίζουν στοὺς προσκυνητὲς, ὅτι ὀφείλουν νὰ συνεισφέρουν οἰκονομικὰ στὶς πραγματικὰ ποικίλες ἀνάγκες, πὺ ἔχει ἡ λειτουργία ἐνὸς ἐνοριακοῦ Ναοῦ ἢ μιᾶς Ἱερᾶς Μονῆς.

Παράλληλα μποροῦν νὰ ἐνημερώνονται οἱ προσκυνητὲς γιὰ τὶς δραστηριότητες τοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου μὲ ἓνα καλαίσθητο καὶ προσεκτικὰ διατυπωμένο ἔντυπο καὶ νὰ ἀφήνονται ἐλεύθεροι νὰ ἀποφασίζουν πότε καὶ πῶς θὰ συνεισφέρουν σὲ αὐτό.

Τὰ ἡμερολόγια, οἱ εἰκόνες ἢ τὰ διάφορα ἐνθύμια, πὺ πιθανὸν διαθέτουν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ στοὺς προσκυνητὲς, θὰ πρέπει νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ παγκάρια ἢ τὰ τραπέζια ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ νὰ ἐκτίθενται σὲ εἰδικὸ χῶρο ἐκθέσεως βιβλίων ἢ ἐργοχειρῶν, ὅπου θὰ ὑπάρχει ἡ ἐνημερωτικὴ ἐπιγραφή, ὅτι τὰ ἔσοδα διατίθενται γιὰ τοὺς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς τῆς ἐνορίας.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἐμπορικὰ περίπτερα εἰδῶν εὐλαβείας ἢ οἰουδήποτε ἄλλου εἶδους καὶ νὰ περιορίζονται σὲ εἰδικὸ χῶρο ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Ναοῦ μὲ τὴν ἔνδειξη, ὅτι δὲν ἔχουν καμμία σχέση μὲ τὸν Ναό.

6. **Ὅφείλει νὰ γίνῃ ἓνας προσεκτικὸς χειρισμὸς τοῦ προβλήματος τῶν ἐπαϊτῶν.** Εἰδικότερα νὰ γίνῃ προσπάθεια παραπομπῆς ὄλων, καὶ τῶν χριστιανῶν πὺ θέλουν νὰ προσφέρουν τὸν «ὀβολό» τους καὶ αὐτῶν πὺ ἔχουν ἀνάγκη βοήθειας, στὶς φιλανθρωπικὲς κινήσεις τῶν ἐνοριῶν τους γιὰ μία συνολικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος.

7. **Νὰ διανέμεται σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς εἰδικὸ καὶ εὐπρεπὲς ἑορταστικὸ ἔντυπο μὲ εὐχὲς γιὰ τὴν ἑορτὴ καὶ πληροφορίες γιὰ τὶς ἐνοριακὲς δραστηριότητες, γιὰ τὸ νόημα τῆς ἑορτῆς ἢ τὸν βίῳ τοῦ ἑορταζομένου**

ἁγίου. Ἀκόμη μπορεῖ νὰ ὑπάρχει εἰδικὴ προθήκη στὸν Νάρθηκα μὲ ἔντυπο ἐποικοδομητικὸ ὑλικὸ μὲ τὴν ἐμφανῆ ἔνδειξη ὅτι διανέμεται δωρεάν.

8. **Καλὸν εἶναι καὶ συντελεῖ στὴν σύσφιξη τῶν ἐνοριακῶν δεσμῶν ἡ ἀναζήτηση καὶ ἡ ἐπιστροφὴ ἐθελοντῶν γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ τὴν διεξαγωγὴ τῆς ἑορτῆς** πέρα ἀπὸ τὸν συνήθη κύκλο τῶν στενῶν συνεργατῶν τοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου. Ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐνορίας καὶ ὁ ἐφευρετικὸς κληρικὸς μπορεῖ νὰ δρᾷ ἀφυπνιστικά, ὥστε ἡ ἑορτὴ νὰ εἶναι ἀληθῶς «*μνήμη Θεοῦ*» κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν θεολόγο (Λόγος ΛΘ' εἰς τὰ Φῶτα Ε.Π.Ε. 5,90) γιὰ ὅλους. Ἰδιαίτερη μέριμνα πρέπει νὰ ληφθεῖ σὲ ἐνορίες μὲ ἀμιγῆ πληθυσμὸ ἐργατῶν, ἀγροτῶν ἢ ἄλλων εἰδικότητων, οἱ ὅποιοι κατὰ περιόδους ἀναγκάζονται νὰ ἀπασχολοῦνται μακρυνὰ ἀπὸ τὴν κατοικία τους, ὥστε νὰ οἰκονομοῦνται καὶ ἡ συμμετοχὴ στὶς ἑορτὲς καὶ ἡ βιοποριστικὴ ἀπασχόληση.

9. **Νὰ ἀξιοποιηθοῦν ποιμαντικὰ οἱ κοσμικὲς ἑορτὲς** κατὰ τὸ πρότυπο τῆς ἐκκλησιαστικοποιήσεως ἡ ἐκχριστιανίσεως τῶν ἰουδαϊκῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες. Ὅταν μία κοινωνία, μὲ τὶς ποικίλες σκοπιμότητες πὺ ἀναπτύσσονται ἐντὸς τῆς, συνθέτει μία ἑορτὴ, μποροῦμε νὰ ἀξιοποιήσουμε τὶς ἐπιλογὲς τῆς καὶ νὰ κινήσομε μὲ σοφία καὶ σύνεση στὴν ἐκχριστιανίση τῆς.

10. Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ *Τυπικοῦ* προτείνονται τὰ ἑξῆς:

α. **Νὰ τηροῦνται πιστῶς οἱ διατάξεις τοῦ *Τυπικοῦ* καὶ νὰ μὴ ἐνθαρρύνονται οἱ ἀυθαιρεσίες, ὥστε νὰ ὑπάρχει εὐταξία στὶς ἐκκλησιαστικὲς ἑορτὲς.**

β. **Νὰ διδάσκεται ὑποχρεωτικὰ στὶς Σχολὲς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἢ Προθεωρία τοῦ *Τυπικοῦ* τοῦ Γ. Βιολάκη.**

γ. **Νὰ ἐλέγχονται μὲ προσοχὴ οἱ νέες Ἀκολουθίες, πὺ κατατίθενται στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὡς πρὸς τὴν πληρότητά τους στὶς ὁδηγίες τοῦ *Τυπικοῦ*.**

δ. **Νὰ μελετηθοῦν ἀπὸ Ἐπιτροπὴ εἰδικῶν οἱ ἐλλείψεις, οἱ παρατυπίες, τὰ λάθη καὶ οἱ τοπικῆς ἰσχύος διατάξεις τοῦ *Τυπικοῦ* καὶ νὰ ἀναπτυχθεῖ γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ συνεργασία τῶν ἐλληνοφώνων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὅποιες κυρίως ἀκολουθοῦν τὸ *Τυπικὸ* τοῦ Γ. Βιολάκη, ὥστε νὰ ὑπάρχει ὁμόφωνη ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τοῦ *Τυπικοῦ*.**

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στην Ρώμη και στο Βατικανό (13-16 Δεκ. 2006). Κατά την ἐγκάρδιο συνάντηση του Μακαριωτάτου με τὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄ ὑπεγράφη Κοινὴ Δήλωση, στην ὁποία τονίζονται τὰ σημεῖα κοινῆς ἐνδιαφέροντος και προβληματισμοῦ γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους και τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς μέσα στο πλαίσιο ἐνὸς διαρκῶς ἐξελισσομένου κόσμου και ἀπέναντι στίς ποικίλες πολιτιστικές, κοινωνικές και τεχνολογικές προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας. Εἶναι σαφές ὅτι στην Ρώμη δὲν συζητήθηκαν οἱ δογματικές και ἐκκλησιολογικές διαφορές που ὑπάρχουν μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν και τίς ὁποῖες οὐδείς ἀρνεῖται. Γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ εὐρίσκεται ἐν ἐξελίξει θεολογικὸς διάλογος, ὁ ὁποῖος συνεχίζεται ἔστω και μετ' ἐμποδίων. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος και ὁ Προκαθημένός της μεριμνοῦν και ἐπαγρυπνοῦν γιὰ τὴν διαφύλαξη και διάδοση τοῦ Δόγματος και τῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας. Παραλλήλως, ὁμως, αἰσθάνονται τὴν εὐθύνη ἀπέναντι στίς χριστιανικές κοινωνίες και στην ἱστορία τῆς Εὐρώπης και πρὸς τοῦτο ἐργάζονται γιὰ μία εἰλικρινῆ συνεργασία και ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Χριστιανῶν ἐπὶ θεμάτων κοινῆς ἐνδιαφέροντος και κοινῶν ποιμαντικῶν ἀνησυχιῶν.

Ἡ Κοινὴ Δήλωση τῶν δύο Προκαθημένων ἀρχίζει με τὴν παραδοχὴ ὅτι στο παρελθὸν οἱ σχέσεις μεταξύ Ὁρθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικῶν δοκιμάστηκαν ἀπὸ ποικίλες συγκρούσεις και τραυματικές ἐμπειρίες. Τονίζει, ὁμως, τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ συνεχισθεῖ ὁ ἐποικοδομητικὸς θεολογικὸς διάλογος παρὰ τίς διαπιστωμένες δυσχέρειες. Και τοῦτο γιὰ νὰ ἀποκατασταθεῖ κάποτε στο μέλλον ἡ ποθητὴ ἐνότης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος περὶ τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου και γιὰ νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἀξιοπιστία τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος σὲ μία κρίσιμη ἐποχὴ ραγδαίων πολιτικῶν μεταβολῶν και ὀξυτάτων πνευματικῶν συγκρούσεων. Εἶναι προφανές ὅτι οἱ δύο Προκαθημένοι ἐκφράζουν τὴν ἀνησυχία τους γιὰ τὴν καλλιέργεια ἀθεϊστικῶν και ἀντεκκλησιαστικῶν ἰδεῶν και τάσεων ἀκόμη και σὲ κοινωνίες με μακρὰ παράδοση χριστιανικῶν ἀξιῶν. Γι' αὐτὸ και στην συνέχεια καλοῦν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους και κυρίως τοὺς νέους νὰ γνωρίσουν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου, τὸ Εὐαγγέλιο τῆς χάριτος και τῆς ἀγάπης και νὰ μὴν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸν Θεό.

Ὁ Πάπας Βενέδικτος και ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἐκδηλώνουν ἐπίσης τὴν ἀνησυχία τους γιὰ τὴν ἐμφάνιση και ὄξυνση τῶν διαφορῶν θρησκευτικῶν φονταμενταλισμῶν και ἐπισημαίνουν ὅτι οἱ θρησκείες δὲν πρέπει νὰ μετατρέπονται σὲ ἐστίες μισαλλοδοξίας και βίας. Καλοῦν δὲ τοὺς θρησκευτικούς ἡγέτες νὰ ἐνδυναμώσουν τὸν Διαθρησκειακὸν Διάλογο. Ἀναφερόμενοι σὲ θέματα Βιοηθικῆς ἐκφράζουν τὸν θαυμασμό τους γιὰ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος και τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ διακηρῶσσαν τὴν ἀγωνία τους γιὰ τὴν πιθανότητα καταχρηστικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὀρισμένων ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν πειραμάτων και εὐρημάτων. Τονίζουν δὲ τὴν ἀνάγκη σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ἀπὸ τὴν στιγμή που

εἶναι ἔμβροο μέχρι τὴν ὥρα τοῦ θανάτου του, ὑποδηλοῦντες ἔτσι τὴν ἀντίθεσή τους πρὸς τὴν ἔκτρωση καὶ πρὸς τὴν εὐθανασία. Στὴν συνέχεια ζητοῦν μεγαλύτερη εὐαισθησία ὡς πρὸς τὴν προστασία τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τὴν προστασία τοῦ Περιβάλλοντος καὶ τὴν αὐξηση τῆς βοήθειας τῶν πλουσιωτέρων χωρῶν πρὸς τὶς φτωχότερες.

Ἰδιαίτερη ἀναφορὰ κάνουν ὁ Πάπας καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στὶς Χριστιανικὲς ρίζες τῆς Εὐρώπης, τὶς ὁποῖες θεωροῦν ὡς βάση τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιών καὶ τῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως τῶν λαῶν. Ἡ ἐπισήμανση αὐτὴ ἔρχεται σὲ μία ἐνδιαφέρουσα χρονικὴ συγκυρία, διότι ἀρχίζει νὰ συζητεῖται καὶ πάλι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη. Εἶναι δὲ γνωστὸ ὅτι καὶ ὁ Πάπας τῆς Ρώμης καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἐπανειλημμένως διακηρύξει τὴν ἀνάγκη γραπτῆς καὶ σαφοῦς ἀναφορᾶς τῆς χριστιανικῆς κληρονομιάς στὸ Προοίμιο τοῦ «Εὐρωσυντάγματος». Ἐπίσης ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἀπὸ 1.1.2007 ἔχουν ἑνταχθεῖ στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση δύο νέα κράτη-μέλη, ἡ

Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία, χώρες μὲ πληθυσμὸ κατὰ συντριπτικὴ πλειοψηφία Ὁρθόδοξο Χριστιανικό. Μὲ τὴν ἑνταξίᾳ αὐτὴ διευρύνεται ἡ δυνατότητα παρεμβάσεως τῶν Ὁρθοδόξων στὰ εὐρωπαϊκὰ ὄργανα.

Ἡ Κοινὴ Δήλωση ὀλοκληρῶνεται μὲ τὴν δέσμευση τῶν δύο Προκαθημένων ὑπὲρ τῆς ἐποικοδομητικῆς συνεργασίας πρὸς ὄφελος τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν. Ἐν κατακλείδι δὲ ἀναπέμπεται δέηση στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ ὥστε νὰ χαρίζει σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὸ δῶρο τῆς εἰρήνης. Μὲ τὴν Κοινὴ αὐτὴ Δήλωση ὁ Πάπας καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀποδεικνύουν ὅτι μπορεῖ κάλλιστα νὰ ὑπάρξει συνεργασία καὶ συναντίληψη μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν σὲ πολλοὺς τομεῖς, παρὰ τὶς ὁποῖες δυσχέρειες ἀντιμετωπίζει ὁ θεολογικὸς διάλογος. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀγωνίζεται καὶ θὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν καταλλαγὴ καὶ τὸν ἀλληλοσεβασμὸ μεταξὺ ὄλων τῶν λαῶν τοῦ Κόσμου καὶ ταυτοχρόνως διασώζει καὶ μεταδίδει τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη καὶ Παράδοση πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Στὸ τεῦχος Νοεμβρίου 2006 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύθηκε κείμενο τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀχαΐας κ. Ἀθανασίου μὲ τίτλο: ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΑΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ. Στὴν σελίδα 787 ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη μία φράσις τοῦ κειμένου, γι' αὐτὸ κρίνουμε ἐπιβεβλημένο νὰ δημοσιεύσουμε καὶ πάλιν τὴν συγκεκριμένη παράγραφο μὲ τὴν ὀρθή της διατύπωση:

Ἀκολούθως ἐπεσημάνθη τὸ γεγονός ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι, «οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς κοινωνίαν μετὰ τῆς ἔδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως» –συμφώνως πρὸς τὴν διατύπωσιν τοῦ κειμένου ἐργασίας– μετὰ τὸ Σχίσμα, δὲν συνῆλθον εἰς Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, συνέχισαν ὅμως νὰ συνέρχωνται εἰς Τοπικὰς Συνόδους. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τοὺς Ἐπισκόπους, οἱ ὁποῖοι «εὐρίσκονται εἰς κοινωνίαν μετὰ τῆς ἔδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως» προεκάλεσε τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας Θεοφ. Ἐπισκόπου Αὐστρίας κ. Ἰλαρίωνος, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ κριτήριον τῆς κοινωνίας μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων ὑπῆρξεν ἀνεκάθεν ἡ κοινὴ πίστις καὶ ἡ ἐν ἀληθείᾳ ἀγάπη μεταξὺ τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν μᾶλλον ἢ ἡ ἐπίδειξις νομιμοφροσύνης ἀπάντων τῶν Ἐπισκόπων πρὸς μίαν καὶ μοναδικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔδραν, κατ' ἀντιστοιχίαν μάλιστα πρὸς τὰ ἐν τῇ Ρωμαιοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ κρατοῦντα.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

**ΧΡΟΝΙΚΟΝ
ΕΠΙΣΗΜΟΥ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΣΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ**

(13-16.12.2006)

Ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὴν ἔδρα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, τὸ Βατικανό, πραγματοποίησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἀνταποκρινόμενος σὲ προσκλήσεις πὺ ἔλαβε διαδοχικὰ ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Πάπα Ἰωάννη Παῦλο Β΄ καὶ τὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄.

Στὴν ἐπίσκεψη, πὺ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 13 ἕως 16 Δεκεμβρίου 2006, τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνόδευαν:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ, μέλος τῆς Δ.Ι.Σ.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος, Σύνδεσμος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Ρωμαιοκαθολικοὺς

4. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος, Δ/ντῆς τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση

5. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης, Ἀρχιγραμματεῦν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

6. Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

7. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, στέλεχος τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση

8. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Γαβριήλ Παπανικολάου, στέλεχος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καὶ

9. Ὁ Ἱερολογιώτατος Διάκονος Ἄνθιμος Ρεγγίδης

Τὸν Μακαριώτατο, ἐπίσης, συνόδευε μεγάλη Δημοσιογραφικὴ ἀποστολή, ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν Ἑλληνικῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, τοὺς ὁποίους πλαισίωσαν στελέχη τῶν Γραφείων Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

**ΑΦΙΞΗ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΣΤΗ ΡΩΜΗ**

Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Συνοδεία του ἀφίχθησαν στὸ Στρατιωτικὸ ἀεροδρόμιο Ciampino τῆς Ρώμης στὶς 17.00 τὴν 13.12.2006, μὲ Κυβερνητικὸ ἀεροσκάφος. Ἐκεῖ τοὺς ὑποδέχθηκαν ὁ Καρδινάλιος Walter Kasper, Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐνότητας τῶν Χριστιανῶν, ὁ Νούντιος τῆς Ἀγίας Ἐδρας στὴν Ἀθήνα Πάτρικ Κοβενεί, ὁ πρῶν Νούντιος τῆς Ἀγίας Ἐδρας στὴν Ἀθήνα Πῶλ Τάμπετ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰταλίας καὶ Μελίτης κ. Γεννάδιος, ὁ Πρόεδρος τῆς

Τοῦ
Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου,
Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς Τύπου, Δημ. Σχέσεων
καὶ Διαφωτίσεως

Ἑλλάδος στήν Ἰταλία κ. Ἀναστάσιος Μητσιάλης, ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος στό Βατικανό κ. Σταῦρος Λυκίδης καί ἄλλοι ἀξιωματοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐπεφύλαξαν στόν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας θερμὴ ὑποδοχή.

Στὴν αἴθουσα ἐπισήμων του ἀεροδρομίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, προέβη στήν ἀκόλουθη δήλωση, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεώς του στήν Ἁγία Ἐδρα:

«Ἀνταποκρινόμενοι στήν εὐγενικὴν πρόσκλησιν τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα Βενεδίκτου XVI, ἦλθαμε, μετὰ τῆς συνοδείας μας, στὴ Ρώμη ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τέκνα εἶναι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῶν δεσμῶν καὶ τῆς συνεργασίας ἐν ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μας καὶ ἡ ἐνθάρρυνση τῶν προσπαθειῶν μας γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐνότητα μεταξύ μας, ἐπειδὴ ὁ κόσμος ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὶς χριστιανικὲς μας Ἐκκλησίες νὰ συνεργασθοῦν γιὰ τὴν παγίωση τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες μας. Ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ δὲν ἀποσκοπεῖ στήν συζήτηση δογματικῶν θεμάτων, ἀλλὰ στὴν συνεργασία μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπως ἐπιτάσσει ἡ ἱστορία, ὥστε αὐτὲς νὰ συμβάλουν σὸ νὰ ἀποφευχθοῦν μεγαλύτερα δεινὰ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὰ ὁποῖα φαίνεται ὅτι ἐπέρχονται.

Ὑπὸ τὸ πρῶτο αὐτὸ προσβλέπομεν στήν αὐριανὴν μας συνάντησιν μετὰ τὸν Πάπαν Βενεδίκτον XVI, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀνταλλάξωμεν ἀσπασμὸν ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ σκέψεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων πού μᾶς ἐνδιαφέρουν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἐπαφές πού θὰ ἔχουμε καὶ μετὰ τὰ ἀνώτατα στελέχη τοῦ Βατικανοῦ θὰ συμβάλουν στήν στερέωση τῆς κοινῆς μας ἐπιθυμίας γιὰ περισσότερη ἀγάπη καὶ συνεργασία σὲ τομεῖς πού ἀπτονται τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ προβλημάτων.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Ἐξοχότατον Καρδινάλιον κ. Walter Kasper, Πρόεδρον τῆς Ποντιφικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπεδέχθη πρὸ ὀλίγου σὸ ἀεροδρόμιον τοῦτο, καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐημερίας τοῦ φίλου ἰταλικοῦ λαοῦ».

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Καρδινάλιος Walter Kasper δήλωσε τὰ ἀκόλουθα:

«Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού συναντῶ τὸν Μακαριώτατο. Γνωρίζομαστέ πολλὰ χρόνια καὶ συσφίξαμε περαιτέρω τὶς σχέσεις μας μετὰ τὴν ἱστορικὴ ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου II' στήν Ἀθήνα. Ἐκτοτε οἱ σχέσεις μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἔχουν βελτιωθεῖ πολὺ καὶ οἱ Ἐκκλησίες μας ἔχουν ἐμβαθύνει σὲ θέματα πού ἀφοροῦν στήν ἀνθρωπότητα. Οἱ Ἐκκλησίες μποροῦν νὰ συμβάλουν σὸ νὰ ἀποφευχθοῦν κρίσεις καὶ ἀντιπαραθέσεις σὸν κόσμο ὑπὲρ τῆς ἐγκαθίδρυσης τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν. Ἀναμένουμε μετὰ χαρὰ τὴν αὐριανὴ συνάντησιν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τὸν Ἀγιώτατο Πάπα, ἡ ὁποία γίνεται σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ συναλληλίας. Εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ πορευόμαστε μαζί. Θὰ εἴμαστε μαζί, θὰ προχωροῦμε μαζί καὶ θὰ δίνουμε ἀπὸ κοινῶν τῇ μαρτυρία ἐν Χριστῷ, πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν μας».

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ἀκολουθία του ὁδηγήθηκαν ἐντὸς τοῦ Βατικανοῦ καὶ κατέλυσαν σὸν ξενῶνα τῆς Ἁγίας Μάρθας, ὅπου φιλοξενοῦνται οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι τῆς Ἁγίας Ἐδρας.

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΙΠΝΟ

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ Καρδινάλιος Walter Kasper παρέθεσε ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τῶν ὑψηλῶν προσκεκλημένων, στὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου προσφώνησε τὸν Μακαριώτατο καλωσορίζοντάς τον στήν ἔδρα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμενος, παράλληλα, πλήρη ἐπιτυχία τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐπίσκεψης.

Ἀκολούθησε ἡ ἀντιφώνησιν τοῦ Μακαριώτατου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἐκλαμπρότατε Καρδινάλιε καὶ ἀγαπητὲ φίλε κ. Walter Kasper, Πρόεδρε τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθησιν τῆς Χριστιανικῆς Ἐνότητος,

Ἐκλαμπρότατοι, Ἐξοχότατοι, ἐκλεκτοί, σεβαστοὶ καὶ προσφιλεῖς ἐν Χριστῷ λοιποὶ ἀδελφοί,

Εἶναι αὐτὴ μιὰ μέρα ὄντως λαμπρὴ καὶ εὐλογημένη, κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἡμετέρα Μετρούπολις βρίσκεται μετὰ

τὴν τιμία συνοδεία τῆς ἐδῶ, στὴν Αἰώνια Πόλη, τὴν ἱστορική πρωτεύουσα τῶν Καισάρων ἀλλὰ καὶ περι- κλεῖ ἔδρα τῶν ἐπισκόπων τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης.

Ἦρθαμε ἐδῶ, ἀπὸ τὸ κλεινὸν Ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀντα- ποκρινόμενοι σὲ φιλάδελφο πρόσκληση τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα Ρώμης καὶ πεφλημένου ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Βενεδίκτου τοῦ ΙΣΤ΄, ὡς φιλόπονοι ἐργάτες τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κομίζοντες τὸ αἴσιο μῆνυμα τῆς καταλλαγῆς, τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ διαλόγου τῆς ἀληθείας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κατὰ τὸν ροῦν τῆς Ἰστορίας οἱ σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν μας δὲν ὑπῆρξαν οὔτε οἱ ἄριστες οὔτε καὶ οἱ ἐπιβαλλόμενες ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Ὅμως, οἱ καιροὶ οὐ μενετοί!

Εὐλογημένοι ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες, οἱ ὅποιοι προηγήθησαν ἡμῶν, ἦσαν τὰ ἀναθέματα τοῦ τραγι- κοῦ Σχίσματος καὶ σηματοδότησαν μία νέα ἐποχὴ γιὰ τίς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν.

Πάνω στὰ δικά τους ἴχνη πορεύονται οἱ Ἐκκλησίες Ἀνατολῆς καὶ Δύσης τὰ τελευταῖα σαράντα χρόνια μὲ ἀνταλλαγῆς μηνυμάτων καὶ εὐχῶν, ἀμοιβαῖες ἐπι- σκέψεις καὶ χορήγηση ὑποτροφιῶν, συμμετοχῆς σὲ θεολογικὰ συνέδρια καὶ συναντήσεις εἰρήνης, ἀλλὰ κυρίως μὲ τὴ θυσιαστικὴ καὶ ἐπίπονη σταδιακὴ ἐξέλι- ξη καὶ πορεία τοῦ ἐπίσημου θεολογικοῦ διαλόγου μεταξὺ Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ Ὁρθόδοξης Ἐκκλη- σίας.

Εἶναι ἓνας δρόμος ἀλληλοκατανόησης, καταλλαγῆς καὶ εἰρήνευσης αὐτός, ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ἀγά- πης, πὺν στηρίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ θεωρεῖται ἡ κατ' ἐξοχὴν θετικὴ συμβολὴ τῆς στὴν ὑπόθεση τῆς Χριστιανικῆς Ἐνότητας.

Τὸ πνεῦμα, ὅμως, τῶν καιρῶν μας ὑποδεικνύει καὶ ἄλλους δρόμους. Ἡ ἱστορικὴ ἐπίσκεψη τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ Ἀνδρὸς Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄ τὸ 2001 στὴν Ἀθήνα προβληματίσε θετικὰ καὶ τὸν κληρο καὶ τὸ λαὸ μας, καὶ ἀνοιξε νέους δρόμους δημιουργικῆς ἀδελφικῆς συνεργασίας στὰ πλαίσια τῆς νέας εὐρωπαϊκῆς πραγματικότητας. Ἀνταλλάξαμε ἐπίσημες Ἀντιπροσωπεῖες, συζητήσα- με γιὰ βιοηθική, ἐκπαίδευση, οἰκολογία, εἰρήνη καὶ πολιτισμὸ, συνταχθήκαμε στὸν κοινὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν προάσπιση τῆς κοινῆς εὐρωπαϊκῆς κληρονομιάς χρι-

στιανικῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν καὶ ἐπιβεβαιώσαμε τὴν εἰλικρίνεια τῶν αἰσθημάτων καλῆς πρόθεσης.

Καὶ τώρα βρισκόμαστε ἐδῶ, μπροστὰ στὴν ἱστορική μας εὐθύνη, ἔτοιμοι νὰ συναντήσουμε τὸν διακεκρι- μένο θεολόγο καὶ διανοούμενο τῆς ἐποχῆς μας, τὸν δυναμικὸ καὶ χαρισματικὸ ἡγέτη τῆς Ρωμαιοκαθο- λικῆς Ἐκκλησίας, τὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄.

Ἐρχόμαστε πλήρεις προσδοκιῶν καὶ ἐλπίδων χρηστών. Πρόθεσή μας εἶναι νὰ διατρανώσουμε ἐνω- μένοι τὴν ἀντίθεσή μας στὴν ἐκκοσμίκευση τοῦ χρι- στιανικοῦ μηνύματος μέσα σὲ μιὰ περίοδο ἰσοπεδω- τικῆς Παγκοσμιοποίησης καὶ πολλάκις ἀντίθετης χρήσης τῆς τεχνολογίας.

Νὰ ἀγωνιστοῦμε μαζὶ γιὰ νὰ ἐγκαθιδρυθεῖ ἡ βασι- λεία καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ πάνω στὴ γῆ, ἀλλὰ πρωτίστως μέσα σ' αὐτὴ τὴ διψασμένη γιὰ Χριστὸ πολυπολιτισμικὴ ἥπειρο, τὸν Κοινὸ μας Οἶκο, τὴν Εὐρώπη.

Ὁφείλομε ν' ἀγωνισθοῦμε ἀταλάντευτα, γιὰ νὰ διασφαλίσουμε τὸ σεβασμὸ πρὸς τὸν ἱερό χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καὶ τὴν ἀδιαπραγμάτευτη ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, μέσα ἀπὸ τὴ βιοηθική καὶ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν νέων γενετικῶν προκλήσεων, ἀλλὰ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἐνσυνείδητη καὶ συνεχῆ δια- φύλαξη τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τὸ ὁποῖο ἀποτε- λεῖ τὴν εὐγλωττὴ μαρτυρία τῆς Θείας Δημιουργίας.

Ἀδήριτη προκύπτει στὶς μέρες μας ἡ ἀνάγκη συνε- χοῦς προώθησης καὶ περαιτέρω ἐνίσχυσης τοῦ Δια- θρησκειακοῦ διαλόγου, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἐξασφα- λισθεῖ στοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἡ ἐλπίδα τῆς εἰρήνης καὶ ἐνὸς ἀληθινοῦ ἐξανθρωπισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἦρθαμε ὡς ταπεινοὶ διάκονοι τῆς Μεγάλης Ὁρθό- δοξης Οἰκογένειας, γιὰ νὰ δώσουμε στοὺς Ρωμαιο- καθολικοὺς ἀδελφούς μας μαρτυρία τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπί- δος γιὰ ἓνα κοινὸ καλύτερο μέλλον στὴν Εὐρώπη καὶ στὸν κόσμον, πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας πὺν ποιμαί- νουμε ἀλλὰ καὶ τῆς προβληματισμένης μας νεολαίας. Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ δηλώσουμε τὴ δέσμευσή μας γιὰ περαιτέρω καρποφόρα συνεργασία σὲ θέματα χριστιανικῶν ἀρχῶν, πανανθρώπινων ἀξιῶν καὶ βασικῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων.

Εἴμαστε ἐδῶ, παραμονὲς τῆς παγκόσμιας σωτήριας ἐορτῆς τῆς Θείας Σαρκώσεως γιὰ νὰ προσκυνήσουμε τοὺς τάφους τῶν μαρτύρων τῶν Κατακομβῶν τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, καθὼς καὶ τοὺς ἱεροὺς

τάφους τῶν Ἰδρυτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δεύτερος τυγχάνει καὶ ἰδρυτῆς καὶ ἐπουράνιος προστάτης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁφειλετικό θὰ εἶναι καὶ τὸ προσκύνημά μας στὴν περίφημη Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος μὲ τὰ μοναδικὰ βυζαντινὰ ψηφιδωτά, ἀλλὰ καὶ τὶς ἔντονες Κυριλλο-Μεθοδιανὲς μαρτυρίες τῶν Θεσσαλονικέων συμπατριωτῶν μας καὶ Προστατῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸν τάφο τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Δὲν θὰ ὑπῆρχε καλύτερος τρόπος ἐμβάθυνσης στὸ μέγα μυστήριο τῆς Μητροπόλεως πασῶν τῶν Ἑορτῶν, ὅπως ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὀνομάζει τὰ Ἅγια Χριστούγεννα, ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή μας στὴν Πατριαρχικὴ Βασιλικὴ τῆς Παναγίας τοῦ Χιονιοῦ (Santa Maria Maggiore), ὅπου φυλάσσεται ἡ Ἅγια Φάτνη τοῦ Κυρίου καὶ ἡ πανίερη βυζαντινὴς τεχντροπίας εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Σωτηρίας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Λαοῦ.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐπίσκεψή μας στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τοῦ Λατερανοῦ, τὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ρώμης, θέλει νὰ δηλώσει τὸ σεβασμὸ μας πρὸς τὴν παλαίφατη Ἔδρα τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης καὶ Πατριάρχου τῆς Δύσεως, τὸ ἀρχαῖο ἐπισκοπεῖο τοῦ ὁποίου (σημερινὴ ἔδρα τοῦ Καρδινάλιου Βικαρίου) ἀποκαλεῖται στὴν ἰταλικὴ γλῶσσα, ὡς τὶς μέρες μας, μὲ τὴν ἑλληνικὴ του μεσαιωνικὴ ὀνομασία Πατριαρχεῖο (Patriarchio).

Τέλος, χαϊρόμαστε γιὰ τὴν ἐπικείμενὴ συνάντησή μας μὲ τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰταλίας καὶ Μάλτας κ. Γεννάδιο, ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφό, καὶ τοὺς Ὁρθόδοξους συμπατριῶτες μας στὴν ἐνορία τους, τὸν ἱστορικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Ρώμης, τὸ πάλαι ποτὲ βυζαντινὸ μοναστήρι, γιὰ τὴ δωρεὰ τοῦ ὁποίου πολλὲς ὀφείλονται εὐχαριστίες στὴν Ἐπισκοπὴ τῆς Ρώμης καὶ τὸν Προκαθήμενό της.

Ἐκλαμπρότατε,

εἶναι διαχριστιανικὰ πανθομολογούμενη ἡ προσφορὰ Σας στὴ θεολογικὴ Ἐπιστήμη καὶ ἰδιαίτερα σημαντικὸς ὁ δημιουργικὸς Σας ρόλος στὴ δραστηριοποίηση τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθηση τῆς Χριστιανικῆς Ἐνότητας, τοῦ ὁποίου ἐπαξίως ἠγεῖσθε τὰ τελευταῖα χρόνια! Γιὰ μένα, λοιπόν, καὶ τὴν τιμία Συνοδεία μου εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ τιμὴ νὰ παρακαθήμεθα ἀπόψε στὸ ἐπίσημο αὐτὸ

δεῖπνο, πὺ ἔχετε τὴν εὐγένεια νὰ μᾶς παραθέτετε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότητος. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἐπιτρέψτε μου νὰ ἐγείρω τὸ ποτήριο καὶ νὰ εὐχηθῶ ὑγεία καὶ μακροήμερευση στὸν Ὑψηλό μας Οἰκοδεσπότη, Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄, ἀλλὰ καὶ σὲ Σᾶς προσωπικά: AD MULTOS ANNOS - EIS ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ!!!

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ἡ κυρίως ἡμέρα τῆς ἐπισήμου παρουσίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὸ Βατικανό, ξεκίνησε μὲ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν περίφημη Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἡ ὁποία ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο τὸν Μέγα, τὸν Α΄ Χριστιανὸ Αὐτοκράτορα, τὸν Ἅγιο καὶ Ἰσαπόστολο, τὸν 4ο αἰῶνα.

Στὴν κεντρικὴ εἴσοδο τοῦ Ναοῦ τὸν Μακαριώτατο καὶ τὴν συνοδεία του ὑποδέχθηκε ἐπίσημα ὁ Πρωθιερέας τῆς Πατριαρχικῆς Βασιλικῆς Ἀρχιεπίσκοπος Angelo Comastri, ἐπικεφαλῆς ὁμάδος Ἐπισκόπων ποὺ συνδέονται ἄμεσα μὲ τὴ λειτουργία τοῦ ἱστορικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ Ἐπίσκοπος Vittorio Lanzani, Γραμματεὺς τοῦ ἱερατείου ποὺ ἐγκαταβιοῖ στὸν Ναό, ὁ Mons. Walter Brandmueller, Πρόεδρος τῆς Ποντιφικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ὁ πρότινος ἀπελθὼν Πρωθιερεὺς τῆς Βασιλικῆς Kardinalios Francesco Marchisano.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ξενάγησης στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ναοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ συνοδεία του εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν τὸ περίφημο γλυπτὸ Pietà τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου, ἐπισκέφθηκαν τὸ ὑπέροχο παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μέσα στὸ ὁποῖο φυλάσσονται τὰ Ἱερὰ Λείψανά του, ἐνῶ κάτω ἀπὸ τὴν Ἅγια Τράπεζα καὶ μπροστὰ στὸν τάφο τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Πέτρου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἄναψε συμβολικὰ μία ἀσημένια κανδήλα, τὴν ὁποία καὶ προσέφερε στὴν Βασιλική, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεώς του.

Ἀκολούθως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐπισκέφθηκε τοὺς τάφους τῶν Παπῶν Πίου τοῦ Ι΄ καὶ Ἰωάννου τοῦ ΚΓ΄, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται σὲ εἰδικὰ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴν συνάντησή του μετὸν Πάπα Ρώμης κ. Βενέδικτο ΙΣΤ΄.

διαμορφωμένους χώρους σὲ παρεκκλήσια ἐντὸς τῆς Βασιλικῆς, ἐνῶ μετέβη καὶ στὸν ὑπόγειο χῶρο, ὅπου εἶναι θαμμένοι οἱ περισσότεροι Ρωμαῖοι Ποντίφηκες καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προσφάτως κοιμηθέντος Πάπα Ἰωάννου Παύλου ΙΙ΄ ἐναπέθεσε ἀργυρὸ, ἐπίχρυσο στεφάνι μετὴν ἐπιγραφή «ἐδούλευσεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον» (Φιλιπ. 22). Ἀκολούθησε ξενάγηση στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο τῆς Βασιλικῆς.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟ ΙΣΤ΄

Ἀμέσως μετὰ τὴν ξενάγηση στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, πραγματοποιήθηκε ἡ πρώτη στὴν ἱστορία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν συνάντηση τῶν Προκαθημένων τους, τοῦ Ἁγιωτάτου Πάπα Βενεδίκτου ΙΣΤ΄ καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Οἱ δύο Ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες συναντήθηκαν κατ' ἴδιαν γιὰ περίπου μισὴ ὥρα, ἐνῶ, ἀμέσως μετὰ, πραγματοποιήθηκε κοινὴ συνάντηση τῶν δύο ἀντιπροσω-

πειῶν, στὴ διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας προσφώνησε τὸν Μακαριώτατο ὡς ἑξῆς:

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΗΣ Α.Α. ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΙΣΤ΄ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

*«Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ»
(Κορ.1.1,3)*

Μακαριώτατε,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ τῆς τιμίας συνοδείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀδελφικῆς μας συναντήσεως, Σᾶς ἀπευθύνω χαιρετισμὸν ἐν Κυρίῳ.

Μετὰ βαθείας χαρᾶς εἶμαι εἰς τὴν εὐτυχηθῆναι θέσιν νὰ σᾶς ὑποδέχομαι μετὴν αὐτὴν ἔκφρασιν τὴν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπηύθυνε «τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ

Θεοῦ τῆ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοὶ ἅγιοι, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ» (Κορ. 1.1,2). Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ μετ' εἰλικρινοῦς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης, σὰς καλωσορίζω μεταξὺ ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρώμης καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, πού μᾶς ἤξιωσε νὰ ζήσωμεν ταύτην τὴν στιγμὴν χάριτος καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιᾶσεως.

Ἡ παρουσία Σας ἐδῶ ἀναζωπυροῖ ἐντὸς ἡμῶν τὴν σπουδαιοτάτην Χριστιανικὴν παράδοσιν, ἣτις ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη εἰς τὴν πολυφίλητον καὶ ἔνδοξον πατρίδα Σας. Μέσῳ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, αὐτὴ ἡ παράδοσίς μας ὑπενθυμίζει καθημερινῶς τὰς πρώτας χριστιανικὰς κοινότητες, αἱ ὁποῖαι ἐσχηματίσθησαν ἐν Κορίνθῳ, ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Φιλίπποις. Μεμνήμεθα, ἐπίσης, τῆς παρουσίας καὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐν Ἀθήναις, καθὼς καὶ τῆς θαυραλέας διακηρύξεως τῆς πίστεως τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ, τῷ ἀποκαλυφθέντι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ τοῦ μηνύματος τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ὁποῖου τόσον δυσχερῶς ἤκουσαν οἱ σύγχρονοὶ του.

Ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου, οἵτινες ἦσαν οἱ πρῶτοι πείραν σχόντες τῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν μεγάλων πειρασμῶν τοῦ διχασμοῦ, δυνάμεθα νὰ δίδωμεν ἐν ἐπίκαιρον μῆνυμα πρὸς πάντας τοὺς Χριστιανούς. Ὅντως, ἀνακύπτει πραγματικὸς κίνδυνος, ὅταν τὰ πρόσωπα ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ ταυτίζονται μετὰ τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης ὁμάδος λέγοντα: «ἐγὼ τάσσομαι μετὰ τοῦ Παύλου, ἐγὼ μετὰ τοῦ Ἀπολλωνίου, ἐγὼ μετὰ τοῦ Κηφᾶ». Τότε θέτει ὁ Παῦλος τὸ φοβερὸν ἐρώτημα: «Μεμέρισται ὁ Χριστός;» (Κορ. 1.1,13).

Ἐλλὰς καὶ Ρώμη ἐνέτειναν τὰς σχέσεις των ἤδη ἀπὸ τῆς αὐγῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ συνέχισαν τὰς ἐπαφὰς των, αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τὰς διαφόρους μορφὰς χριστιανικῶν κοινοτήτων καὶ παραδόσεων ἀνά τὰς χώρας τοῦ κόσμου, αἱ ὁποῖαι ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν σημερινὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Εὐρώπην. Αἱ ἐντατικαὶ αὗται σχέσεις συνέβαλον, ἐπίσης, εἰς τὴν δημιουργίαν μᾶς μορφῆς ὁσμώσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν διαμορφώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν. Ἡ ὁσμωσις αὕτη εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν γνωστικῶν,

λειτουργικῶν, θεολογικῶν καὶ πνευματικῶν ἰδιαιτεροτήτων τῶν δύο παραδόσεων, ρωμαϊκῆς καὶ ἑλληνικῆς, κατέστησε καρποφόρον τὴν εὐαγγελικὴν δρᾶσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἐνστερνιασμὸν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Σήμερον, αἱ σχέσεις ἡμῶν ἀνακάμπτουν βραδέως μὲν, ἀλλὰ εἰς βάθος καὶ μὲ τὴν φροντίδα τῆς αὐθεντικότητος. Ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνακαλύψωμεν ἐν νέον φάσμα πνευματικῶν ἐκφράσεων, πλουσίων εἰς νόημα καὶ εἰς ἀμοιβαίας δεσμεύσεις. Ἐπὶ τούτοις, τείνομεν χάριτας τῷ Κυρίῳ.

Ἡ ἀξιομνημόνευτος ἐπίσκεψις τοῦ τιμιωτάτου προκατόχου μου, Πάπα Ἰωάννου-Παύλου τοῦ 2ου ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ προσκυνήματός του ἐπὶ τὰ βήματα τοῦ Ἁγίου Παύλου, τὸ ἔτος 2001, παραμένει καθοριστικὸν σημεῖον εἰς τὴν προοδευτικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπαφῶν καὶ τῆς συνεργασίας μας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προσκυνήματος τούτου, ὁ Πάπας Ἰωάννης-Παῦλος 2ος ἐγένετο δεκτὸς μετὰ τιμῆς καὶ σεβασμοῦ παρὰ τῆς Μακαριότητος Ὑμῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνθυμούμεθα ἰδίως τὴν συγκινητικὴν συνάντησιν ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅπου ἐκήρυξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἐπηκολούθησαν ἀνταλλαγαὶ ἀντιπροσωπειῶν ἱερωμένων καὶ σπουδαστῶν.

Ἐν ταυτῷ, δὲν θὰ ἐπεθύμουν, οὐδὲ θὰ ἠδυνάμην, νὰ παραλείψω τὴν καρποφόρον συνεργασίαν ἣτις ἔχει ἐδραιωθεῖ, μεταξὺ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ.

Παρόμοιαι πρωτοβουλία συμβάλλουν συγκεκριμένως εἰς τὴν ἀμοιβαίαν γνῶσιν καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ αὗται, θὰ συνεισφέρουν ἐν τῇ προωθήσει τῶν νέων αὐτῶν σχέσεων, μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ στρέψωμεν τὸ βλέμμα μας πρὸς τὸ μέλλον, Μακαριώτατε, θὰ εἶχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν εὐρὺν πεδίον, ὅπου θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ πολιτιστικὴ καὶ ποιμαντικὴ συνεργασία μας.

Αἱ χῶραι τῆς Εὐρώπης ἐργάζονται ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς δημιουργίας μίας νέας Εὐρώπης, ἣτις δὲν νοεῖται νὰ ἀποτελέσει μίαν πραγματικότητα ἀποκλειστικῶς οἰκονομικῆν. Οἱ Καθολικοὶ καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι καλοῦνται, ὅπως συνεισφέρουν τὴν πολιτιστικὴν καὶ, πρὸ παντός, πνευματικὴν των συμβολήν. Τῷ ὄντι, ἔχουν τὸ καθήκον, ὅπως προασπισθοῦν τὰς χριστια-

νικὰς ρίζας τῆς Ἠλείου μας, αἵτινες τὴν διεμόρφωσαν, κατὰ τὴν πάροδο τῶν αἰώνων καὶ νὰ ἐπιτρέψουν, κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, εἰς τὴν Χριστιανικὴν παράδοσιν, νὰ συνεχίσει νὰ ἐκδηλοῦται καὶ νὰ ἀπεργάζεται, δι' ὄλων αὐτῆς τῶν δυνάμεων, τὴν διαφύλαξιν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, τὸν σεβασμὸν τῶν μειονοτήτων, μεριμνώντας ὅπως ἀποφενχθεῖ ἡ πολιτιστικὴ ὁμοιοτυπία, ἡ ὁποία θὰ ἠπειλεῖ νὰ ὀδηγήσει εἰς τὴν ἀπώλειαν ἀνεκτιμῆτων θησαυρῶν τοῦ πολιτισμοῦ. Κατὰ ταῦτα, εἶναι σκόπιμον, ὅπως ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῆς προασπίσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἅτινα περιλαμβάνουν τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καί, ἰδίως, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Τὰ δικαιώματα αὐτὰ ὀφείλομεν νὰ προβάλλωμεν καὶ νὰ ὑπερασπισθῶμεν, εἰς τοὺς κόλπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἐκάστου τῶν Κρατῶν, ἅτινα τὴν ἀπαρτίζουν.

Παραλλήλως, δεόν ὅπως ἀναπτύξωμεν μίαν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, ἐντὸς ἐκάστου Κράτους μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, οὕτως ὥστε ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς νέους κινδύνους οἵτινες ἀνακύπτουν πρὸ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἥτοι τὴν ραγδαίως διευρυνομένην ἐκκοσμίκευσιν, τὴν ὑποβάθμισιν τῶν ἀπολύτων ἠθικῶν ἀξιῶν διὰ τοῦ σχετικισμοῦ καὶ τὸν μηδενισμόν, οἵτινες ἀνοίγουν δίοδον εἰς συμπεριφορὰς καὶ μάλιστα καὶ εἰς τὴν υἱοθέτησιν νόμων, αἱ ὁποῖαι προσβάλλουν εὐθέως τὴν ἀκατάλυτον ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀτόμου καὶ θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ θεσμοὺς θεμελιώδεις, ὅπως ἐκείνον τοῦ γάμου. Ἐπεὶ νὰ ἀναλάβωμεν κοινὰς ποιμαντικὰς δράσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελέσουν διὰ τοὺς συγχρόνους μας, μίαν κοινὴν μαρτυρίαν καὶ θὰ μᾶς ὀδηγήσουν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐν ἡμῖν ἐλπίδα.

Ἡ παρουσία Ἰωάννου ἐδῶ, ἐν Ρώμῃ, Μακαριώτατε, ἀποτελεῖ σημεῖον τῆς κοινῆς ταύτης δεσμεύσεως. Τὰ κατ' αὐτήν, ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία διακατέχεται ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς βουλήσεως ὅπως πράξει πᾶν τὸ δυνατὸν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς προσεγγίσεώς μας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πλήρους κοινωνίας μεταξὺ Καθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων καί, πρὸς τὸ παρόν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ μίας ποιμαντικῆς συνεργασίας ἐπὶ παντὸς δυνατοῦ ἐπιπέδου, ὥστε τὸ Εὐαγγέλιον νὰ κηρύττεται καὶ νὰ εὐλογηται τὸ Ὄνομα Κυρίου.

Μακαριώτατε, ἀνανεῶ τὸ καλῶς ἤλθατε, εἰς Ἰωάννην καὶ τοὺς περιποθήτους ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι Σᾶς

συνοδεύουν κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπίσκεψιν. Ἐμπιστευόμενος Ἰωάννην, εἰς τὰς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, ἐξαιτοῦμαι τὸν Κύριον, ὅπως πληρώσει Ἰωάννην, διὰ τῆς ἀφθονίας τῶν ἐπουρανίων εὐλογιῶν Αὐτοῦ.

Ἀκολούθησε ἀντιφώνησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΗΝ Α.Α. ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΡΩΜΗΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΝ ΙΣΤ'

Ἀγιώτατε Ἐπίσκοπε καὶ Πάπα Ρώμης,

Μετὰ χαρᾶς ἐρχόμεθα σήμερον ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ προσκυνήσωμεν τὰ μνημεῖα τῶν Ἀγίων καὶ ἰδία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὴν περίπτυστον πόλιν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Ἐρχόμεθα διὰ νὰ προσκυνήσωμεν τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου καὶ διὰ νὰ τιμήσωμεν τοὺς μάρτυρας τῶν Κατακομβῶν καὶ τοὺς Ἑλληνας Ἀγίους Ἰσαποστόλους Κύριλλον καὶ Μεθόδιον. Ἐρχόμεθα διὰ νὰ εὐχηθῶμεν ὥστε νὰ λάμψη ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4,3) καὶ «ἵνα ἀυξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ Χριστός» (Ἐφ. 4,15). Μετὰ χαρᾶς ἐρχόμεθα, ὡς Προκαθήμενος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐπισκεφθῶμεν Ἰωάννην, Κύριε Βενέδικτε, διὰ πρώτην φοράν ὡς Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ταύτης, κατόπιν εὐγενοῦς Ἰωάννου προσκλήσεως. Ἐρχόμεθα πρὸς Ἰωάννην, τὸν διαπρεπῆ θεολόγον καὶ ἀκαδημαϊκὸν διδάσκαλον, τὸν ἐμβριθεῖ μελετητὴν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς σκέψεως καὶ τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἀνατολῆς, ὡς καὶ τὸν ὄραματιστὴν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς συνεργασίας τῶν θρησκείων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ προηγουμένη συνάντησις ἡμῶν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν 8ην Ἀπριλίου 2005, ἡμέραν τῆς ἐξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ Μακαριστοῦ Πάπα Ἰωάννου - Παύλου Β'. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου καὶ μεγάλου Πάπα εἰς Ἀθήνας καὶ ἡ συνάντησις μεθ' ἡμῶν τὴν 4ην Μαΐου 2001, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταλλάξωμεν

ἽΟ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ ἡ συνοδεία του κατὰ τὴν προσφώνηση τοῦ Πάπα Ῥώμης κ. Βενεδίκτου ΙΣΤ΄.

λόγον ἀγάπης καὶ ἀληθείας, ἐσηματοδότησε τὴν ἐπιθυμίαν ἀμφοτέρων νὰ θέσωμεν θεμέλιον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ οἰκοδομηθῆ ἡ κατανόησις, ἡ συγγνώμη, ἡ καταλλαγή καὶ ἡ ἀνακάθαρσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς μνήμης.

Σήμερον εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν, νὰ ἀνταλλάξωμεν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀγάπης μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος ἐγκαινιάζοντες οὕτω σταθμὸν εἰς τὴν διὰ πολλῶν σημείων ἤδη διαγεγραμμένην κοινὴν πορείαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν διὰ τὰ προβλήματα τοῦ συγχρόνου κόσμου. Ἡ διάσωσις ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν τῆς τιμῆς πρὸς τὰ ἱερά Λείψανα τῶν Ἀγίων ἐπεσημάνθη ἐπανειλημμένως διὰ τῆς εὐγενοῦς χορηγήσεως Τιμίων Λειψάνων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης πρὸς διαφόρους Μητροπόλεις καὶ Προσκνήματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Προσβλέπομεν μάλιστα εἰς τὴν κατὰ τὰς ἐπομένας ὥρας χορηγήσιν τμήματος τῆς Ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου, τὸ ὁποῖον προορίζεται νὰ φυλαχθῆ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐλαβείας εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηνῶν.

Μετὰ ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως ἐπισημαίνομεν τὴν πραγματοποιήσιν ἐπισήμων ἀποστολῶν διαφόρων Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἐδραν, ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ ἔτους 2002, μὲ σκοπὸν τὴν ἐμβάθυνσιν τῆς ἀλληλογνωριμίας, τὴν ἐνημέρωσιν καὶ τὴν συνεργασίαν εἰς τὸν κοινωνικόν, πολιτισμικόν, ἐκπαιδευτικόν, οἰκολογικόν καὶ βιοηθικὸν τομέα. Ἐνθυμούμεθα μετὰ τῶν ἄλλων τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμους ἀποστολάς ὑπὸ τὸν Ἐκλαμπρότατον Καρδινάλιον Walter Kasper τὸ 2003 καὶ τὰς ἄλλας ὑπὸ τοὺς Ἐκλαμπροτάτους Καρδινάλιους, Jean - Louis Tauran, Dionigi Tettamanzi καὶ Angelo Scola. Ἐνθυμούμεθα ἐπίσης τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐπισκέψεις τοῦ Ἐξοχωτάτου Ἐπισκόπου Vincenzo Apicella, ἐπὶ κεφαλῆς Κληρικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς Ῥώμης, καὶ τοῦ πρώην Προέδρου τῆς COMECE Ἐξοχωτάτου Ἐπισκόπου Josef Homayer, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῆς σταθερᾶς συνεργασίας τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν μετὰ τῆς COMECE, διὰ νὰ προσφέρωμεν συνεργαζόμενοι

πειστικήν μαρτυρίαν πρὸς τὸν Εὐρωπαῖον τοῦ 21ου αἰῶνος διὰ τοῦ εὐαγγελίου τῆς ζωῆς, τῆς χάριτος καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Κατ' ὄφειλὴν ἀναφερόμεθα εἰς τὸ πλῆθος τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, οἱ ὅποιοι μετεξεπαιδεύθησαν εἰς ἀνώτατα Ρωμαιοκαθολικὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, τυχόντες ὑποτροφίῶν ὑπὸ τοῦ Ποντιφικίου Συμβουλίου διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν. Καὶ ἡμεῖς, εἰς ἀντίδωρον τῆς γενομένης φιλαδέλφου προσφορᾶς, ἐχορηγήσαμεν ὑποτροφίας κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη πρὸς πενήντα Ρωμαιοκαθολικοὺς Κληρικοὺς καὶ ὑποψηφίους Κληρικοὺς, οἱ ὅποιοι σπουδάζουν ἐν Ρώμῃ, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἐξοικείωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδόξου παραδόσεως. Ἔχομεν μάλιστα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συνεχίσωμεν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ γνωριμίας καὶ συνεργασίας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν συγκεκριμένως τὴν ἀγασθὴν μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν συνεργασίαν διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἔκδοσιν τοῦ πανομοιότυπου τοῦ Μηνολογίου τοῦ Βασιλείου Β', ἐνὸς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἱστορημένων βυζαντινῶν χειρογράφων, τὸ ὁποῖον σώζεται εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Βατικανὴν Βιβλιοθήκην.

Ἡ ἀνάμνησις πάντων τούτων, καθὼς καὶ ἡ στερρεὰ ἡμῶν προσδοκία διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἀποκλειόντων τὸν δρόμον τῆς ἐν τῇ πίστει ἐνότητος δογματικῶν ἐμποδίων, ἐμπλουτίζουν τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ ἐνδυναμώνουν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ βιώσωμεν μετὰ τὴν ἐπινευσιν τὴν πλήρη ἐνότητα καὶ νὰ μεταλάβωμεν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ποτηρίου τῆς Ζωῆς. Πρὸς τοῦτο εὐχόμεθα εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διεθνoῦς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Διαλόγου μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς.

Αἱ συνθήκαι, αἱ ὁποῖαι διαμορφώνουν σήμερον τὸ νέον πρόσωπον τοῦ κόσμου καὶ ἰδίᾳ τῆς Εὐρώπης, ἐπιβάλλουν εἰς ἡμᾶς, ὡς Πνευματικοὺς Πατέρας τῶν πιστῶν μελῶν τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν, ἠύξημένην προσοχὴν πρὸς ἔγκαιρον ἐπισήμανσιν τῶν κινδύνων, οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν τὰς ἀξίας καὶ δομὰς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, τὰς ὄντως διαποτισμένας βαθέως ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Ἡ τάσις διὰ σταδιακὴν ἀποχριστιανοποίησιν τῆς Εὐρώπης, με ἀπώτε-

ρον στόχον τὸν ἐξωβελισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν δημόσιον βίον καὶ τὴν ἀπόθησιν Της εἰς τὸ κοινωνικὸν περιθώριον· τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται ἐκ τῆς μετακινήσεως χιλιάδων προσφύγων καὶ μεταναστῶν, ποικίλης προελεύσεως· οἱ κίνδυνοι οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ· αἱ τολμηραὶ καὶ ἐγγίζουσαι τὰ ὅρια τῆς ἀρχαιοελληνικῆς «ὑβρεως» ἐξελίξεις τῆς βιοτεχνολογίας εἰς τὸ τομέα τῆς Γενετικῆς· ἡ διεύρυνσις τοῦ χάσματος μετὰ πλουσίων καὶ πτωχῶν· οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους διατρέχουν οἱ νέοι μας· ἡ διαφανομένη πιθανότης συγκρούσεως πολιτισμῶν καὶ θρησκειῶν· ἡ ἀνάγκη διαφυλάξεως τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτισμικῆς ταυτότητος τῶν Εὐρωπαϊῶν πολιτῶν καὶ τοῦ πυρῆνος τῆς οἰκογενείας· ἡ ἐξαχρείωσις καὶ ὁ εὐτελισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, μάλιστα πολλάκις ὑπὸ τὸν μανδύαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων· ἡ παντὶ τρόπῳ καλλιερ- γουμένη καταναλωτικὴ μαγία καὶ ἡ συνακόλουθος παραγωγή τυποποιημένου τρόπου ζωῆς με μοναδικὴν ἀξίαν τὴν, ἀνεξαοτήτως ψυχικοῦ κόστους, ἀπόλαυσιν καὶ πλεῖστα ἄλλα κοινωνικὰ προβλήματα, περὶ τῶν ὁποίων πολλάκις καὶ Ὑμεῖς ἔχετε ὀμιλήσει, ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς ἀληθεῖς προκλήσεις, τὰς ὁποίας εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἐν τῷ ἀληθεῖ πνεύματι τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἡ συμβολὴ ἐνταῦθα τοῦ Ὁρθοδόξου θεολογικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ λόγου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀπλώνῃ συνεχῶς τὴν χεῖρα διὰ νὰ ἀρπάξῃ καὶ σώξῃ πνιγομένους ἀπὸ τὸν χεῖμαρον τοῦ Βαάλ. Αἰσθάνεται ὅτι εἰς τὸν σημερινὸν κόσμον τῆς ὑπερεπικοινωνίας ὀφείλει νὰ οἰκειωθῇ τὰ σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας καὶ νὰ ὀμιλήσῃ με σύγχρονον γλῶσσαν εἰς τὸν ἀνθρώπον τῆς ἐποχῆς μας, χωρὶς ὅμως νὰ ἀλλοτριωθῇ ὁ λόγος Της ἀπὸ τὰ σύγχρονα μέσα καὶ χωρὶς νὰ ὑποκύψῃ τὸ μήνυμά Της εἰς τὴν ἐπικοινωνιακὴν τεχνικὴν. Αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀνταπαχθῇ εἰς τὰ κράτη καὶ τὰς ὑπερδυνάμεις τοῦ κόσμου τούτου, ὅταν θεωρῇ ὅτι πλήττεται διὰ τῶν ἀποφάσεών των ἡ ἔμφυτος εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ αισθανθῇ ἡ ἰδίᾳ ὅτι ἀποτελεῖ δύναμιν τοῦ κόσμου τούτου.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, διὰ πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀθηναίων Προκατόχων Ὑμῶν Ἀνακλήτου, Ὑγείνου, καὶ Σίξτου Β' εὐχόμεθα εἰς Ὑμᾶς προσωπικῶς, Ἁγιώτα-

τε, ὑγιείαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν. «Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καὶ στηριξάει ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῶ» (Β΄ Θεσσαλ. 2,16-17).

Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν ὁμιλιῶν, ὑπεγράφη, εἰς διπλοῦν, ἱστορικὴ κοινὴ δήλωση τῶν δύο Προκαθημένων, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΤΗΣ Α.Α. ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΙΣΤ ΚΑΙ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

1. Ἡμεῖς, Βενέδικτος ΙΣΤ΄, Πάπας καὶ Ἐπίσκοπος Ρώμης καὶ Χριστόδουλος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἰστάμενοι εἰς τὸν διὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος καὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν πρωτοκορυφαίων τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου λαμπρυνθέντα ἱερὸν τοῦτον τόπον τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης, βιοῦμεν ἐντονότερον τὴν κοινὴν ἀποστολὴν ἡμῶν διὰ τὴν αὐθεντικὴν συνέχισιν τῆς ἀποστολικῆς μαρτυρίας τῆς πίστεως πρὸς τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἀπευθύνομεν χαρμόσυνον μήνυμα διὰ τῆς ἐπερχομένης κοινῆς δι’ Ὁρθοδόξους καὶ Ρωμαιοκαθολικοὺς Ἑορτῆς τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡσαύτως, βιοῦμεν τὴν κοινὴν εὐθύνην ἡμῶν διὰ τὴν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ ὑπέρβασιν τῶν ποικίλων συγχύσεων καὶ τραυματικῶν ἐμπειριῶν τοῦ πολυκυμάντου ἱστορικοῦ παρελθόντος πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι ἁγίου Θεοῦ καὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας Του.

2. Ἡ συνάντησις αὕτη ἐν τῇ θείᾳ Χάριτι καθιστᾷ ἡμᾶς ἐν πλήρει συνειδήσει κοινωνοὺς τῆς κοινῆς εὐθύνης, ἵνα βεβαιώσωμεν τὴν κοινὴν ἀποστολὴν ἡμῶν καὶ διανύσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν δύσβατον ἀτραπὸν τοῦ διαλόγου τῆς ἀληθείας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνίας τῆς πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Διό, στοιχοῦντες τῇ θείᾳ ἐντολῇ τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ πάντα συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, πορευόμεθα τὴν ὁδὸν ταύτην κατὰ τὸ ἀποστολικὸν ὑπόδειγμα ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν πνεύματι καταλλαγῆς.

3. Ἀναγνωρίζομεν τὰ σημαντικὰ βήματα τοῦ διαλόγου τῆς ἀγάπης καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου διὰ τὰς σχέσεις τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν. Ἔχομεν δὲ δι’ ἐλπίδος ὅτι ὁ διμερῆς θεολογικὸς διάλογος δύναται ν’ ἀξιοποιήσῃ τὰ θετικὰ ταῦτα στοιχεῖα πρὸς ἀναζήτησιν κοινῆς ἀποδεκτῶν θεολογικῶν προτάσεων ἐν πνεύματι καταλλαγῆς, ὡς προέτεινε καὶ ὁ ἔνδοξος κοινὸς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Μ. Βασίλειος, τονίσας, ἐν περιόδῳ πολλὰ λαπλῶν διασπάσεων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, «ὅτι τῇ χρονιωτέρᾳ συνδιαγωγῇ καὶ τῇ ἀφιλονείκῳ συγγυμνασίᾳ καὶ εἰ τί δέοι πλέον προστεθῆναι εἰς τράνωσιν, δώσει Κύριος ὁ πάντα συνεργῶν εἰς ἀγαθὸν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Ἐπιστ. 113).

4. Διακηρύσσομεν ἐν μίᾳ φωνῇ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἐμμονῆς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐποικοδομητικοῦ θεολογικοῦ διαλόγου. Διότι, παρὰ τὰς διαπιστωμένας δυσχερείας, ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἢ μᾶλλον ἀποτελεσματικώτερα ὁδὸς τῆς Ἐκκλησίας διὰ τε τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ποθητῆς ἐνότητος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος περὶ τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀξιοπιστίας τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος εἰς μίαν κρίσιμον ἐποχὴν ραγδαίων πολιτικῶν μεταβολῶν καὶ ὀξυτάτων πνευματικῶν συγχύσεων, αἱ ὁποῖα ἐντείνονται διὰ τῆς προωθήσεως τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ ἀπειλοῦν ἐνίοτε αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξίν ἐν τῇ σχέσει αὐτῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ κόσμου.

5. Ὅλως ἰδιαίτερος ἀνανεοῦμεν ἐν πᾶσῃ ἐπισημότητι τὴν κοινὴν ἡμῶν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν κόσμον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κυρίως εἰς τὴν νέαν γενεάν, διότι «ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς» (Β΄ Κορ. ε΄ 14) διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς αὐτὴν τὴν Ἐνανθρώπισιν τοῦ Κυρίου ἵνα πάντες ἐν ἀφθονίᾳ ζωῆν ἔχωσιν. Τοῦτο καθίσταται γεγονός ἰδιαίτερας σημασίας διὰ τὰς κοινωνίας ἡμῶν, ὅπου πολυάριθμα ἰδεολογικὰ ρεύματα ἀπομακρύνουν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ στεροῦν τὴν αἴσθησιν τῆς ὑπάρξεως. Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως διακηρύξωμεν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀγάπης, ἵνα πάντες οἱ ἄνθρωποι ὧσιν ἐν Κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἵνα τελειωθῇ ἡ χαρὰ αὐτῶν.

6. Θεωροῦμεν τὰς θρησκείας ὡς ἐχούσας ἰδιαίτερον ρόλον διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς

Ἁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴν ὑπογραφή τῆς κοινῆς Δηλώσεως μετὸν Πάπα Ρώμης κ. Βενέδικτο ΙΣΤ΄.

ἐν τῷ κόσμῳ εἰρήνης καὶ ὅτι αὐταὶ δὲν ἔμπορουν νὰ μετατραποῦν εἰς ἐστίας μισαλλοδοξίας καὶ βίας. Ὡς χριστιανοὶ ἡγέται προτρέπομεν ἀπὸ κοινοῦ τὸ σύνολον τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν, ὅπως συνεχίσωσι καὶ ἐνδυναμώσωσι τὸν Διαθρησκειακὸν Διάλογον καὶ ἐργασθῶσι διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς κοινωνίας εἰρήνης καὶ ἀδελφότητος μεταξὺ προσώπων καὶ λαῶν. Αὕτη εἶναι μία ἐκ τῶν ἀποστολῶν τῶν θρησκευτικῶν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, οἱ χριστιανοὶ ἐπιβάλλεται ὅπως ἐργάζωνται καὶ ὅπως συνεχίσωσι νὰ ἐργάζωνται ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καλῆς θελήσεως, ἐν πνεύματι ἀλληλεγγύης καὶ ἀδελφότητος.

7. Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ἀποτίσωμεν τιμητικὸν ἔπαινον διὰ τὰς ἐντυπωσιακὰς προόδους εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ ἐπιστητοῦ, καὶ ὅπως ἰδιαίτερος εἰς αὐτὰς πὸν ἀφοροῦν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καλοῦντες ἕνα ἕκαστον τῶν ὑπευθύνων καὶ τῶν ἐπιστημόνων, ὅπως σεβασθῶσι τὸν ἱερόν χαρακτήρα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ, διότι ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ θεῖον δῶρον. Εὐρισκόμεθα μετ' εὐλόγου ἀγωνίας ἐνώπιον τῆς καταχρηστικῆς ἐκμεταλλεύσεως

ἐκ τῶν πειραματικῶν δοκιμῶν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὄντοτητα, αἱ ὁποῖαι ἀπάδουν πρὸς τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ, τόσον ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ὅσον καὶ μέχρι τῆς φυσικῆς ἀπολήξεως αὐτοῦ.

8. Ἐπιπλέον, ἀξιοῦμεν μείζονα εὐαισθησίαν διὰ τὴν ἀποτελεσματικότεραν προστασίαν εἰς τὰς χώρας ἡμῶν, τόσον εἰς εὐρωπαϊκόν, ὅσον καὶ εἰς παγκόσμιον ἐπίπεδον, τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἅτινα ἐδράζονται ἐπὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς δημιουργίας κατ' εἰκόνα Θεοῦ.

9. Εὐχόμεθα διὰ μίαν γόνιμον συνεργασίαν διὰ νὰ ἐπαναπροσδιορίσωμεν εἰς τοὺς συγχρόνους τὰς χριστιανικὰς ρίζας τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου, αἱ ὁποῖαι ἐσφυρηλάτησαν τὴν δημιουργίαν διαφορετικῶν ἐθνῶν καὶ συνέβαλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν μεταξὺ τῶν ἁρμονικῶν δεσμῶν. Αὐταὶ ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν ἐπιβίωσιν καὶ περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιών καὶ τῶν πνευματικῶν θεμελιῶν τόσον ἐπὶ τῶν προσώπων, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς εὐημερίας τῶν κοινοῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀσπάζεται τὸν Πάπα Ρώμης κ. Βενέδικτο ΙΣΤ΄.

10. Συμμεριζόμεθα τὰς ἀξίας τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας τῶν συγχρόνων λαῶν καὶ κοινωνιῶν. Ὅμως, καλοῦμεν τὰς προηγμένας χώρας εἰς μίαν μεγαλυτέραν συνδρομὴν πρὸς τὰ ἐν ἀναπτύξει κράτη καὶ τὰ πλέον πτωχὰ ἐξ αὐτῶν, ἐν πνεύματι κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀναγνωρίζοντες ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοὶ ἡμῶν, καὶ ὅτι ἀποτελεῖ κοινὸν χρέος ἵνα προστρέξωμεν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδυνάμων καὶ τῶν πτωχῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι κατ' ἐξοχὴν τέκνα ἀγαπητὰ τοῦ Κυρίου. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, δὲν συμβιβάζομεθα μὲ τὴν καταχρηστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς θείας δημιουργίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Καλοῦμεν πρὸς τοῦτο τοὺς ἰθύνοντας καὶ πάντας τοὺς καλῆς πίστεως ἀνθρώπους, ὅπως δεσμευθῶσιν εἰς μίαν λελογισμένην καὶ σεβαστὴν διαχείρισιν τῆς θείας δημιουργίας, μετὰ τοῦ καθήκοντος τῆς ἀλληλεγγύης, κυρίως πρὸς τοὺς λαοὺς οἵτινες εὐρίσκονται ἐν καταστάσει πείνης, καὶ ὅπως κληροδοτήσωσιν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς βιώσιμον περιβάλλον πρὸς πάντας.

11. Λόγω τῶν κοινῶν ἡμῶν πεποιθήσεων, συντασσόμεθα εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν ἐπιθυμίαν διὰ περαιτέρω

δέσμευσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας, ἐν πνεύματι ἐποικοδομητικῆς συνεργασίας, διὰ τὴν διακοινωνίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν λαῶν, δίδοντες τὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος.

12. Προσβλέποντες ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς πιστοὺς, Ὁρθοδόξους καὶ Ρωμαιοκαθολικοὺς, ἀπευθύνομεν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν, ἐμπιστευόμενοι αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀναδειχθῶσι ἀδιάψευστοι μάρτυρες τῆς θείας ἀγάπης, ἀναπέμποντες θερμὰς δεήσεις ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαρίζῃ εἰς πάντας ἀνθρώπους τὸ δῶρον τῆς εἰρήνης, ἐν φιλανθρωπία καὶ ἐνότητι διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἐν Βατικανῷ τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 2006

Λίγο πρὶν τὴν ἐκπονή τῆς συνάντησης, ὁ Μακαριώτατος δώρισε, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄ ἄγιογραφημένη εἰκόνα, μεγάλων διαστάσεων, τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἰδρυτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν Ρώμης καὶ Ἑλλάδος ἀντιστοίχως.

Ὁ Ποντίφικας δώρισε, ἐκ μέρους τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, στὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, ψηφιδωτὴ εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀκολούθησε συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου μὲ τὸν Πρωθυπουργὸ τοῦ κράτους τοῦ Βατικανοῦ, Καρδινάλιο Ταρσίζιο Μπερτόνε.

Στὴ συνέχεια, κατὰ παρέκκλιση τοῦ πρωτοκόλλου, ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ΄ παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, στὰ ἰδιαίτερα Παπικὰ δώματα, στὸ ὅποιο, ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρακάθισαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Σύρου κ. Δωρόθεος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος καὶ ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐκ μέρους τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας παρακάθισαν ὁ Καρδινάλιος Ταρσίζιο Μπερτόνε, Πρωθυπουργὸς τοῦ Βατικανοῦ, ὁ Καρδινάλιος Walter Kasper, Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν καὶ οἱ δύο Γραμματεῖς τοῦ Πάπα.

**ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΑΛΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ**

Ἱστορική ἦταν καὶ ἡ τελετὴ πού πραγματοποιήθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας στὴν Πατριαρχικὴ Βασιλικὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἐκτὸς τῶν τειχῶν».

Βρίσκεται κατὰ μῆκος τῆς Via Ostiense, κοντὰ στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Τίβερη καὶ περίπου 2 km ἔξω ἀπὸ τὰ Αὐρηλιανὰ Τείχη (ἀπ' ὅπου καὶ ἡ ὀνομασία ἐκτὸς τῶν Τειχῶν).

Εἶναι κτισμένη πάνω στὸν τόπο, ὅπου κατὰ τὴν παράδοση ὁ Ἀπόστολος ἐτάφη μετὰ τὸ μαρτυρικὸ δι' ἀποκεφαλισμοῦ θάνατό του, πού συνέβη στὶς 29 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 67 στὴν τοποθεσία Tre Fontane (Τρεῖς Πηγές), σὲ ἀπόσταση 3 km ἀπὸ τὴ Βασιλική.

Σ' αὐτὸν τὸν Ναό, ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, δώρισε στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύο ἀπὸ τοὺς κρίκους τῆς Τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἰδρυτοῦ Τῆς Ἀπο-

στόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, μὲ τὴν ὁποία, κατὰ τὴν παράδοση, ἦταν δεσμευμένος κατὰ τὴν φυλάκισή του στὴν Ρώμη τὸ 67 μ.Χ.

Τὸ τιμαλφές πνευματικὸ θησαύρισμα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἦταν τοποθετημένο ἐντὸς θαυμάσιας ἀλαβάστρινης λάρνακας καὶ ἔγινε ἀντικείμενο τιμητικῆς προσκυνήσεως τόσο ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τὴν τιμία συνοδεία του, ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς καὶ μὴ. Ἐξ ἀφορμῆς δὲ τῆς ἱερῆς στιγμῆς ἀποδόθηκαν εἰδικοὶ γιὰ τὴν περίσταση ὕμνοι, τοὺς ὁποίους συνέθεσε ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, πού περιγράφουν ἀκριβῶς τὴν ἱστορικὴ καὶ πνευματικὴ σημασία τοῦ γεγονότος γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ποίμνιό Της.

Ἀκολούθως, τὸν λόγο πῆρε ὁ Πρωθιερέας τῆς Πατριαρχικῆς Βασιλικῆς, Ἐκλαμπρότατος Καρδινάλιος Ἀνδρέα Κορδέρο Λάντσα ντὶ Μοντετσέμολο, ὁ ὁποῖος στὴν ὁμιλία του ἐπεσήμανε, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΕΑ
ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΥ
ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΡΔΕΡΟ ΛΑΝΤΣΑ ΝΤΙ
ΜΟΝΤΕΤΣΕΜΟΛΟ**

(Περίληψη)

«Μακαριώτατε, Καλῶς ἤλθατε.

Ἡ ἐπίσημος, ἀδελφικὴ ἐπίσκεψίς Σας ἀποτελεῖ γιὰ ὄλους μας ἱστορικὸ γεγονός. Σήμερα Σὰς ὑποδεχθήκαμε ἀδελφικά.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, ὡς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, ὑπῆρξε ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας Σας ... Ἀπὸ τὴν προσφάτως ἀνακαλυφθεῖσα σαρκοφάγο του δὲν ἔχουμε ἐντοπίσει ἀκόμη Ἱερὰ Λείψανα, διότι δὲν ἔχει ἀνοιγεῖ, ἔχουμε ὅμως τὴν ἄλυσον τῆς φυλάκισέως του, ἀπὸ τὴν ὁποία πρόκειται σήμερα νὰ σὰς προσφέρουμε δύο κρίκους ὡς ἔνδειξη τιμῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησία Σας. Συνήθως, τὰ δεσμὰ συμβολίζουν περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας. Ὅμως, τὸ τμήμα τῆς ἄλυσου τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον θὰ παραλάβετε σήμερα, συμβολίζει, σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωσι, τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ Ρώμης καὶ Ἀθηνῶν...

Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ ποτέ, καθίσταται ἐπιτακτικὸ νὰ κηρύττωμε, μὲ μεγαλύτερη δύναμη καὶ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προσκυνᾷ τὴν τιμία ἄλυσσο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

πίστη, τὸν Λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε νὰ ἐπιτύχωμε ὄχι ἀπλῶς μίαν συμφωνίαν εἰς τὰς ἀρμονίας τῆς λατρείας μας, ἀλλὰ μίαν ἀληθῆ καὶ βαθυτέραν συμφωνίαν...»

Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΛΥΣΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ SAN PAOLO FUORI LE MURA ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

«In vincula septies coniectus, fugatus, lapidatus: et praeco factus in Oriente ac Occidente, eximium fidei suae decus accepit. Cum totum mundum docuisset, et ad

Occidentis terminos venisset (59), ac sub principibus martyrium passus esset; sic e mundo migravit, et in locum sanctum abiit, patientiae summum exemolar factus».

[Clementis I Rom. potn. opera genuina].

«Ἐπτάκις δεσμὰ φορέσας, φυγαδευθείς, λιθασθείς, κῆρυξ γενόμενος ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει, τὸ γενναῖον τῆς πίστεως αὐτοῦ κλέος ἔλαβεν· δικαιοσύνην διδάξας ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς δύσεως ἐλθὼν καὶ μαρτυρήσας ἐπὶ τῶν ἡγουμένων, οὕτως ἀπηλλάγη τοῦ κόσμου, καὶ εἰς τὸν ἅγιον τόπον ἐπορεύθη, ὑπομονῆς γενόμενος μέγιστος ὑπογραμμός»

[Κλήμεντος Ρώμης, Α' Κορινθίους, Migne P.G., I, E, 219-220].

Τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ τοῦ Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ρώμης (92-101 μ.Χ.) τοῦ «ἔωρακότος τοὺς μακαρίους ἀποστόλους, καὶ συμβεβληκότος αὐτοῖς» κατὰ τὸν

Εἰρηναῖον (Ἔλεγχος ψευδωνύμου γνώσεως [Ἀποσπάσματα], Βιβλίον Γ' III, 3, παρ. 14, ΒΕΠΕΣ τ. 5 σέλ. 143) γραφέν τριάντα χρόνια μετὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κοντὰ στὸν τόπο αὐτό, δείχνει, ὅτι αὐτὸς πού τὸ ἔγραψε εἶχε παρακολουθήσει τὰ γεγονότα ἀπὸ κοντὰ καὶ ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ μνημειώδη περίληψη τῆς ζωῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἐπισκεπτόμαστε τὸν ἱερό αὐτὸ τόπο μετὰ τῆς Τιμίας Συνοδείας μας γιὰ νὰ προσκυνήσουμε καὶ νὰ ἀποδώσουμε τὸν ὀφειλόμενο σεβασμὸ μας στὸν κήρυκα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸν περισσοτέρως κοπιάσαντα καὶ κινδυνεύσαντα γιὰ τὴν δόξα τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Κυρίου μας.

Ἐνώπιόν μας ἴσταται ἡ μοναδική, ἡ φλογισμένη ἀπὸ τὰ ἔνθεα πάθη, ἡ πλημμυρισμένη ἀπὸ τὴν ἀστραπὴς τῆς φωτισμένης γνώσεως, ἡ λαμπερή ἀπὸ τὰ ὄραματα ἀποστολικῆ μορφῆ καὶ ζωῆ, ὅπως ἀποκαλύπτεται στὶς θεόπνευστες ἐπιστολές του. Στὶς πρῶτες παρουσιάζεται μεταρσιωμένος, δυναμικός, καὶ πυκνὸς σὲ νοήματα. Στὶς ἐπιστολές τῆς αἰχμαλωσίας του εἶναι μᾶλλον θεολόγος καὶ μυστικιστῆς πού φιλοσοφεῖ πάνω στὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία μας. Τέλος στὶς ποιμαντικὲς ἐπιστολές του ἀναδεικνύεται ὁ πρακτικὸς πνευματικὸς πατέρας.

Ἀναπλάθουμε μὲ ἱερὴ συγκίνηση τὴν σκηνὴ πού διασώζει ἡ παράδοση τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ τοῦ Ἀποστόλου ἕνα πρωὶ τοῦ φθινοπώρου τοῦ ἔτους 67 μ.Χ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μὲ δεμένα τὰ χέρια, φέροντας τὰ τίμια δεσμὰ πού τοῦ φόρεσαν, ἐπειδὴ ἦταν κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, γυρισμένος πρὸς τὴν ἀνατολή, ἀτενίζοντας τὸν ἀστέρα τὸν ἑωθινὸ τὸν προμηγνύοντα τὴν ἄνοδο στὸ στερέωμα τοῦ ἡλίου, οὐσιαστικὰ ἀτενίζοντας τὸν νοητὸν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, ἀπευθύνει μεγαλόφωνα πρὸς τὸν Θεὸ τὴν τελευταία προσευχή του, στὴν ἱερὴ γλῶσσα πού μεταχειρίστηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὁ Ἀναστάς, ὅταν καλοῦσε τὸν πλανεμένο Σαούλ, «τὸν ἐμπνέοντα ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου» (πρβλ. Πράξεων θ' 1), στὴν ὑπηρεσία Του, στὴν πύλη τῆς Δαμασκοῦ (Πράξεων θ' 3-9). Τὸ κεφάλι του ἔπεσε καταγῆς καὶ ἡ ψυχὴ του ὑψώθηκε στοὺς οὐρανοὺς, τὸ στόμα του, πού οὔτε μία λέξη δὲν εἶπε ποτὲ χωρὶς νὰ ἀποπνέει τὴν εὐωδία τοῦ Χριστοῦ, σιώπησε γιὰ πάντα. Ἀλλὰ ἡ φωνὴ του δὲν ἀφανίσθηκε. Ἦχει μέχρι καὶ σήμερα ἀπὸ τὰ θεόπνευστα κείμενα τῶν

ἐπιστολῶν του, πού φανερόνουν ὅλη τὴν πνευματικὴ διαδρομὴ καὶ ὠρίμανση ἐκείνου πού χαρακτηρίστηκε ὁ Πρῶτος μετὰ τὸν Ἔνα.

Τὴν ἄλυσο πού δὲν ἐπαισχύνθηκε ὁ Ὀνησιφόρος (Β' Τιμοθέου α' 16) προσκυνοῦμε σήμερα καὶ δὲν προσκυνοῦμε μόνο, ἀλλὰ καὶ τιμῆμα τῆς ἀπὸ τὰ χέρια Σας, μὲ τὴν εὐλογία τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος Πάπα Βενεδίκτου τοῦ ΙΣΤ' θὰ παραλάβουμε. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παραλαμβάνει τὸ τιμῆμα αὐτὸ τῆς ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὡς τιμαλφέστατο κειμήλιο, καὶ ὁ φιλόχριστος λαὸς καὶ ὁ θεοφιλῆς ἱερός Κλήρος καὶ οἱ σεμνότατοι μοναχοὶ καὶ μοναχές θὰ τὸ ὑποδεχθοῦν μὲ τὴν ἐπιβαλλομένη κατάνυξη καὶ τιμῆ.

* * *

Προσῆλθαμε ταπεινοὶ προσκυνητὲς στὸν ἱερό αὐτὸ τόπο, πού συνδέεται μὲ τὴ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας, καὶ θὰ ἀποχωρήσουμε κρατώντας μὲ εὐλάβεια στὰ χέρια μας γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας τὸ ἱερό τοῦτο θησαύρισμα.

Ἡ Ἑλλάδα μεγαλύνεται, ὅτι ἔχει τὸν Ἀπόστολο Παῦλο πνευματικὸ πατέρα καὶ διδάσκαλό της καὶ ὅτι τὴν προσήγαγε στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ οὐ μόνον αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὴν Εὐρώπη.

Ὁ ἄνθρωπος πού καθόταν στὸν ἀργαλειὸ στὴν Ἐφεσο καὶ στὴν Κόρινθο ἢ στὸν ἀποπνικτικὸ ἀέρα τοῦ κελιοῦ του στὴν Ρώμη γράφοντας τὶς ἐμπνευσμένες ἐπιστολές του μποροῦσε νὰ πει γιὰ τὸν ἑαυτὸ του: «Μὲ τὶς σαῖτες τοῦ ἀργαλειοῦ τοῦ Χριστοῦ ὑφαίνω τὸ φόρεμα τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ» (Holzner)

Ἄν ὑπάρχει ἄνθρωπος πού νὰ μπορεῖ νὰ καυχηθεῖ, ὅτι ὑφανε μὲ ἀριστοτεχνία τὸν πνευματικὸ τάπητα τοῦ δυτικοῦ - εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ χρησιμοποιώντας τὸ θεϊκὸ στημόνι, δηλαδὴ τὶς εὐαγγελικὲς ἀρχές καὶ πνευματικὲς ἀξίες, αὐτὸς εἶναι ὁ σκηνοποιὸς τῆς Ταρσοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος χωρὶς ἀμφιβολία ἀνήκει στὶς ἀπόλυτα μεγάλες μορφές καὶ στοὺς πιὸ μεγάλους διαμορφωτὲς τῆς Δύσεως. Ὅσοι ζητοῦν τὸ προσωπικό του μεγαλεῖο θὰ διαπιστώσουν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος μόνος του δὲν ἔχει μεγαλεῖο. Μόνο τὸ μεγαλεῖο τῆς κλήσεώς του καὶ ἡ ἀκαταπόνητη ἀφιέρωσή του σὲ μία ὑπεράνθρωπη ἀποστολὴ τὸν ἀναδεικνύει ἀληθινὰ μέγαν.

Αὐτὸ ἦταν τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἡ ἀφοσίωσή του στὴν κλήση του. Νὰ γίνει χριστιανὸς καὶ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ μάρτυρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ποὺ κρατεῖ τὶς πνευματικὲς παρακαταθήκες τοῦ Ἀποστόλου θὰ κρατεῖ μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ θὰ ἀσπάζεται μὲ εὐλάβεια τὴν Ἄλυσσο τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄξιοχρέως εὐχαριστοῦμε τὴν Αὐτοῦ Ἀγιότητα γιὰ τὴν παράδοση τοῦ τμήματος τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ μὲ εὐγνώμονα διάθεση προσφέρουμε σ' αὐτὸ τὸν περικαλλῆ Ναὸ μὲ τὶς βυζαντινὲς ἐνθυμήσεις καὶ στοὺς φύλακές του, τὴν εὐλαβὴ μοναστικὴ κοινότητα τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου μὲ τὴν οἰκουμενικὴ κλήση, τὴν ἱερὴ αὐτὴ εἰκόνα του. Εἶναι τὸ ἀντίδωρον τῆς εὐγνωμοσύνης μας γιὰ τὴν προσφορὰ αὐτῆ καὶ τὸ ἐνθύμιο τοῦ ἐνταῦθα προσκνηματός μας. Ἔσ μᾶς ἐπιτραπεῖ ἐπίσης νὰ χαιρετίσουμε ὀλοθύμως καὶ τὸν Πρωθιερέα αὐτῆς τῆς περιφήμου Πατριαρχικῆς Βασιλικῆς, Ἐκλαμπρότατο Καρδινάλιο Ἀνδρέα Κορδέρο Λάντσα ντὶ Μοντετσέμολο.

Εἶθε ἡ Ἄλυσος αὐτῆ τῶν δεσμῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου νὰ συνδέσει ἀκατάλυτα, τῶ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης ἀνατολὴ καὶ δύση καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον «ἐν τῶ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφεσ. δ' 3).

**ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΙΠΝΟ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΣΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ
κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΥΚΙΑΗ**

Τὸ ἴδιο βράδυ καὶ μετὰ τὴν ἐπίσημη τελετὴ στὴν Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Παύλου «ἐκτὸς τῶν τειχῶν», ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς συνοδείας του παρέθεσε στὴν πρεσβευτικὴ κατοικία ὁ Ἑλληνας Πρέσβης στὸ Βατικανὸ κ. Σταῦρος Λυκίδης, στὸ ὁποῖο παρακάθησαν ἀξιωματοῦχοι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

**ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΝΑΟ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Τὸ πρωινὸ τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν

καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν ἔδρα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ξεκίνησε μὲ τὴν ἐπίσκεψη στὸν Ὁρθόδοξο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῶν ἐν Ρώμῃ Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων.

Στὴν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ τὸν Μακαριώτατο ὑποδέχθηκαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰταλίας καὶ Μελίτης κ. Γεννάδιος, ὁ Ἑλληνας Πρέσβης στὴν Ἰταλία κ. Ἀναστάσιος Μητσιάλης, ὁ Ἑλληνας Πρέσβης στὸ Βατικανὸ κ. Σταῦρος Λυκίδης, Ἑλληνες ἀξιωματοῦχοι, καθὼς καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς.

Ἀμέσως τελέστηκε ἐπίσημη Δοξολογία στὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰταλίας καὶ Μελίτης κ. Γεννάδιος προσφώνησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο ὡς ἑξῆς:

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ
ΜΕΛΙΤΗΣ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ
ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ἐν πρώτοις, μεταφέρω τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς διαπύρους εὐχὰς τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Περισπούδαστον Μακαριότητα καὶ ὑποδεχόμεθα Αὐτὴν ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτω καὶ τιμῇ βαθεῖα Κλῆρος καὶ Λαὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἱ. Μητροπόλεως Ἰταλίας καὶ Μελίτης εἰς τὴν Αἰωνίαν Πόλιν ἔνθα σήμερον ὑπάρχει, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνοριῶν αὐτῆς καὶ ἡ ἐνορία τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς Ἐκκλησία, κτισθεῖσα κατὰ τὸ τέλος τοῦ βου αἰ., παρεδόθη τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ Μητροπόλει ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, κατόπιν ἐπιμελοῦς παρακολουθήσεως καὶ ἀόκνων προσπαθειῶν τῆς ταπεινότητάς μου, ἀλλὰ καὶ συνετῆς καὶ στενῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν.

Ὑποδεχόμεθα, ἐπαναλαμβάνω, τὴν Ὑμετέραν Τετιμημένην Μακαριότητα, μὲ ἀληθινὴν συγκίνησιν

καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν, ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰν ἀνέκφραστον, ἀναφωνοῦντες ἀνυποκρίτως πρὸς Αὐτὴν καὶ τὴν τιμίαν Αὐτῆς Συνοδείαν, τὸ «Καλῶς Ἦλθατε» καὶ εὐχαριστοῦντες Αὐτὴν διὰ τὴν μεγίστην χαρὰν, τὸ ἀκαταμάχητον θάρρος καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐλπίδα, πεποιθήσεις καὶ πραγματικότητες, τὰς ὁποίας ἐχάρισεν εἰς ὅλους ἡμᾶς ἡ σεβασμία καὶ πάνυ εὐπρόσδεκτος παρουσία τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὰ ἱερὰ καὶ μαρτυρικὰ ταῦτα ἔνδοξα χώματα.

Μετὰ τὴν Κορυφὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρχην, ἡ Ὑμετέρα Ἐκλαμπροτάτη Μακαριότης, Προκαθήμενος τῆς φιλάτης ἡμῶν Πατρίδος, ἐπισκέπτεται καὶ εὐλογεῖ τὴν περικαλλῆ ταύτην Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Βικαριάρχου Ρώμης, ἀνακαινισθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς Ἐντιμοτάτης κας Φωτεινῆς Λιβανοῦ, ἔχει Χριστιανικὸν Θυσιαστήριον ἀπὸ τοῦ βου αἰῶνος, ἀπὸ τῶν χρόνων δηλαδή, τῆς ἀδαιρέτου Ἐκκλησίας, τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Μέσα, λοιπόν, εἰς τὴν περίλαμπρον καὶ θεόδοτον ταύτην Ἐκκλησίαν ἀνεπέμψαμεν δεήσεις καὶ ἰκεσίας πρὸς τὸν Μεγαλοδύναμον καὶ Φιλάνθρωπον ἡμῶν Θεὸν ὑπὲρ ὑγείας καὶ εἰρηνικῆς μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε, ἡ δικαιολογημένη ἀγωνία μου καὶ ἡ συνεχῆς, μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως, παρακολούθησις τῆς πνευματικῆς καὶ λατρευτικῆς, ἀλλὰ καὶ πολιτιστικῆς πορείας τοῦ ποιμνίου, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐνεπιστεύθη ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, εἰς τὴν καιρίαν ταύτην ἐθνικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἔπαλξιν, μέσα εἰς τὴν πολιτισμένην καὶ δημοκρατικὴν ταύτην χώραν, ἡ ὁποία ἔχει στενοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς Μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος, δίδουν τῇ ταπεινότητί μου τὸ δικαίωμα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως εὐχαριστήσῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ τοῖς Σεβασμιωτάτοις Μητροπολίταις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον Ὑμῶν, πρὸς τὴν ἱεραποστολικὴν καὶ πολιτιστικὴν ταύτην Ὁρθόδοξον Μητρόπολιν τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως παρακαλέσῃ Ὑμᾶς, εὐλαβῶς καὶ θερμῶς, ὅπως συνεχίσῃτε τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ταύτην πρὸς τὴν

Μητρόπολιν ἡμῶν, ἡ ὁποία ἀνεγέννησε τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐνοριῶν καὶ σχολείων, ἀνακαινίσεως Ἐκκλησιῶν καὶ Μονῶν, διὰ Χειροτονιῶν νέων κληρικῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν Ἰταλίᾳ ἦτο ἀνύπαρκτος καὶ σήμερον εἶναι ζῶσα, ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἔχουσα 49 ἐνορίας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς καὶ πέντε ἱστορικὰς μονὰς. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὑπάρχουν 46 Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα, ὑπὲρ ὅλων τῶν Ὁρθόδοξων ἀδελφῶν ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι διαμένουν καὶ εἰς τὰ τέσσερα ἄκρα τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου.

Παρόντες, Μακαριώτατε Δέσποτα, οἱ Ἐξοχώτατοι Πρόσβει τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τῇ Ἰταλικῇ Δημοκρατίᾳ κ. Ἀναστάσιος Μητσιάλης καὶ παρὰ τῷ Βατικανῷ κ. Σταῦρος Λυκίδης, καθὼς καὶ οἱ ἔξοχώτατοι πρέσβεις τῆς Κύπρου κος Σταῦρος Ἐπαμεινώνδας καὶ κ. Γεώργιος Πουλίδης, ἅπαντες μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν Συνεργατῶν καὶ τῶν Ἐντιμοτάτων Προξένων, εἶναι ὑπέρμαχοι προστάται τοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως. Ἡ Συνομοσπονδία τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων καὶ Ἀδελφοτήτων, ἡ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ρώμης καὶ Λατίου, οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ καὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ Ὁρθόδοξοι ἡμῶν ἀδελφοὶ εἶναι συνεργάται τοῦ ἔργου αὐτῆς. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτη Συμεῶν, πιστοὶ εἰς τὴν διακονίαν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῆς Μητροπόλεως Ἰταλίας καὶ Μελίτης, βοηθοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημιουργίαν εἰρηνικῆς συμβιώσεως, ἡ ὁποία προάγει καὶ καρποφορεῖ τὸ ἱεραποστολικόν, κοινωνικόν, πνευματικόν καὶ πολιτιστικόν ἔργον τῆς Μητροπόλεως ταύτης.

Εὐλογήσατε, Μακαριώτατε, τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόθεον ποίμνιον τῆς Ὁρθόδοξου Ἱ. Μητροπόλεως Ἰταλίας καὶ Μελίτης καὶ εὐχηθῆτε ὑπὲρ τῆς δυσκόλου καὶ μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς.

Χριστοδούλου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος πολλά, εἰρηνικὰ καὶ εὐκλεῆ τὰ ἔτη Αὐτοῦ.

Στὴ συνέχεια, τὸν λόγο πῆρε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος μίλησε ὡς ἑξῆς:

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΡΩΜῃ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΙΜΟΝ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΟΝ ΝΟΤΙΟΥ ΕΥΡΩΠΗΣ κ. ΓΕΝΝΑΛΙΟΝ

Σεβασμιώτατε,

Πληρούμεθα χαρᾶς καὶ ἱερᾶς συγκινήσεως ἐπισκεπτόμενοι σήμερον τὴν καθέδραν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, τὸν Καθεδρικὸν τοῦτον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, τὸ ἱστορικὸν τοῦτο καὶ ἀρχαιολογικὸν μνημεῖον τοῦ 7ου μ.Χ. αἰῶνος, ὃν προσέφευγεν ἡ Ἁγία Ἐδρα, ἀνταποκρινομένη προφρόνως καὶ ἐκτιμῶσα τὴν διακονίαν ὑμῶν, καὶ ἀνεκαινίσθη τῇ φιλοτίμῳ καὶ ἀόκνῳ ὑμετέρῳ ποιμαντικῇ φροντίδι δαπάναις τῆς φιλογενεστάτης κ. Φωτεινῆς, χήρας Γεωργίου Λιβανοῦ, ἐνεκαινίσθη δὲ καὶ καθιερώθη ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου τὴν 1ην Ἰουλίου 2004.

Χαίρομεν, διότι προσερχόμεθα πρὸς ἀδελφὸν πληροφοροῦντα τὴν διακονίαν αὐτοῦ εὐόρκως καὶ θεοφιλῶς.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὑμετέρας πεπνυμένης καὶ περισπουδάστου Σεβασμιότητος ἀσπαζόμεθα πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς συγκροτοῦντας τὰς μεγαλωνύμους καὶ περι ακούστους Κοινοτήτας τῶν Ὁρθόδοξων ἐν Βενετία, ἐν Τεργέστη, ἐν Μιλάνῳ, ἐν Γενεύῃ, ἐν Τορίνῳ, ἐν Βολωνία, ἐν Πάρμα, ἐν Παβία, ἐν Ρίμι, ἐν Ρηγίῳ, ἐν Παδούῃ, ἐν Φεράρα, ἐν Φλωρεντία καὶ αὐτὰς ἐν τῇ Νοτίῳ Ἰταλία καὶ ταῖς νήσοις, ταῖς διδούσαις μαρτυρίαν «περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Α΄ Πέτρου γ΄ 15), «τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν» (Ἐφεσίους β΄ 13).

Εὐχαριστίας ἐκφράζομεν πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, διὰ τὴν δοθεῖσαν εὐλογίαν, ἵνα ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν ὑμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ ὑμᾶς, ὅτι ὑποδέχεσθε προφρόνως καὶ ἐγκαρδίως ἡμᾶς καὶ τὴν τιμίαν συνοδείαν ἡμῶν, ἐπισκεπτομένους τὴν παλαιὰν καὶ πρεσβυτέραν Ρώμην.

Εἰς ἔνδειξιν τῆς συνδεούσης ὑμᾶς μεθ' ἡμῶν ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέ-

ψεῶς μας δεχθῆτε τὸ προσφερόμενον εἰς ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ Ἀρχιερατικὸν Ἐγκόλπιον τοῦτο, εἰς δὲ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τὸν σταυρὸν εὐλογίας, πρὸς εὐλογίαν τῶν πιστῶν.

(Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας του καὶ ἐκτὸς κειμένου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐπεσήμανε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετὰ χαρὰ καὶ ἐνδιαφέρον, προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες της καὶ ἀποστέλλει Ἱερεῖς σὺν Ὁρθόδοξοις κοινότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων καὶ παρὰ τὶς ἀνακύψασες δυσκολίες, μαζί με τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, ἀναζητοῦν καὶ ἀσφαλῶς θὰ βροῦν λύση καὶ νομικὸ πλαίσιο, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ συνεχιστεῖ ἀπρόσκοπτα αὐτὴ ἡ βοήθεια)

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ - ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Στὴ συνέχεια καὶ βάσει τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος καὶ ἡ συνοδεία του, ἐπισκέφθηκαν τὴν περίφημη Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Πάπα Ρώμης, ὅπου καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου τοῦ Θεσσαλονικέως, Ἰσαποστόλου καὶ φωτιστοῦ τῶν Σλάβων.

Ἰδιαίτερα συγκινητικό, γιὰ τοὺς γνωρίζοντες τόσο τὶς Ἐκκλησιαστικὲς ὅσο καὶ τὶς Ἐθνικὲς διαστάσεις καὶ εὐαισθησίες γύρω ἀπὸ τὸν ρόλο τὸν ὁποῖο διαδραμάτισαν οἱ Ἕλληνες Ἱεραπόστολοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, στὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου στοὺς Σλαβικούς λαούς, ἦταν τὸ προσκύνημα ποὺ πραγματοποιήθηκε ἐνώπιον τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ἐκεῖ ὁ Μακαριώτατος, παρουσία πολλῶν προσκυνητῶν, τοῦ Ἑλληνος Πρέσβη στὴν Ἰταλία κ. Ἀναστασίου Μητσιάλη καὶ ἄλλων ἐπισήμων, μίλησε ὡς ἐξῆς:

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΥ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ ΕΝΘΑ ΚΑΙ Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΤΟΥ ΤΩΝ ΣΛΑΒΩΝ

Προσερχόμεθα μετὰ συγκίνηση σήμερον εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ Βασιλικὴν ταύτην τὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα

τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ρώμης, ἐπισκοπεύσαντος, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ ἕως τοῦ τρίτου τοῦ Τραϊανοῦ (92-101 μ.Χ.), τοῦ τρίτου κατὰ σειρὰν Ἐπισκόπου τῆς πρώτης καὶ πρεσβυτέρας Ρώμης, μαθητοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ πιθανῶς κατὰ τινὰς καὶ συνεργοῦ αὐτοῦ, ἀναφερομένου δύο φορές εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολὴν του (β' 25 καὶ δ' 3).

Δύο εἶναι οἱ αἰτίαι τῆς πνευματικῆς χαρᾶς μας.

Ἡ πρώτη, ὅτι ἐπισκεπτόμενοι τὴν Βασιλικὴν ταύτην εὐρισκόμεθα πρὸ τῆς σεβασμίας μορφῆς ἐνὸς ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς ἀνήκοντος εἰς τὴν χορείαν ἐκείνων, περὶ ὧν ἔγραψεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «ὕμιν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν» (πρὸς Φιλιππησίους α' 29).

- Οὗτος ὁ θεσπέσιος καὶ ἱερὸς Πατὴρ κατέλειπεν μνημεῖον τῆς ἀποστολικῆς παρακαταθήκης τὴν πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴν του, εἰς ἣν διευθετεῖ τὸ ἐπισυμβᾶν ὀλέθριον σχίσμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος τῶν Κορινθίων ἐξ ἐξεγερθέντων κατὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς Ἐκκλησίας αὐθαδῶν καὶ φιλονεικῶν, τονίζων τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ὑπακοῆς, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ἐκκλησιαστικὴ ὑπόστασις διασαλεύεται καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἔργον τοῦ Χριστοῦ ματαιοῦται. Εἰς αὐτὴν καταγράφει τὴν «ἅπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς Ἁγίοις πίστιν» (Ἰούδα 3) περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἀπαύγασμα τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· ὅτι ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος καὶ ἔχυσε τὸ αἷμα του ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς μας ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς σωτηρίας παντὸς τοῦ κόσμου ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·

περὶ Θεοῦ, ὅτι τρία εἶναι τὰ πρόσωπα τῆς ἀληθινῆς θεότητος·

- περὶ ἀναστάσεως, ὅτι ἐπίκειται ἀνάστασις καὶ κρίσις·
- περὶ Ἐκκλησίας, ὅτι Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ μολονότι δὲ Οὗτος παραμένει κεφαλὴ καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας, Αὐτὸς ὁ Ἴδιος ἐγκατέστησεν ἱεραρχίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ πρὸς τὴν ὁποίαν σεβασμὸς εἶναι καθήκον τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν καὶ τέλος,

περὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅτι εἶναι Θεόπνευστος δοθεῖσα διὰ Πνεύματος Ἁγίου.

Διὰ τῆς ἐπισκέψεώς μας ἐνταῦθα μᾶς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν τὴν πνευματικὴν πορείαν καὶ ἱεραποστολικὴν μας διακονίαν μὲ ὅσα μᾶς παρέδωσεν ὁ ἀρχέγονος Χριστιανισμός.

* * *

Ἡ δευτέρα αἰτία τῆς πνευματικῆς χαρᾶς μας εἶναι τὸ Προσκυνημὰ μας εἰς τὸν ἐν τῇ Βασιλικῇ ταύτῃ καὶ ἐν κρύπτῃ εὐρισκόμενον τάφον τοῦ ἐκ γένους Ἑλληνοῦ Ἁγίου Κυρίλλου († 869 μ.Χ.) τοῦ Θεσσαλονικέως, ὁ ὁποῖος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Μεθοδίου, († 855 μ.Χ.) ἐγένοντο οἱ φωτισταὶ τῶν Σλάβων. Οὗτοι οἱ μεγάλοι καὶ πεπνυμένοι Ἕλληνες Ἱεραπόστολοι δὲν προσέφερον μόνον τὴν εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν εἰς τοὺς λαοὺς τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μεσευρώπης, ἀλλὰ, ὡς ὁ μέγας νομοθέτης τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκε δομὲς καὶ ἀρχὲς καταρτίσας τὸν «οὐ λαόν» εἰς λαόν, οὕτως καὶ οἱ αὐτάδελφοι οὗτοι κατήρτισαν ἀλφάβητον καὶ ἔθεσαν τὰ θεμέλια τῆς συγκροτήσεώς των εἰς ἔθνη καὶ λαοὺς. Τὸ ἔργον των καὶ ἡ προσφορά των εἶναι θαυμασὰ καὶ ἐπαινετὰ ὑπὸ τε τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν θύραθεν, διότι δὲν ἐξηφάνισαν τοὺς λαοὺς, ἀλλὰ τοὺς ἐβοήθησαν νὰ ἀναδειχθοῦν καὶ νὰ προοδεύσουν κατὰ τίς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, τὴν παράδοσιν καὶ τὴν πνευματικότητα τοῦ ἀνατολικοῦ χριστιανισμοῦ.

Προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τάφον τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐσεβοῦς τέκνου τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ ἐξαιρέτου προγόνου μας καὶ ἀποδίδομεν δι' αὐτοῦ τοῦ προσκυνήματος ἐκ προσώπου τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας καὶ τοῦ φιλοχρίστου εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ὀφειλομένην καὶ προσήκουσαν τιμὴν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ὑπηρετήσεν τὸν Χριστὸν καὶ συνεφιλίωσεν καὶ συνήνωσεν λαοὺς διὰ τῆς ἐνοποιοῦ δυνάμεως τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς εἰς ἀλλήλους ἀγάπης, ἣν καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐχρησάτο γράφων: «Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν» (πρὸς Ἐφεσίους δ', 1-6).

Ἐναγνωρίζοντες τὴν μεγάλην προσφορὰν τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ Ἑλληνοῦ τούτου ἀνδρὸς καὶ εἰς μαρτύριον τῆς ἐναυθῆ ἐπισκέψεως ἡμῶν ἐναποθέτομεν εὐγνωμόνως τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ φιλοτεχνηθὲν ψηφιδωτὸν τῶν σεπτῶν μορφῶν αὐτῶν, ἵνα κηρύττουν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Πανελλήνων πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἰσαποστόλους Κύριλλον καὶ Μεθόδιον, τοὺς Ἑλληνας Θεσσαλονικεῖς, τοὺς φωτιστὰς τῶν Σλάβων.

Ἀκολούθησε ἡ ἀποκάλυψη περιφνημῆς, μεγάλων διαστάσεων, ψηφιδωτῆς εἰκόνας, ἐντὸς μαρμαρίνης κορνίζας, τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο καὶ τὸν Πρόσβη τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἰταλία κ. Ἀναστάσιο Μητσιάλη, ἡ ὁποία καὶ θὰ τοποθετηθεῖ σὲ μόνιμη θέση ἐντὸς τοῦ μνημείου, γὰρ νὰ θυμίζει εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ ἐν λόγῳ Ἱερῷ Προσκύνημα.

**ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΙΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ**

**ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΗ ΕΙΣ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ**

Ἀπὸ τίς κορυφαῖες στιγμὲς τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου στὴν ἔδρα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἡ ἐπίσκεψή του στὴν Πατριαρχικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λατερανοῦ, ἡ ὁποία ἀκολούθησε ἀμέσως μετὰ.

Ὁ Μακαριώτατος ὑπέγραψε καὶ τὸ βιβλίον ἐπισκεπτῶν τῆς Βασιλικῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, στὸ ὁποῖο σημείωσε, γαλλιστὶ τὰ ἑξῆς:

«Προσκυνηταὶ εἰς τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον, ἐπικαλούμεθα τὴν μεσιτείαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς πορείας πρὸς τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν μας, Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ Ὁρθοδόξου.

Ἐυχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως τῷ Ἐπισκόπῳ καὶ Προέδρῳ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ, Ἐκλαμπροτάτῳ Mgr Fisichella, διὰ τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ πρόσωπόν μας καὶ τοῦ εὐχόμεθα ὅπως συνεχίσῃ νὰ

ὑπηρετῇ τὸν Κύριόν μας διὰ τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν»

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος
15.12.2006

Ἀμέσως μετὰ τὴν ξανάγησή του στὴν Πατριαρχικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὁ Μακαριώτατος ὁδηγήθηκε στὸ παρακείμενο καὶ ιδιαίτερα φημισμένο Παπικὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λατερανοῦ (ἔτος ἰδρύσεως 1773), τὸ κατ' ἐξοχὴν Πανεπιστήμιον τοῦ Πάπα. Στὴν εἴσοδον τοῦ Πανεπιστημίου τὸν ὑποδέχθησαν ὁ Καρδινάλιος Ρουίνι, Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Ἰταλῶν Ἐπισκόπων καὶ ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Salvator Fisichella. Ἀκολούθησε εἰδικὴ πανηγυρικὴ τελετὴ, στὴ διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Προκαθημένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναγορεύθηκε σὲ ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς Σχολῆς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, δεδομένου ὅτι εἶναι ἤδη διδάκτωρ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τελετῆς, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο προσφώνησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Salvator Fisichella, ὁ ὁποῖος, σημείωσε, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΠΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ-
ΜΙΟΥ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
SALVATOR FISICHELLA**

(Περίληψη)

«Ἡ ἀπονομὴ διδακτορικοῦ διπλώματος τιμῆς ἔνεκεν ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὴ στιγμή γιὰ τὴν τιμώμενη προσωπικότητα καὶ θὰ ἤθελα νὰ ἐξηγήσω τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ συγκεκριμένου διπλώματος εἰς τὴν συγκεκριμένην προσωπικότητα, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου...

(Ἀκολούθησε σύνοψις τῶν βασικῶν σταθμῶν τῆς πορείας τῆς προσωπικότητος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μὲ ἐπαινετικὰς ἀναφορὰς στὸ βιογραφικὸ καὶ τὸ ἐπιστημονικὸ του στάδιο).

Ἡ πορεία τῆς προσωπικότητος τοῦ τιμωμένου κατανοεῖται καλύτερον, ἐὰν τοποθετηθεῖ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν σημαντικῶν ἀλλαγῶν, αἱ ὁποῖαι συντελοῦνται εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πορείαν ἐντάξεώς της εἰς τὴν Ε.Ε. καί, κατό-

πιν, τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁλοκληρώσεως. Κατὰ τὴν πορείαν, ὅμως, τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁλοκληρώσεως διαπιστοῦται ὅτι παραμελοῦνται ἐνίοτε τὰ θεμέλια αὐτῆς...

(Ἀκολούθησε ἐκτενὴς ἀναφορὰ στὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου ΙΙ στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν τελετὴν στὸν Ἄρειον Πάγον καὶ ἡ θετικὴ ἀποτίμησις ἀμφοτέρων ὡς προβαθμίδων καὶ προπαρασκευαστικῶν σταθμῶν τῆς ἐπίσημου αὐτῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου στοῦ Βατικανό).

Ἡ φύσις τοῦ ἀπονεμομένου “διδασκαρικοῦ διπλώματος εἰς τὰς Νομικὰς Ἐπιστήμας καὶ τὸ Δίκαιον”, τιμῆς ἔνεκεν, ὑπὸ τῆς Σχολῆς Ἀστικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ ἐντάσσεται, ἐπίσης, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς παραδόσεως καὶ συμπυκνώνει τὶς διεθνεῖς διαστάσεις τοῦ ἔργου τοῦ Ἰδρύματός μας, τὸν συγκριτικὸν προσανατολισμὸν τοῦ ἐπιτελουμένου ἐν αὐτῷ ἔργου καὶ τὴν διεθνή του ἱστορίαν. Ἡ Σχολὴ μας ἐπιθυμεῖ, λοιπόν, σαφῶς νὰ ἀνήκει εἰς ἓν διεθνὲς “unicum”, ἢ ἔνταξις εἰς τὸ ὅποιον προϋποθέτει κατάφασιν μὲν τῶν ἐθνικῶν κρατῶν ἀλλὰ καὶ συνύπαρξιν τῶν εἰς μίαν κοινήν πορείαν...

Ἡ προσωπικότης τοῦ τιμωμένου ἠμπορεῖ εὐχερῶς νὰ συνδεθῆι μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ ἀπονεμομένου Διπλώματος, δυνάμει τοῦ οἰκουμενικοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ ἔργου τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν κινήσεων καὶ ἐνεργειῶν του, σὲ ἐπίπεδο θεσμῶν, τῆς εὐαισθησίας του εἰς κοινωνικὰ προβλήματα (δικαιώματα μεταναστῶν κτλ.), ἢ ὅποια παραπέμπει, μάλιστα, εἰς τὴν κλασσικὴν ἠθικὴν στάσιν τῆς “ἐπιεικειάς”, δυνάμει, ἀκόμη, τῆς σταθερᾶς προσηλώσεως τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὸν διάλογον, τὴν εἰρηρικὴν συνύπαρξιν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν...

(Ἀκολούθησε ἀναφορὰ στὴν Μ.Κ.Ο. “Ἀλληλεγγύη” τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στοῦ πολυσχιδῆς κοινωνικὸν ἔργο της)

Ἐν κατακλείδι, ἡ ἀπονομὴ τοῦ συγκεκριμένου Διδασκαρικοῦ Διπλώματος εἰς τὴν συγκεκριμένην προσωπικότητα ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας ὡς ἀπολύτως ἀρμόζουσα, καθότι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατέστησε τὸ Δίκαιον ὄργανον Ἐκκλησιαστικῆς δράσεως...»

Ἀκολούθησε βαρυσήμαντη ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

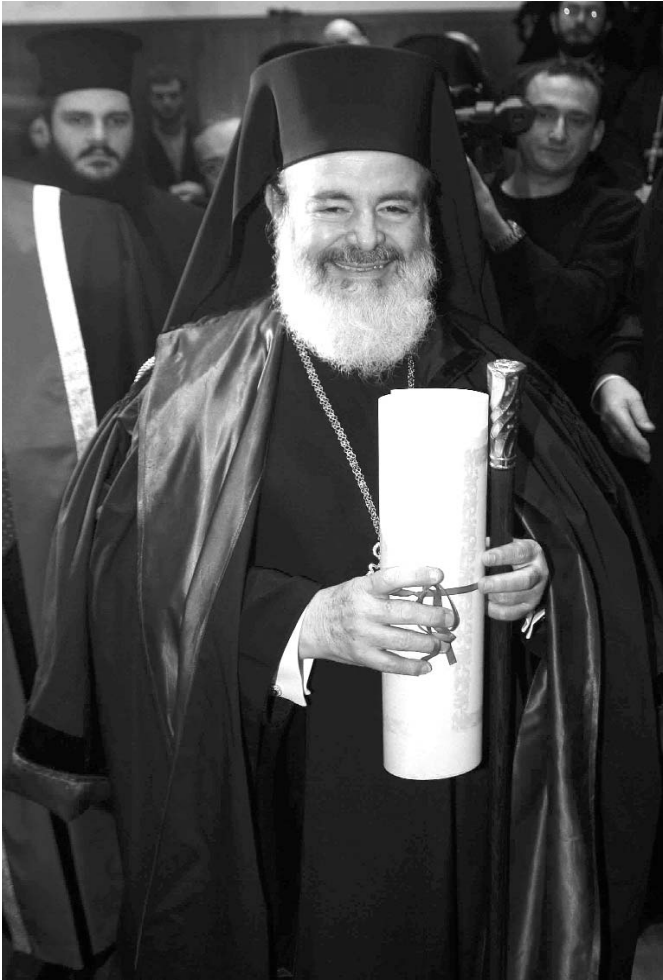
ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΝΤΙΦΙΚΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ

Ἐξοχώτατε πρῦτανι Ἀρχιεπίσκοπε κ. Salvatore Fisichella, Ἐκλαμπρότατοι Καρδινάλιοι, Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἀδελφοί, Ἀξιότιμοι κύριοι καθηγηταί, Ἐξοχώτατε κύριε Πρέσβυ, Ἀγαπητοὶ φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες, Ἀξιότιμοι κυρίες καὶ κύριοι,

Σᾶς εὐχαριστῶ ὅπως ἰδιαίτερος γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοῦ κάνατε. Ἐδέχθην αὐτὴ τὴν τιμὴ ἀπὸ τὸ περιώνυμο Ποντιφικίον Πανεπιστήμιον τοῦ Λατερανοῦ, ὅχι διότι πιστεύω ὅτι εἶμαι ἄξιος διακρίσεως, ἀλλὰ διότι κατανοῶ πῶς ἡ τιμὴ ἀπεδόθη μὲν στὸν Προκαθήμενον ἀπευθύνεται δὲ σὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι μία Ἐκκλησία μικρὴ ἀριθμητικῶς, ἀλλὰ μεγάλη σὲ αἴσθημα συνοχῆς. Τὸ ποιμνίό της εἶναι αἰῶνες τώρα ἐξαιρετικὰ δεμένο μὲ τὸν παπᾶ καὶ τὸν Ἐπίσκοπό του, καὶ γι’ αὐτὸ βλέπουμε ὅτι ὁ κληρὸς εἶναι πάντοτε μαζί μὲ τὸ ποιμνίον στὶς ἀγωνίες του καὶ καπετάνιος στοὺς ἀγῶνες του. Νιώθοντας ὀλόφωτη αὐτὴ τὴ σχέση, δὲν θὰ σᾶς μιλήσω σὰν νὰ βγῆκα μόλις ἀπὸ στούντιο μελέτης, ἀλλὰ θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἤδη συναντᾷ ἡ Ἐκκλησία, καὶ ποὺ πρόκειται σύντομα νὰ ἀπειλήσουν τὸ ποιμνίον καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Εὐρώπη.

Εἶναι ὄντως ἰδιαίτερας σημασίας ἡ στιγμή αὐτή, διότι ἔπειτα ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες ποὺ τὴ σιωπὴ ἔσπαζαν μόνον ἀντιδικίες, Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁμιλεῖ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ποντιφικίου Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ. Εὐχομαί ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου τὸ γεγονός τοῦτο, τὸ ὅποιο ἔχει ἰδιαίτερη σημειολογικὴ ἀξία, νὰ συνιστᾷ βῆμα σὲ μίαν πορεία ἀγάπης ποὺ θὰ ὀδηγήσει στὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου μας. Τότε θὰ δικαιωθῆι ἡ προσευχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ποὺ παρακαλοῦσε «τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ἦ ἓν ὑμῖν σχίσματα, ἧτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ».

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μετὸ τιμητικὸ διδακτορικὸ δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ.

Παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπεῖ πρὶν μῶ στὸ θέμα τῆς ὀμιλίας μου νὰ τιμήσω τὴ μνήμη τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων, οἱ ὅποιοι τὴν ἐποχὴ πού ιδρύθηκε τὸ Ποντιφικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λατερανοῦ ἀπὸ τὸν Πάπα Κλήμεντα 14ο, οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι μετέτρεπαν τοὺς ναοὺς καὶ τὰ μοναστήρια σὲ σχολεῖα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ σκοτάδι τῆς ὑποδούλωσης στοὺς Τούρκους. Ἄπλοιο ἱερεῖς καὶ καλόγεροι μάθαιναν τὰ ἑλληνόπουλα γράμματα, κρυφὰ ἀπὸ τοὺς τυράννους, διδάσκοντας κείμενα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ψαλμοὺς τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ μὴ χάσει τὸ σκλαβωμένο ἑλληνόπουλο τὴν πίστη καὶ τὴ γλῶσσα του. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς κληρικούς μποροῦσαν, ἔρχονταν νὰ σπουδάσουν ἐδῶ, στὴν Ἰταλία, καὶ ἐπέστρεφαν στὴ σκλαβωμένη καὶ ματωμένη πατρίδα μου γιὰ νὰ διδάξουν Χριστὸ κι ἐλευθερία. Τὸ γεγονός ὅτι

οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς λόγιους ἱερεῖς διδασκάλους εἶχαν σπουδάσει στὴν Ἰταλία, συνέχει τὴν καρδιά μου μιλώντας σας, καὶ αἰσθάνομαι χρέος μου νὰ τιμήσω τὴ χώρα σας, πού ὑπῆρξε καταφύγιο τῶν Ἑλλήνων λογίων ἱερέων.

Τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῶν κυρίαρχων τάσεων σήμερα, εἶναι ὅτι ἐνισχύονται ἀντιλήψεις καὶ πρακτικὲς πού ὀδηγοῦν σὲ μία ἐκθεμελίωση τοῦ πνευματικοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖο οἰκοδόμησε ἡ Ἐκκλησία. Βλέπουμε δυνάμεις νὰ ἐργάζονται μὲ ταχύτητα καὶ μεθοδικότητα προκειμένου νὰ ἐξώσουν τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Εὐρωπαίου ἀνθρώπου. Δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολὴ νὰ πῶ ὅτι αὐτὸ φαίνεται νὰ εἶναι τὸ κυρίως ζητούμενο. Γνωρίζουμε ὅτι ἀπὸ τοὺς πρωτοχριστιανικοὺς χρόνους ἕως σήμερα σημειώνονται λυσσώδεις ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς, καὶ εἶναι ἀναμενόμενο, ἀφοῦ οἱ ἐγκόσμιες δυνάμεις κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν κρίνουν αὐτήν. Σήμερα ὅμως περνᾶμε σὲ ἄλλο στάδιο: ἐπιχειρεῖται νὰ καταλυθεῖ τὸ ὅλο σύστημα ἀξιῶν, μὲ τίς ὁποῖες διεπότισε τὸν πολιτισμὸ ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας, οὕτως ὥστε νὰ ὀδηγηθεῖ χωρὶς λέοντες καὶ μάρτυρες στὸ περιθώριο, καὶ νὰ διακοπεῖ ὅσον εἶναι δυνατόν ἡ σχέση τῆς μὲ τὸν ἄνθρωπο, τὴν κοινωνία καὶ τὸν πολιτισμὸ.

Προωθείται μὲ ὅλα τὰ μέσα, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης, ἡ ἀποϊεροποίηση τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀντιμετώπισή τῆς ὡς μιᾶς τυπικῆς μοριακῆς βιολογικῆς διαδικασίας. Ἀναπτύσσονται μέθοδοι παρέμβασης στὰ γονίδια καὶ ὅ,τι ἄλλο συνιστᾶ τὴν ἰδιοσυστασία τοῦ ἀνθρώπου, μὲ πρόθεση τὴν καταστροφὴ τῆς μοναδικότητος τοῦ προσώπου του καὶ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ homunculus. Ἀναζητῶνται τρόποι παρέμβασης στὸν ἐγκέφαλο, μὲ σκοπὸ τὴν ἐξαλλοίωση τῆς συνείδησης. Προχωρᾷ ἡ κατάργησις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου διὰ τῆς τεχνολογίας καὶ ἡ νομιμοποίηση τῆς παρακολουθήσεως κάθε ἀνθρώπου. Ὑλοποιεῖται ἡ κατάργησις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν διὰ τῆς «ἀτομικῆς ἐπιλογῆς», πού ὀδηγεῖ τὸ μὲν στὴν ἐξάπλωσις τῆς ἐξαχρείωσης, τὸ δὲ στὴν κατάργησις τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ τὴν ἀντικατάστασή τους μὲ ἀπλὴ συγκατοίκηση. Στὴ θέση τῆς ἠθικῆς εὐθύνης τίθεται ἕνας κανονισμὸς, ἕνας οὐδέτερος κώδικας λειτουργίας τῶν ἀτόμων. Καὶ πλέον ὅλων, ἐπιχειρεῖται ἡ ἀνύψωσις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σὲ νέα θρησκεία, μία θρησκεία ἐνός «γενναίου καινούργιου

κόσμου» χωρίς θεό, θρησκεία πού ἐπιτρέπει καί ἐπιβραβεύει πᾶσαν ἁμαρτία, καί τήν πλέον φρικώδη, ἀρκεῖ νά τηρεῖται ὁ κώδικας λειτουργίας.

Οἱ τάσεις αὐτές προωθοῦνται σέ ὅλο τόν κόσμο, καί εἶναι σαφές ὅτι ἔχουν στόχο τους ὄχι τόν ἀφηρημένο χριστιανισμό, ὄχι τίς αὐτοαποκαλούμενες «ἐκκλησίες» καί λατρεῖες πού φύονται κυρίως στίς ΗΠΑ καί ἐκεῖθεν ἀπλώνονται ἐκτός Ἀμερικῆς· στόχο τους ἔχουν σαφῶς καί μόνον τήν Ἐκκλησία.

Τό μέγα σημεῖον ἀντίστασης σέ αὐτές τίς μεθοδεύσεις εἶναι ὁ εὐρωπαϊκός κόσμος. Διότι στήν Εὐρώπη, ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μία secta μέσα στήν κοινωνία, ἀλλά εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἴδιας τῆς κοινωνικότητας. Ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός, αἰῶνες τώρα, βρίσκεται σέ ἄμεση διαλεκτική συνάφεια μὲ τήν Ἐκκλησία: αὐτὴ δίνει στὸν Εὐρωπαῖο ἄνθρωπο τὴν πίστη του καί τὴν ἠθική του. Αὐτὴ τοῦ δίνει τὴ δύναμη νά νιώθει ἐπάρωτο τὸν ἐγκλωβισμό του στὰ ἐρωτήματα «τί φάγωμεν; ἢ τί πίνωμεν; ἢ τί περιβαλόμεθα;». Ἡ ἴδια ἡ αὐτοσυνειδησία τῆς Εὐρώπης, ἡ ἀντίληψη ὅτι αὐτὴ συνιστᾶ μία διακριτὴ πολιτιστικὴ ὄντοτητα, ἕναν κόσμο μὲ τὴν ἀρχαιοελληνικὴ ἔννοια –ἦτοι μιά ἀρμοσμένη διάταξη κι ὄχι ἕνα τυχαίως ριγμένο σύνολο– εἶναι ἔργα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅχι μόνον ἡ Εὐρώπη, ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἀνθρωπότητας χρονολογεῖ τίς πράξεις της σὲ σχέση μὲ τὴ γέννηση «Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ», καί ἑκατομμύρια ἀνθρώπων προσεύχονται σὸ ὄνομά Του, ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου Του, καί στηρίζουν τὴν πνευματικὴ τους ὑπόσταση στίς ἀξίες του, πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἱερὰ παρακαταθήκη τῆς αὐθεντικῆς καί κυρίαρχης παράδοσης τοῦ Χριστοῦ ὅπως αὐτὴ ἔφθασε στίς μέρες μας διὰ τῶν Ἀποστόλων καί τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία, δέν ὑπῆρξε γιὰ τὴν Εὐρώπη μόνον σωτηρία ψυχῶν, ἀλλὰ καί διδάσκαλος: δίδαξε πίστη, ἔσπειρε ὅλη τὴν Εὐρώπη μὲ τὴ Βίβλο καί, καθὼς εἶναι ὁ κληρονόμος τῆς ἀρχαίας παιδείας, δίδαξε, ἐπίσης, δίκαιο καί κλασικὰ γράμματα. Ὁ Εὐρωπαῖος ἄνθρωπος εἶναι παιδί τῆς Ἐκκλησίας· ὄχι ὅτι ὡς ἐκ τούτου δέν ἁμαρτάνει καί μάλιστα συχνὰ καί βαρεῖα, ὄχι ὅτι δέν παραβαίνει τὸ δίκαιο, ὄχι ὅτι ἔχει πάντοτε ἐπαρκῆ μόρφωση. Ἀλλὰ πάντοτε ἔχει ὡς πρόταγμα τὸ σωστό, ἔτσι ὅπως αὐτὸ τοῦ τὸ ἐδίδαξε ἡ Ἐκκλησία, πάντοτε ἔχει ὡς ἀρετὲς τὴν ἀγνότητα, τὴ δικαιοσύνη,

τὸ ἔλεος, τὴν ἀφοσίωση στὸν Θεὸ καί τὴν ἀδιάλυτη σχέση μὲ τὴν οἰκογένεια, πάντοτε ἔχει τὴ μόρφωση καί τὴν καλλιέργεια ὡς κέντρα ἀξίας καί λαμπρὰ ἐφόδια βίου.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, οἱ δυνάμεις τοῦ κόσμου πού θέλουν τὴ μετατροπὴ τῆς κοινωνίας σὲ εὐτακτο σύνολο χωρὶς πνευματικὴ συνοχή, συναντοῦν στήν Εὐρώπη μεγάλη ἀντίσταση. Καί γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, οἱ δυνάμεις αὐτές, θέλοντας τὴν περιθωριοποίησι τῆς Ἐκκλησίας, ἐργάζονται γιὰ τὴν ἀφαίρεση τῆς ἠθικῆς ὡς θεμελίου τοῦ δικαίου, ἀλλὰ καί τὴν πλήρη ἀπόσπαση τῆς παιδείας ἀπὸ τὴν ἀγκάλη τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οὕτως ὥστε νά ἀφανιστοῦν ὅλα τὰ ταυτοτικὰ στοιχεῖα τοῦ Εὐρωπαίου ἀνθρώπου.

Τὸ αἶτημα τῆς πλήρους ἀπόσπασης τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὰ κλασικὰ γράμματα δέν τὸ ἀκοῦμε γιὰ πρώτη φορά: διατυπώθηκε ἤδη στοὺς πρωτοχριστιανικοὺς χρόνους, μάλιστα δὲ ἀπὸ χριστιανούς, κυρίως ἀπὸ τὸν Τατιανὸ στήν Ἀνατολή καί τὸν Τερτυλλιανὸ στὴ Δύση. Ἀκολούθησαν πολλοί, ἄλλοτε ἀνώνυμοι συγγραφεῖς ἄλλοτε κάτοχοι ἰσχυρῆς παιδείας, ὅπως ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος. Ἡ στάση αὐτὴ δέν ὀφειλόταν σὲ ἐχθρική πρὸς τὴν παιδεία διάθεση, ἀλλὰ σὲ μέριμνα γιὰ τὴν εἰρήνη τῶν πιστῶν. Εἶχε ἀφετηρία της τὸν φόβο ὅτι ἡ πίστη περιορίζεται ἢ παγιδεύεται μέσα σὲ δάσος φιλοσοφικῶν ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα καταλήγουν σὲ σχίσματα τῆς Ἐκκλησίας. Καί τὰ σχίσματα δέν ἦταν σπάνιο γεγονός: τὰ βλέπουμε ἤδη νά ἀπασχολοῦν τοὺς Ἀποστόλους. Πράγματι, διαβάζοντας τοὺς συγγραφεῖς τῶν πρωτοχριστιανικῶν χρόνων, βλέπουμε ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα καί οἱ ἀντιδικίες προέρχονταν ἀπὸ ἄτομα πού ἠθελαν νά καταλάβουν καί νά διδάξουν χριστιανισμό χρησιμοποιώντας φιλοσοφικὲς καί ἐνίοτε γνωστικὲς ἀντιλήψεις. Αὐτῶν τούς «σεσοφισμένους μύθους» ἀπορρίπτει ὁ Πέτρος.

Ὡστόσο, ἤδη ὁ Ἰωάννης ἀρχίζει τὸ Εὐαγγέλιό του ἐρμηνεύοντας τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μὲ ὄρους φιλοσοφικούς. Τὸ Εὐαγγέλιό του τὸ ἔγραψε στήν Ἐφεσσο, πόλη στήν ὁποία ἔλαμπε τὸ ἄστρο τοῦ μεγάλου τέκνου της, τοῦ Ἡρακλείτου, τοῦ προσωκρατικοῦ φιλοσόφου πού ἐδίδαξε ὅτι ὁ κόσμος δημιουργήθηκε καί κυβερνᾶται ἀπὸ τὸν Λόγο. Ἀκολούθησεν ὁ Κλήμης Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε ὅτι ἡ φιλοσοφία εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνες «ὡς ὁ νόμος [πρὸς] τοὺς Ἑβραίους».

Στὴ γραμμὴ αὐτὴ στοιχίζεται ὁ Ἰουστίνος, ἀκόμη περισσότερο ὁ Ἀθηναγόρας, καὶ ἀσφαλῶς ὁ Ὠριγένης. Ἐν τούτοις, τὸν 3ο αἰῶνα ὁ χριστιανισμὸς ἀνέλαβε ἀληθινὰ κληρονόμος καὶ διδάσκαλος τῆς ἀρχαίας σοφίας. Ἡ μεγάλη τομὴ ἔγινε στὴν Ἀνατολὴ ἀπὸ τοὺς Καππαδόκες Πατέρες καὶ στὴ Δύση ἀπὸ τὸν Αὐγουστῖνο.

Γιὰ τοὺς Καππαδόκες, καθοριστικὴ στάθηκε ἡ στάση τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως δὲ ἡ ἀπαγόρευση σὲ χριστιανούς νὰ διδάσκουν ἀρχαίους συγγραφεῖς, μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι εἶναι ἀκατάλληλοι ὡς διδάσκαλοι, ἀφοῦ δὲν πιστεύουν στοὺς θεοὺς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Τότε, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐξαπέλυσε μεγάλη ἐπίθεση, διατυπώνοντας τὴ θέση ὅτι ἡ ἐλληνικὴ γραμματεία ἀνήκει στὴ γλῶσσα καὶ ὄχι στὴ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων¹. Ἡ θέση αὐτὴ τοῦ Γρηγορίου –θέση ρηξικέλευθη ἀφοῦ τὴν ἴδια ὥρα δίνονταν σκληροὶ ἀγῶνες ἐναντίον αἵρετικῶν κειμένων–, ἄλλαξε ὅπως διόλου τὰ δεδομένα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ ἀρχαίας γραμματείας. Τὴν ἴδια περίοδο, χάριτι θεῖα, ὁ ἱερός Αὐγουστίνος εἰσέρχεται στὸν χριστιανισμὸ μὲ ὅλο τὸν φιλοσοφικό του ὄπλισμό, καὶ θὰ σταθεῖ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς δυτικοευρωπαϊκῆς πνευματικότητος. Αὐτό, ἄλλωστε, ζήτησε καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης: «ἔστι γὰρ τί καὶ τῆς ἔξω παιδείσεως πρὸς συζυγίαν ἡμῶν εἰς τεκνογονίαν ἀρετῆς οὐκ ἀπόβλητον. Καὶ γὰρ ἡ ἠθικὴ τε καὶ φυσικὴ φιλοσοφία γένοιτο ἂν ποτε τῷ ὑψηλότερῳ βίῳ σύζυγός τε καὶ φίλη καὶ κοινωνὸς τῆς ζωῆς»².

Ἡ πατερικὴ σκέψη δὲν ἀναπτύχθηκε ἐρήμην τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας, οὔτε εἰς ἀντικατάστασίν της. Καθὼς ὁ νῦν Πάπας Ρώμης Βενέδικτος XVI εἶπε προσφάτως σὲ μία σὺν ὅλῳ της ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία του, ἡ σύγκλιση τῆς χριστιανικῆς πίστεως μὲ τὴν ἐλληνικὴ φιλοσοφία «δημιούργησε τὴν Εὐρώπη καὶ παραμένει τὸ θεμέλιο ὅ,τινος ὀρθῶς ἀποκαλεῖται Εὐρώπη»³.

ὑπὸ τὸ πρῶμα αὐτό, πιστεύω ὅτι γίνεται κατανοητὴ ἡ βαθύτερη ἀνησυχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος, καὶ βεβαίως ἐμοῦ προσωπικῶς, γιὰ τὴν παρατηρουμένη ἔκπτωση τῆς Παιδείας καὶ τὴ μετατροπὴ τῶν μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς Εὐρώπης σὲ σχολὲς παροχῆς ἐπαγγελματικῶν γνώσεων. Ἡ πνευματικὴ ἀναζήτησις ὅμως καὶ τὸ αἶτημα φωτισμοῦ τοῦ νέου ἀνθρώπου, εἶναι στόχος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἴσως χρειασθεῖ νὰ γίνῃ ὄχι μόνο μέρεινά της, ἀλλὰ καὶ θεσμικὰ ἔργο της, ἂν δὲν θέλει νὰ χαθεῖ ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος πρὸς Αὐτὴν διεισδύσει.

Τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας τοῦ χριστιανοῦ μπορεῖ νὰ ἀρχίσει, ὄχι ὅμως νὰ τελειώνει στὰ κατηχητικὰ σχολεῖα. Ἐὰν τὸ δεύτερο συμβαίνει, αἴρεται τὸ πρῶτο. Γενικά, εἶναι αὐτονόητο ὅτι ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ διδάσκει τὴν πίστη καὶ τὴν ποιότητα τῆς προβληματικῆς τοῦ βίου σὲ ὅποιαδήποτε κοινωνία ζεῖ, ὅποιοδήποτε καὶ νὰ εἶναι τὸ πολιτιστικὸ περιέχον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζεῖ. Ἀλλὰ θὰ εἶναι τραγικὸ νὰ χαθεῖ ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, θὰ εἶναι βαρύντατο ἀμάρτημα νὰ ἀφήσουμε νὰ γίνῃ ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ξένος ἂν ὄχι καὶ ἐχθρικός πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὁ Διαφωτισμὸς ὡς μέγα πολιτικόν του ἐπίτευγμα, ἀσφαλῶς δὲν τὰ μάχεται ἡ Ἐκκλησία, μολονότι ἀποτελοῦν ἓνα βῆμα ἐκπτώσεως ἀπὸ τὴ διδασκαλία της. Ἡ Ἐκκλησία ζητᾷ ὄχι ἀπλῶς σεβασμὸ δικαιωμάτων, ἀλλὰ διακονία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει βασικὸν νόμον τὴν ἐντολὴ «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν»⁴, καὶ κατὰ ταῦτα ὑπερβαίνει τὴ νομικὴ κατοχύρωση δικαιωμάτων. Ἀλλὰ δὲν τὰ μάχεται. Ἐκεῖνο πρὸς ὁποῖον διαπιστώνουμε εἶναι ὅτι ἡ ἐπιχείρηση διαγραφῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ Εὐρωπαίου, ὀδηγεῖ σὲ στέρηση τοῦ πνευματικοῦ του πλούτου, ὀδηγεῖ σὲ στένωση τῆς καρδιάς του, ὀδηγεῖ στὴν ὑποταγὴ τοῦ ἀνθρώπου στὰ δικαιώματά του. Αὐτό, συνιστᾷ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τῆς χάριτος στὴ νομικὴ ὑποχρέωση, ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς διακονίας στὴν τήρηση μιᾶς ὑποχρέωσης.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ διανοίγεται τὸ ἐρώτημα: ποιά πρέπει νὰ εἶναι ἡ στάση τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς ἐξουσίας; Εἶναι ἓνα ἐρώτημα παλαιό, ἓνα ἐρώτημα πρὸς ἔθεσαν οἱ Φαρισαῖοι μὲ σκοπὸ νὰ παγιδεύσουν τὸν Κύριο, νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὰ χεῖλη του λόγια ἓνα-

1. Κατὰ Ἰουλιανοῦ Βασιλέως, Σημίτευτικός, α' 35. 536, 9-10

2. Εἰς τὸν βίον Μωυσέως, 2.37.2-5.

3. Ὁμιλία στὸ Παν. τοῦ Regensburg, 12 Σεπτεμβρίου 2006.

4. Ἰακώβου, 2,8.

ντίον τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας. Μέσα στὴ διαδρομὴ τῆς ἱστορίας, ἔχουμε δεῖ πάρα πολλές φορὲς ρήτορες καὶ ἐξουσιαστές νὰ ἐπιχειροῦν νὰ κλείσουν τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσουν σὲ παραίτηση ἀπὸ τὸ ἔργο της, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀπάντηση τοῦ Κυρίου «τὰ τοῦ Καίσαρος, τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ»⁵. Ἐλεεινότεροι τῶν Φαρισαίων ἐκείνων, ζητοῦν τὰ τοῦ Καίσαρος χωρὶς νὰ ἀποδίδουν τὰ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἄλλωστε ἡ μόνη φράση τοῦ Εὐαγγελίου πού γνωρίζουν καὶ ἐπικαλοῦνται οἱ θεραπευνίδες τῆς ἐξουσίας. Καὶ βεβαίως, τοὺς διαφεύγει ὅτι ἡ φράση δὲν σημαίνει «κάνετε ὅ,τι θέλει ἡ ἐκάστοτε ἐξουσία», ἀλλὰ σημαίνει «νὰ ἀποδίδετε στὴν ἐξουσία ὅ,τι ζητᾶ καὶ δὲν βλέπτει τὴν ψυχὴ σας, δὲν βλέπτει τὴν πίστη σας». Μωροὶ ὑπηρέτες τῆς ἐξουσίας, δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὁ Θεὸς δὲν βάζει ἀπὸ τὴ μία τὸν ἑαυτό Του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸν Καίσαρα, ὡσὰν νὰ πρόκειται γιὰ δύο διαφορετικούς ἀλλὰ ἴσους ρόλους. Ὁ Πιλᾶτος ἐρώτησε: «οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σέ; Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν»⁶. Δὲν ὑπάρχουν δύο ρόλοι. Ὁ Θεὸς θέλει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου σὸ σύνολό της⁷, δὲν τὴ μοιράζεται, καὶ τῆς ζητᾶ νὰ πετάει ὡς ἄχρηστα ὅσα δὲν τὴν ἀφοροῦν. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς φράσεως «τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι». Καὶ πάντως, αὐτὸς πού κρίνει τὸ τί τὴν ἀφορᾶ τὴν ψυχὴ, σίγουρα δὲν εἶναι ἡ ἐξουσία, οὔτε βεβαίως οἱ ὑπηρέτες της. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν ὀρίζει ἡ ἐξουσία τὸ τί ἀφορᾶ στὴν ψυχὴ, γι' αὐτὸ «ζῶσιν οἱ μάρτυρες»⁸.

Γνωρίζουμε καλὰ τὴν ἀνυποχώρητη στάση τοῦ ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, ὅταν πιεζόταν νὰ ὑποκύψει στὶς ἐντολὲς τῆς ἐξουσίας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Ἡράκλειος, Αὐτοκράτωρ ὄχι τυχαῖος, ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη ἔχει χαθεῖ γιὰ τὸ Βυζάντιο, κι ἔθεσε στρατηγικὸ στόχο τὴν ἐνίσχυση τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸς Ἀνατολὰς –τὴ σημερινὴ Τουρκία καὶ τὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου–, ὥστε νὰ ἐδραιώσῃ τὸ κράτος καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει

τὴν ἐπιθετικότητα τῶν Περσῶν. Κατάλαβε ὅμως ὅτι δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐπιτύχει τὸ στόχο του ἂν δὲν ἔκανε θρησκευτικὲς ὑποχωρήσεις πρὸς τὴν κυρίαρχη ἐκεῖ αἵρεση, ἂν δὲν ἐρχόταν σὲ κάποια μορφῆς δογματικὴ συναλλαγή πού θὰ ἀποκαθιστοῦσε τὴν ἐνότητα τοῦ κράτους.

Εἶναι, ἐπίσης, ἀλήθεια ὅτι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔθεσε καὶ αὐτὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους πάνω ἀπὸ τὶς διαφορὲς τῆς πίστεως. Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ ἀνάγκη ἐνότητος τοῦ κράτους, ὥστε ἐκτὸς τοῦ Πατριάρχου Σεργίου καὶ οἱ ἄλλοι ἱεράρχες ὑποχώρησαν σὲ αὐτήν. Ὁ Ἐπίσκοπος Θεοδοσίος, «βαλὼν κάτω τὸ πρόσωπον», τὸ ὁμολογεῖ: «Τί μπορῶ νὰ κάνω ἐγώ, ὅταν ἄλλο θεώρησε σωστὸ ὁ εὐσεβέστατος βασιλιάς;»⁹.

Ὁ Μάξιμος, τέκνο οἰκογενείας εὐγενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλης, νεώτατος ἀκόμη διορισμένος ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Αὐτοκράτορα Ἡράκλειο παλατιανὸς ἀξιωματοῦχος, εἶχε μεγάλη εὐαισθησία καὶ ὅλες τὶς προϋποθέσεις νὰ κατανοεῖ τὶς ἀνάγκες τοῦ κράτους. Καὶ ὅμως, στὴν ἔκκληση νὰ δεχθεῖ καὶ αὐτὸς τὴν τεράστια πολιτικὴ σημασία τῆς συνδιαλλαγῆς, δὲν ὑποχώρησε οὔτε κατὰ ἓνα βῆμα.

Ἡ Ἐκκλησία δέχεται καὶ σήμερα τρομερὲς πιέσεις νὰ προσαρμόσῃ τὸ λόγο της στὶς ἀπαιτήσεις τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου τούτου. Νὰ συναποδεχθεῖ τὴν κατάργηση τῆς ἁμαρτίας ὡς μὴ συναδούσης πλέον μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπιλογὴ ἠθικῆς συμπεριφορᾶς. Νὰ μοιραστεῖ τὴ θέση της μὲ ὅλες τὶς θρησκευτικὲς, τὶς αἰρέσεις ἢ καὶ τὶς καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ τὸν ἀπροκάλυπτο σατανισμὸ ἀκόμη, ἔτσι ὥστε νὰ εἶναι σεβαστὰ τὰ θρησκευτικὰ δικαιώματα ὅλων. Νὰ πάψει νὰ ἐπιμένει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ζωῆς χορηγός, ὥστε νὰ μὴ ἐμποδίζει τὴν ἐπιστήμη. Νὰ σταματήσει νὰ μιλᾶ ἐναντίον τῶν ἀμβλώσεων, ὥστε νὰ μὴ δημιουργεῖ πρόβλημα μὲ τὸν ὑπερπληθυσμὸ πού ἀπειλεῖ τὴν οἰκολογικὴ ἰσορροπία τοῦ πλανήτη. Νὰ ξεκολλήσει ἀπὸ τὴν ὑποστήριξη τῆς πατριαρχικῆς οἰκογένειας καὶ νὰ ἀφήσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ σχηματίζουν οἰκογένειες σύμφωνα μὲ τὶς σεξουαλικὲς ἐπιθυμίες τους. Νὰ ἀποτραβηχθεῖ ἀπὸ τὴν παιδεία καὶ τὸν πολιτισμὸ, καὶ νὰ ἀφήσῃ αὐτὰ τὰ θέματα στὰ χέρια ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τοῦ κράτους καὶ τῶν ιδιωτικῶν

5. Ματθ. 15,21.

6. Ἰωάν. 19, 10-11.

7. «Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου»: (Ματθ. 22, 37).

8. Γρηγορίου Νύσσης, *Εἰς τοὺς ἀγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας*, 3,17.

9. «Καὶ τί ἔχω ποιῆσαι ἐγώ, ἐπὶν ἕτερον τί παρέστη τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ;» *Περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Βιζύῃ*, παρ. 11.

συμφερόντων. Μὲ δύο λόγια, τῆς ζητοῦν νὰ δεχθεῖ τὶς ὑποχωρήσεις ἐκεῖνες ποὺ διευκολύνουν τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς ρελατιβιστικῆς καὶ συγκριτικῆς κοινωνίας.

Στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος μεγάλο γεγονός εἶναι ἡ ἐμφάνιση τοῦ Ἰσλάμ, τὸ ἱερὸ βιβλίο τοῦ ὁποῖου θεώρησε τὸν Ἰησοῦ ὡς μέγα προφήτη, μεγαλύτερο κι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ, ἀλλὰ πάντως προφήτη καὶ πρόδρομο τοῦ Μωάμεθ. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς τὸν 8ο αἰῶνα δὲν ἦταν παρὰ ἓνας (ὅπωςδήποτε σημαντικώτατος) ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀπολογητές, ποὺ χαρακτήρισαν τὴ θεωρία αὐτὴ ἀνακριβὴ καὶ ἀπαράδεκτη. Κατὰ συνέπειαν, ἡ δυναμικὴ ποὺ ἐπιχειρήθηκε νὰ ἀναπτυχθεῖ γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ ὡς σημεῖο συνάντησης μεταξὺ χριστιανισμοῦ καὶ ἰσλαμισμοῦ δὲν εὐδογήθηκε ποτέ. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἀπαξιώθηκε τὸ Ἰσλάμ ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸ ἢ ὅτι παραθεωρήθηκε ἡ ἱερότητα τῆς θρησκείας αὐτῆς, ποὺ προσέφερε σὲ πολλοὺς ἀνθρώπους μιὰ σταθερὴ βάση πνευματικῆς ζωῆς. Τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν Ἐκκλησία νὰ σταθεῖ μὲ σεβασμὸ μπροστὰ στὴ ζωὴ καὶ τὶς ἀρχές ἐκεῖνων ποὺ ἡ πίστις τους διαφέρει ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸ.

Ἡ ἀποστολή μας στὸν σύγχρονο κόσμον εἶναι νὰ προβάλλουμε καὶ νὰ διακηρύξουμε τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅπωςδήποτε παγκόσμια ἀξία καθόσον ἀποτελεῖ πηγὴ ἀκένωντων δωρεῶν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλο τὸν κόσμον. Τὸ ἴδιο ὀφείλουμε νὰ διακηρύξουμε μὲ σαφήνεια καὶ ἀπέναντι στὴ Σχολὴ τοῦ Νεωτερικοῦ Οὐμανισμοῦ, ἢ ὁποῖα προκύπτει ἀπὸ μιὰν ἀντίληψη τῆς προόδου πρὸς ἓνα μελλοντικὸ χρυσὸ αἰῶνα εἰρήνης καὶ ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων, χωρὶς ὅμως πίστις στὸν Χριστό, ἐπειδὴ δῆθεν ἡ πίστις αὐτὴ περιορίζει τὴν ἐμβέλεια τῆς ἀνθρώπινης βούλησης. Ἡ σαφὴς χριστιανικὴ διακήρυξίς μας σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκεῖνη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε στὸ Εὐαγγέλιο τὸ στοιχεῖο τῆς ἐνότητος τῶν πολιτισμῶν καὶ διετύπωσε τὴν περίφημη φράση του «πάντες ὑμεῖς εἶς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»¹⁰.

Τὸν σεβασμὸ μας πρὸς τὶς διαχρονικὲς ἀξίες τοῦ χριστιανισμοῦ μοιραζόμαστε οἱ Ὀρθόδοξοι μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρώμης καὶ αὐτὸ διακηρύξαμε ἀπὸ κοι-

νοῦ μὲ τὸν ἀείμνηστο Πάπα Ἰωάννη-Παῦλο II, τὴν 4η Μαΐου 2001 στὸν Ἄρειο Πάγο, στὴν Ἀθήνα. Τὸν σεβασμὸ ποὺ ἀπὸ κοινοῦ Ὀρθόδοξοι καὶ Ρωμαιοκαθολικοὶ ἐπιδεικνύουμε στὶς διαχρονικὲς χριστιανικὲς ἀξίες ὑπογραμμίζει καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀναδεικνύει ἢ ἐπίσημη ἐπίσκεψη ποὺ πραγματοποιήσα χθὲς στὴν Αὐτοῦ Ἁγιότητα τὸν Πάπα Βενέδικτο XVI. Εἴμεθα καὶ οἱ δύο κληρονόμοι μιᾶς διαφορετικῆς λειτουργικῆς παράδοσης καὶ διαφορετικῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν. Αἴσθανθηκα ὅμως ὅτι παρὰ τὶς μέχρι στιγμῆς σοβαρὲς διαφορὲς μας ζήσαμε καὶ οἱ δύο μιὰ εὐλογημένη στιγμὴ, ὅταν σταθήκαμε μπροστὰ στὸ κοινὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἐκφράσαμε τὸν κοινὸ πόθο νὰ δοῦμε τὴν Εὐρώπη νὰ οἰκοδομεῖται πάνω στὶς ἀξίες ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ταπεινὴ ὑποταγὴ στὸν Παντοκράτορα Χριστό. Εἶναι μιὰ εὐθύνη ποὺ ἔχουμε ἀναλάβει ὡς διάκονοι Χριστοῦ, νὰ ἀναδείξουμε τὶς καλύτερες πλευρὲς τῆς κληρονομίᾶς μας καὶ νὰ ὑπηρετήσουμε ἔτσι ὅσο καλύτερα μποροῦμε τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές,

Αἰσθάνομαι εὐτυχῆς διότι σήμερα μπορῶ νὰ ὑπογραμμίσω στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ περιώνυμου Πανεπιστημίου τοῦ Λατερανοῦ τὸ γεγονός ὅτι μοιράζομαι μαζί σας τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ κατέχομε ὡς θησαυρὸ ἀδαπάνητο. Ὁ οὐσιώδης, βέβαια, παράγων τῆς διαδικασίας πρόσληψης καὶ διάδοσης τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Γιὰ νὰ μπορέσει ὅμως ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀναλάβει τὸ ταξίδι τῆς στὸν κόσμον χρειάζεται φίλους, συνεργάτες, πνευματικούς ἀνθρώπους, ποὺ θὰ βιώνουν καὶ θὰ στηρίζουν τὶς βασικὲς ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου καὶ θὰ τὶς προβάλλουν πειστικὰ σ' ἓνα κόσμον ποὺ ταλαιπωρεῖται ἀπὸ πολὺ σοβαρὰ προβλήματα, ὅπως τὸ συνεχῶς διευρυνόμενο χάσμα μεταξὺ πλουσίων καὶ πτωχῶν, ἡ ἀνεργία, ἡ βία, τὸ ἄγχος, ἡ ξενοφοβία, ὁ ὀλοκληρωτισμὸς, ὁ φονταμενταλισμὸς, ἡ τρομοκρατία, ἡ διακίνηση ὀπλων, ἡ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπων, ἡ ὑποβάθμιση τοῦ περιβάλλοντος καὶ τόσα ἄλλα ποὺ ἀπειλοῦν τὸν πολιτισμὸ μας.

Τελειώνοντας, θὰ ἤθελα νὰ θυμίσω μιὰν ἐκκλησιὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης: «Ὑπενθύμισε στὸν Πέτρο, ξεσήκωσε τὸν Παῦλο ὅπως καὶ τὸν Ἰωάννη τὸν Θεολόγο καὶ ἀγαπημένον μαθητὴ, νὰ φροντίσουν γιὰ τὶς Ἐκκλησίες ποὺ ἴδρυσαν καὶ ποὺ γιὰ χάρις τοῦς ἄλυσσόδεθκαν, καὶ ὑπόμειναν κινδύνους καὶ θάνατο,

10. Γαλ. 3,28

ὥστε νὰ μὴ σηκώσει ἡ εἰδωλολατρία ἐναντίον μας κεφάλι, νὰ μὴ κρυφολατρήσουν οἱ αἰρέσεις, ὅπως τ' ἀγκάθια στὸν ἀμπελῶνα, νὰ μὴ μεγαλώσουν τὰ ζιζάνια καὶ πνίξουν τὸ σιτάρι, νὰ μὴ πετρώσει τὸ ἔδαφος στερημένο ἀπὸ τὴν ἰκμάδα τῆς ἀληθινῆς δροσιᾶς καὶ δείξει χωρὶς ρίζες τὴ δύναμη τοῦ καρποφόρου λόγου τὸ βλάστημα»¹¹.

Αὐτὸ πὸν μᾶς διδάσκει ἡ προσευχὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, εἶναι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ προβλήματα. Ὁ ἅγιος δὲν συνιστᾷ νὰ προλάβει ἡ Ἐκκλησία νὰ στοιχίσει τὶς δυνάμεις τῆς, δὲν συνιστᾷ νὰ ὀργανωθεῖ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ κακό. Συνιστᾷ νὰ μὴν κινηθοῦμε ὡς ὀργάνωση ἀνθρώπων μὲ γνώση καὶ ἀφοσίωση στὸ καλό. Συνιστᾷ νὰ λειτουργήσουμε ὡς Ἐκκλησία, νὰ καταφύγουμε στὴ μεγάλη ἀσπίδα μας, τὴν προσευχὴ. Νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τοὺς ἁγίους μας τὴ βοήθειά τους, νὰ ἰκετεύσουμε αὐτοὺς νὰ μᾶς φωτίσουν καὶ νὰ μᾶς καθοδηγήσουν. Διότι τὸ κακὸ δὲν φοβᾶται καθόλου τὴν ἄριστα ὀργανωμένη καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ ἰσχυρὴ Ἐκκλησία. Τὸ κακὸ φοβᾶται τὴν ἀδύναμη Ἐκκλησία πὸν προσεύχεται. Ἐπειδὴ ἡ ἀδυναμία τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ποτὲ ἀπόγνωση, ἀλλὰ εἶναι ἄφημά της στὰ χέρια τοῦ Κυρίου.

Καὶ ἔτσι, προσευχόμεθα ἰκετεύοντες νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, νὰ ἔχουμε τὸν φωτισμὸ καὶ τὸ σθένος πὸν ἄνωθεν μᾶς ἔρχεται, ὥστε νὰ νικήσει καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία.

Εὐχομαι αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἡμέρες πνευματικῆς προετοιμασίας ὄλων μας γιὰ νὰ δεχθοῦμε στὴν καρδιά μας τὸν Κύριο καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουμε παρακαλώντας τον νὰ φωτίσει τὴν καρδιά μας, νὰ δοθεῖ σὲ ὄλους ἡ χάρη νὰ καταθέσουμε στὴ φάτνη Του τὴν προσευχὴ μας, ὅπως οἱ φτωχοὶ ἀλλ' ἀγρυπνοῦντες ποιμένες κατέθεσαν τὴν ἄδολη πίστη τους.

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν.

11. «Υπόμνησον Πέτρον, διέγειρον Παῦλον, Ἰωάννην ὁμοίως τὸν θεολόγον καὶ φιλούμενον μαθητὴν ἵν' ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἅς συνεστήσαντο μεριμνήσωσιν, ὑπὲρ ὧν τὰς ἀλύσεις ἐφόρεσαν, ὑπὲρ ὧν τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς θανάτους ἠνεγκαν· μὴ εἰδωλολατρεία ἄρη καθ' ἡμῶν κεφαλὴν, μὴ αἰρέσεις ὡς ἄκανθα τῶ ἀμπελῶνι ὑποβλαστήσωσι, μὴ ζιζάνιον ἐγερθὲν πνίξῃ τὸν σίτον· μὴ τις πέτρα γένηται καθ' ἡμῶν λειπομένη τῆς πίστεως τῆς ἀληθινῆς δρόσου, καὶ ἄριζον ἀποδείξῃ τῆς εὐκαρπίας τοῦ λόγου τὴν δύναμιν»: Ἐγκώμιον εἰς μέγα μάρτυρα Θεόδωρον, 46.748.29-39.

ΕΠΙΣΗΜΟ ΓΕΥΜΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΗΤΣΙΑΛΗ

Μετὰ τὴν ἐπίσημη τελετὴ στὸ Παπικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λατερανοῦ, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἰταλία κ. Ἀναστάσιος Μητσιάλης παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς συνοδείας του, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπήλυθε θερμὸ καὶ ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ, εὐχόμενος γιὰ τὴν ἐκπλήρωση ὄλων τῶν εὐγενῶν προσδοκιῶν, πὸν συνδέονται μὲ τὴν ἱστορικὴ ἐπίσκεψη στὴν Ἁγία Ἐδρα. Ἀκολούθησε ἀντιφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ «ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ»

Τὸ ἀπογευματινὸ πρόγραμμα τῆς προτελευταίας ἡμέρας τῆς ἐπίσημου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Ρώμη ξεκίνησε μὲ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Πατριαρχικὴ Βασιλικὴ τῆς Παναγίας «τοῦ Χιονιοῦ» (Santa Maria Maggiore). Ἐκεῖ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Πρωθιερέας τῆς Βασιλικῆς Καρδινάλιος Bernard Francis Law, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἱερατείου τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς χορωδίας του.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΚΟΜΒΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΡΙΣΚΙΛΗΣ

Ἀμέσως μετὰ, ἀκολούθησε προσκύνημα στὴν περιφημὴ Κατακόμβη τῆς Ἁγίας Πρισκίλης, ἕναν ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους χώρους συνάξεως, ἀλλὰ καὶ ταφῆς τόσο τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, ὅσο καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανῶν τῆς πρώτης, ἐν Ρώμῃ, Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Στὸ Ἑλληνικὸ Παρεκκλήσιο τῆς Κατακόμβης ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἀφίερωσε ἀσημένια κανδήλα, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποία καὶ ἄναψε εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐκεῖ ἐπισκέψεώς του.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΔΕΙΠΝΟ

Τὸ ἴδιο βράδυ, ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου καὶ τῆς συνοδείας του παρέθεσε στὴν Ἁγία Μάρθα ὁ

Βιβλιοθηκάριος τῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης Καρδινάλιος Jean Louis Tauran. Τὸ δεῖπνο τίμησε μὲ τὴν παρουσία του καὶ ὁ Καρδινάλιος Roger Etchegaray.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ δείπνου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος εὐχαρίστησε τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία γιὰ τὴν θερμὴ καὶ ὀλόθυμη φιλοξενία.

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

**ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΠΟΝΤΙΦΙΚΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν ἔδρα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ὀλοκληρώθηκε μὲ τὴν ἐπίσκεψή του στοῦ Ποντιφικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν προώθηση τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν, ὅπου τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Πρόεδρος του Καρδινάλιος Walter Kasper, μὲ τοὺς συνεργάτες του.

Μετὰ τὴν ξενάγηση στοὺς χώρους τοῦ κτιρίου, ἀκολούθησε κοινὴ σύσκεψη τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν.

Στὸ τέλος τῆς συνάντησης ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση, πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε., ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἐπισκέψεώς του στὴ Ρώμη:

«Αἰσθάνομαι ιδιαίτερα ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἔκβαση τῆς ἐπίσκεψης αὐτῆς καὶ θέλω νὰ εὐχαριστήσω ὅλα ἐκεῖνα τὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας ποὺ συνήργησαν καὶ βοήθησαν στὴν καλὴ ὀργάνωσή της. Ἐπίσης, θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας μας, τὰ ὁποῖα ἐπελέγησαν μὲ καθαρὰ ἀξιοκρατικὰ κριτήρια καὶ ἐπέδειξαν ὑψηλὸ ἦθος καὶ συνετέλεσαν πράγματι, μὲ ὑπευθυνότητα καὶ σοβαρότητα, στὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς ἐπίσκεψης».

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπίσκεψης, φροντίσαμε νὰ δώσουμε τὴ μαρτυρία τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μας, ἔχοντας πληρῆ τὴ συνείδηση τῆς εὐθύνης τῆς Ἐκκλησίας. Προβάλαμε τὴν παράδοσή μας, αὐτὸν τὸν μεγάλο θησαυρό, καὶ γι' αὐτὸ αἰσθανόμαστε ιδιαίτερη ἱκανοποίηση. Ταυτόχρονα, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἔχουμε χρήσιμες συνομιλίες μὲ τὸν Ἀγιώτατο Πάπα τῆς Ρώμης Βενέδικτο ΙΣΤ', καθὼς, ἐπίσης καὶ μὲ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Καρδινάλιο Κάσπερ

καὶ τὰ στελέχη τῆς Ἐπιτροπῆς του, γιατί, σὲ συνεργασία μὲ τὰ δικά μας στελέχη, συνήργησαν γιὰ νὰ εἶναι ἐπιτυχῆς αὐτὸ τὸ ταξίδι μας.

Σκοπὸς τῆς ἐπίσκεψής μας ἦταν νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὴν ἀνάγκη οἱ δύο Ἐκκλησίες νὰ συνενώσουμε τὶς δυνάμεις μας, ὥστε, ἀφενὸς μὲν νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ διατηρήσει ἡ ἡπειρὸς μας, ἡ Εὐρώπη, τὸν Χριστιανικὸ της χαρακτήρα καί, ἀφετέρου, νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὰ φλέγοντα προβλήματα τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἐπιζητοῦν ἐπείγουσες λύσεις, τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ προσφέρει μέσῳ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστοῦμε τὸν Πάπα Βενέδικτο καὶ τὰ στελέχη τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς τιμὲς μὲ τὶς ὁποῖες θέλησαν νὰ περιβάλουν τὴν παρουσία μας στὴ Ρώμη. Οἱ τιμὲς αὐτὲς ξεπέρασαν τὸ αὐστηρὸ πρωτόκολλο τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ὅπως π.χ. συνέβη μὲ τὴν εὐγενικὴ πρόσκληση τοῦ Ποντίφικος νὰ γευματίσουμε μαζὶ στοῦ ιδιαίτερο διαμέρισμά του. Αὐτὸ δείχνει τὴ μεγάλη ἐκτίμηση, τὴν ὁποία ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία τρέφει γιὰ τὴ δική μας Ἐκκλησία.

Θέλω νὰ διαβεβαιώσω τὸν λαὸ μας ὅτι ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ θὰ ἀποδώσει καρπούς. Ἐπιστρέφουμε στὴν Ἑλλάδα ἀνοίγοντας μία νέα σελίδα, κατὰ τὴν ὁποία θὰ συνενώσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ ἀποτελέσουμε μία πνευματικὴ δύναμη ποὺ θὰ καταξιώσει τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο.

Ἀπὸ σήμερα ἀρχίζει ἡ ἀποτίμηση τῆς ἐπίσκεψης, ὥστε τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀγάπης, τῆς πίστεως, τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐλπίδος νὰ ἐνδυναμωθοῦν περισσότερο. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπίσκεψής μας, φροντίσαμε νὰ δώσουμε τὴ μαρτυρία τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεώς μας καὶ μπορῶ νὰ πῶ μὲ μεγάλη αὐτοσυνειδησία ὅτι ἐκ τῶν ἐπαφῶν αὐτῶν οὐδόλως τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ πίστη τῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τὴν παράδοσή Της καὶ δίδει τὴν μαρτυρία Της».

Ἀκολούθως, ὁ Καρδινάλιος Walter Casper δήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐκφράζω τὶς εὐχαριστίες μας πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο γιὰ τὴν ἐπίσκεψη αὐτή. Ἦταν ἕνα μεγάλο καὶ ἱκανὸ βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσς γιὰ τὶς δύο Ἐκκλησίες. Αὐτὸ εἶναι ιδιαίτερα σημαντικό κυρίως

σήμερα πού υπάρχουν τόσες πολλές κρίσεις και συγκρούσεις στον κόσμο και οί Χριστιανοί θά πρέπει νά εἶναι ἐνωμένοι γιά νά τίς ἀντιμετωπίσουν. Ἐπιθυμοῦμε νά συνεχίσουμε τή συνεργασία μας γιά τήν εἰρήνη τοῦ κόσμου, ἀλλά και γιά τήν προώθηση τῶν πολιτιστικῶν και ἄλλων ἀξιῶν μέσα στην Ε.Ε.. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ὁ ἕνας πυρήνας τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅπως, ἀντιστοίχως, εἶναι και ἡ Ρώμη μέ τὸ δικό της πολιτισμό. Ὁφείλουμε νά ἀναδείξουμε τίς Χριστιανικές ρίζες τῆς Εὐρώπης και νά προβάλλουμε ἀπό κοινοῦ τίς Χριστιανικές ἀξίες και νά ἐργαστοῦμε μέ κοινὸ θεμέλιο τήν πίστη μας στον Θεό».

Σὲ ἐρώτηση δημοσιογράφου σχετικά μέ παλαιότερη δήλωσή του σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ δεύτερη ἰσχυρότερη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στον κόσμο, μετά τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας, Καρδινάλιος Walter Casper ἀπάντησε:

«Ἔτσι ὅπως θέσατε τήν ἐρώτηση εἶναι σάν νά θέτετε θέμα ἀριθμῶν. Δὲν εἶναι ὅμως ἐκεῖ τὸ θέμα. Δὲν εἶναι οὔτε ποσοτικὸ ζήτημα, οὔτε θέμα ἀριθμῶν. Τὸ θέμα εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἔχει Ἀποστολική ρίζα, εἶναι μία Ἀποστολική Ἐκκλησία. Εἶναι μία ἰσχυρή Ἐκκλησία. Ἐγὼ προσωπικά, μέ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια, ὅταν ἐπισκέπτομαι τήν Ἑλλάδα διαπιστώνω πόσο γεμάτη ζωὴ εἶναι, πόσο ἐνεργητικὴ εἶναι και θέλω νά ἐπισημάνω πόσα πολλὰ ἀγαθὰ ἔχει προσφέρει στοῦ διάλογο. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος και ὁ Μακαριώτατος ἔχουν συμβάλλει μέ ἰδιαίτερο τρόπο στοῦ διαχριστιανικὸ διάλογο. Γι' αὐτό, λοιπὸν και δὲν τίθεται θέμα ἀριθμῶν τὸ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἰσχυρή, ἀλλά συγχρόνως και πολὺ εὐρωστη. Περισσότερο δίνουμε ἔμφαση στην ποιότητα ἔναντι τῶν ἀριθμῶν».

Ἀπὸ τὴ μεριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος παρενέβη διευκρινιστικά και ὑπογράμμισε:

«Θέλω και ἐγὼ, μέ τὴ σειρά μου, νά ἐπαναλάβω ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι μόνη της μέσα στον Ὁρθόδοξο κόσμο. Ἀποτελεῖ ἕνα τμῆμα, ἕνα μέρος τῆς Ὁρθόδοξης οἰκουμένης. Ὅλοι στην Ὁρθόδοξή μας Ἐκκλησία, ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀγωνιζόμαστε γιά νά δώσουμε τήν κοινή μας μαρτυρία στοῦ σύγχρονο κόσμο και νά βοηθήσουμε τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο νά ξεπεράσει

τὰ μείζονα προβλήματα του, συμβάλλοντας στην ἐδραίωση τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀδελφοσύνης και τῆς ἀγάπης, ὅλων αὐτῶν, δηλ. τῶν Χριστιανικῶν ἀξιῶν».

Και ὁ Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιά τήν προώθηση τῆς ἐνότητας τῶν Χριστιανῶν Καρδινάλιος Walter Casper, συμπλήρωσε:

«Ἐξάλλου μὴν ξεχνοῦμε ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κοινὸι γιά τίς δύο Ἐκκλησίες. Ἀποτελοῦν τήν κοινή συνισταμένη και θά πρέπει νά ποῦμε πὼς ἡ Ἑλληνική παράδοση εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὴ γιά τήν Εὐρώπη, τίς Χριστιανικές της ρίζες και ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς παράδοσης και τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης».

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΒΑΤΙΚΑΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Λίγο πρὶν τήν ἀναχώρησή του ἀπὸ τήν Ρώμη, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπισκέφθηκε τήν περιφημὴ Βατικανὴ Βιβλιοθήκη, ὅπου τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Καρδινάλιος Βιβλιοθηκᾶριος Jean Louis Tauran, ὁ Διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης Mons. Raffaele Farina, πού τὸ ἴδιο ἀπόγευμα χειροτονοῦνταν Ἐπίσκοπος και ὁ καθηγητὴς Francesco D' Aiuto. Καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν φιλοξενηθεῖ στην Ἀθήνα ἀπὸ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στίς 16.11.2006 γιά τήν παρουσίαση τοῦ facsimile τοῦ Μηνολογίου τοῦ Ἀυτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Β'.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὰ ἀναγνωστήρια τῶν βιβλίων και τῶν χειρογράφων πού εἶναι στή διάθεση τῶν μεγάλων ἐπιστημόνων ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, καθὼς και τὰ ἱστορικὰ σαλόνια, ὅπου στεγαζόταν παλαιότερα ἡ Βιβλιοθήκη και εἶχε τήν εὐκαιρία νά θαυμάσει τίς τοιχογραφίες μέ τίς πιὸ φημισμένες Βιβλιοθήκες τοῦ ἀρχαίου κόσμου, μεταξύ τῶν ὁποίων και ἐκεῖνη τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπίσης, εἶδε και φημισμένα Βυζαντινὰ χειρόγραφα, πού εἶχαν μεταφερθεῖ σὲ βιτρίνα εἰδικὰ γιά τήν περίσταση. Κατ' ἐξαιρέσειν δέ, τοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νά ἐπισκεφθεῖ μία πτέρυγα τῶν ἀπροσπέλαστων, γιά τὸ κοινὸ, ἐγκάτων τῆς Βιβλιοθήκης.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Νωρὶς τὸ μεσημέρι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μαζί με τὴν συνοδεία του στὶς κατακόμβες.

καὶ ἡ συνοδεία του ἀναχώρησαν, με ἀεροσκάφος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης, ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ ἀεροδρόμιο Ciampino τῆς Ρώμης, γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Ἡ πρώτη καὶ ἱστορική ἐπίσκεψη Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἔδρα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας εἶχε φθάσει στὸ τέλος τῆς. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, με τὴν ἐπίσκεψη αὐτή, προσέθεσε τὴν δική της πολυσήμαντη συμβολὴ στὴν οἰκοδόμησι κλίματος ἐμπιστοσύνης, μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, προκειμένου ὁ Θεολογικὸς Διάλογος, ποὺ πρόσφατα ξεκίνησε καὶ πάλι, νὰ προχωρήσει με

προσεκτικὰ βήματα στὴν προοπτικὴ «τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν καθημερινὴ εὐχὴ καὶ προσευχὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Κατέδειξε, ὅμως, παράλληλα, τὴν ἀνάγκη οἱ Χριστιανικὲς Ὁμολογίες νὰ ἐπισημάνουν τὰ κοινά, μεταξὺ τους, σημεία, νὰ ἐντοπίσουν τὶς ταυτόσημες θέσεις, προκειμένου νὰ ἐργαστοῦν μαζί γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ποὺ ταλανίζουν τὸν σύγχρονο κόσμος, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ ἐνότητα, γκρέμισμα τῶν τειχῶν καὶ σύγκλιση, ἔσω στὰ ἐπιμέρους, γιὰ ἓνα μέλλον πιὸ αἰσιόδοξο καὶ ἀνθρώπινο.

**Ἡ ἁρμονικὴ
συμβίωση
χριστιανῶν
καὶ μουσουλμάνων
Ἑλλήνων
ὡς μοναδικὴ ὁδὸς
γόνιμης
καὶ δημιουργικῆς
συνύπαρξης**

Στὴν περιοχή τῆς Δυτ. Θράκης στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ἀναγνωρισμένη καὶ καλὰ ὀργανωμένη μουσουλμανικὴ μειονότητα πολλὲς δεκαετίες πρὶν ἀπ' τὴν ἐμφάνιση μουσουλμανικῶν κοινοτήτων στὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χῶρες. Τὸ καθεστῶς ὀργάνωσης καὶ λειτουργίας, τὰ δικαιώματα καὶ οἱ ὑποχρεώσεις τῶν Ἑλλήνων μουσουλμάνων πολιτῶν τῆς Δυτ. Θράκης διαμορφώθηκαν ἀπὸ διμερεῖς καὶ διεθνεῖς συνθήκες μεταξὺ Ἑλλάδας - Τουρκίας καὶ κυρίως ἀπ' τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάννης (1923). Ὁ πληθυσμὸς τῆς συγκεκριμένης περιοχῆς δὲν εἶναι τουρκικὸς καὶ σὲ καμία περίπτωση ὁμοιογενής, λόγῳ τῆς μακροαίωσης συνύπαρξης διαφορετικῶν γλωσσῶν, παραδόσεων καὶ θρησκευτῶν. Ὡστόσο μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τρεῖς ὁμάδες μουσουλμάνων στὴν περιοχή: τοὺς τουρκογενεῖς (82,4%), τοὺς Πομάκους (16,3%) καὶ ἕνα μικρὸ ποσοστὸ Ἀθιγγάνων. Ἡ ἀπογραφή τοῦ 1928 καταγράφει 102.601 μουσουλμάνους, ἐνῶ σήμερα ὑπολογίζονται σὲ περίπου 120.000.

Ἱστορικὰ ἡ περιοχή τῆς Θράκης καταλήφθηκε ἀπ' τοὺς Ὀθωμανοὺς κατὰ τὸ 1363-1364 καὶ παρέμεινε ὑπὸ τὴν κατοχὴ τους μέχρι τὸν Α΄ Βαλκανικὸ Πόλεμο. Τὸ 1913 οἱ Συνθήκες τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Βουκουρεστίου παραχώρησαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Δυτ. Θράκης στὴ Βουλγαρία μέχρι τὸ τέλος τοῦ Α΄ Παγκόσμιου πολέμου. Τὴν περίοδο 1919-1920 ἡ περιοχή διοικήθηκε ἀπὸ μικτὴ ἐπιτροπὴ Ἑλλάδας - Συμμάχων καὶ τὸ 1920 παραχωρήθηκε στὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρη ἡ Θράκη, Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ, ἐνῶ τὸ 1923 μὲ τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάννης παραχωρήθηκε ὀριστικὰ ἡ Δυτ. Θράκη μέχρι τὸν Ἔβρο στὴν Ἑλλάδα, ρυθμίστηκαν οἱ σχέσεις Ἑλλάδας - Τουρκίας καὶ τὸ πλαίσιο προστασίας τῶν μειονοτικῶν πληθυσμῶν στὶς δύο χῶρες.

Νωρίτερα τὸ 1923 ὑπογράφηκε τὸ εἰδικὸ ἑλληνοτουρκικὸ Σύμφωνο γιὰ τὴν Ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, μὲ τὸ ὁποῖο περίπου 1.300.000 Ἑλληνες ἐγκατέλειψαν τὶς ἐστίες τους καὶ ἔγιναν πρόσφυγες στὴν Ἑλλάδα καὶ περίπου 500.000 Τοῦρκοι ἀκολούθησαν τὸν ἀντίστροφο δρόμο, ἐνῶ ἔμεινε ἐγκραμὲς τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν περιουσιῶν τους. Ἀπ' τὴν ἀνταλλαγὴ ἐξαιρέθηκαν οἱ Ἑλληνες τῆς Κωνσταντινούπολης, τῆς Ἰμβρου καὶ τῆς Τενέδου καὶ οἱ μουσουλμάνοι τῆς Δυτ. Θράκης. Τὸ κυρίαρχο κριτήριον γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ἦ ὄχι τῶν πληθυσμῶν ἦταν ἡ θρησκευτικὴ πίστη, ἐπιλογή πού ὀφείλεται στὶς θεσμικὲς δομὲς καὶ στὰ πολιτισμικὰ κατάλοιπα τῆς ὀργάνωσης τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπου τὸ κύριον στοιχεῖο προσδιορισμοῦ καὶ ὀργάνωσης ἦταν τὰ θρησκευτικῆς διάκρισης millet.

Τὰ ἄρθρα 37-44 τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης ρυθμίζουν τὰ δικαιώματα τῶν μειονοτήτων καὶ προσδιορίζουν μὲ σαφήνεια τὶς σχετικὲς ὑποχρεώσεις πού ἀναλαμβάνει ἡ Τουρκία, ἐνῶ μὲ τὸ ἄρθρο 45 τὰ ἴδια ἀκριβῶς δικαιώματα ἀναγνωρίζονται καὶ στὴ μουσουλμανικὴ μειονότητα στὴν Ἑλλάδα. Τὰ δύο κράτη δεσμεύτηκαν νὰ λάβουν εἰδικὰ μέτρα γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ καὶ προσωπικὴ κατάσταση τῶν μειονοτικῶν σύμφωνα μὲ τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα κάθε μειονότητας, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεώθηκαν ρητὰ νὰ δεσμευθοῦν οὐσιαστικὰ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ θρησκευτικῆς δικαιοταξίας ἢ τὴν ὑποχρεωτικὴ λειτουργία ἱεροδικείων. Τὸ ἄρθρο 42 προσδιορίζει τὶς ὑποχρεώσεις τῶν δύο κρατῶν ὡς πρὸς τὶς μειονότητες, τὶς ὁποῖες θὰ διαμορφώσουν τελικῶς μικτὲς ἐπιτροπές.

Τὸ ἄρθρο 43 ὀρίζει ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν μειονοτήτων προστατεύονται καὶ ἰσχύουν ἀπόλυτα, ἐκτὸς κι ἂν συντρέχουν λόγοι δημόσιας τάξης.

Ὅταν τὸ 1926 ἡ Τουρκία εἰσήγαγε τὸν Ἀστικὸ Κώδικα (ἀντίγραφο τοῦ ἑλβετικοῦ) ἐνεργοποίησε τὶς μικτὲς ἐπιτροπὲς καὶ ἀπέσπασε τὴ «συγκατάθεση» τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων (Ἰσραηλιτῶν, Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων), ὥστε ὅλα τὰ θέματα οἰκογενειακοῦ δικαίου νὰ ρυθμίζονται σύμφωνα μὲ τὸ κοινὸ γιὰ ὅλους τοὺς πολίτες τουρκικὸ οἰκογενειακὸ δίκαιο, καταργώντας ταυτόχρονα τὰ ἔθιμα καὶ τὴν πρακτικὴ τῶν θρησκευτικῶν millet πού ἴσχυαν μέχρι τότε. Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀλλαγὴ αὐτή, ἡ ὁποία σημειώθηκε στὴν Τουρκία κυρίως ὡς ἀποτέλεσμα τῆς βίαιης ἐκκοσμίκευσης πού εἰσήγαγε τὸ κεμαλικὸ κοσμικὸ κράτος, στὴν Ἑλλάδα συνέχισαν νὰ ἰσχύουν κατ' ἀπόλυτο τρόπο ὅλες οἱ δεσμεύσεις τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ μέχρι σήμερα τὰ μέλη τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας συνεχίζουν νὰ ρυθμίζουν ὅλα τὰ θέματα οἰκογενειακοῦ δικαίου σύμφωνα μὲ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῆς κοινότητάς τους.

* * *

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὴ τὴ σύντομη ἱστορικὴ ἀνασκόπηση εἶναι φανερό ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν μουσουλμάνων Ἑλλήνων πολιτῶν στὴν περιοχὴ τῆς Δυτ. Θράκης προστατεύονται μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο καὶ ἀπόλυτα σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιταγὲς τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, ἂν καὶ δὲν ἰσχύει τὸ ἴδιο γιὰ τὶς μειονότητες στὴν Τουρκία. Τρανταχτὴ ἀπόδειξη ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι ἀπ' τὶς ἑκατὸ περίπου χιλιάδες Ἑλληνες, οἱ ὁποῖοι ζοῦσαν ἀμέσως μετὰ τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάννης στὴν Κωνσταντινούπολη, σήμερα ὑπάρχουν μόνο γύρω στὶς δύο χιλιάδες κι αὐτοὶ μεγάλης ἡλικίας, ἐνῶ οἱ νεότεροι συνήθως ἐγκαταλείπουν τὴν Τουρκία. Ἀντίθετα ὁ πληθυσμὸς τῶν μουσουλμάνων τῆς Δυτ. Θράκης ἔχει ἀυξηθεῖ σημαντικὰ καὶ μάλιστα παρουσιάζει ὑψηλὸ ποσοστὸ μέσης ἐτήσιας ἀύξεσης. Διάφορα δευτερεύοντα ζητήματα, ὅπως ἡ ἐκλογή ἢ ὁ διορισμὸς τοῦ Μουφτῆ ἀπ' τὴν πολιτικὴ διοίκηση τῆς περιοχῆς δὲν ἀντιστρατεύονται τὶς ρυθμίσεις τῆς Συνθήκης, ἐνῶ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι σήμερα στὴν Τουρκία οἱ κατὰ τόπους Μουφτῆδες διορίζονται ἀπ' τὸ τουρκικὸ κράτος καὶ δὲν ἐκλέγονται. Ἄλλωστε

στὴν Ἑλλάδα ὅλοι οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ διορίζονται ἀπ' τὸ κράτος, ἐπομένως καὶ οἱ Μουφτῆδες. Προϋπόθεση γιὰ νὰ ἀλλάξει τὸ καθεστῶς αὐτὸ εἶναι νὰ ἀφαιρεθοῦν οἱ δικαστικὲς ἀρμοδιότητες τοῦ Μουφτῆ καὶ νὰ περιοριστεῖ αὐτὸς ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὸ θρησκευτικὸ του ρόλο, ἄρα καὶ θὰ μπορεῖ νὰ ἐκλέγεται ἀπ' τὴ μουσουλμανικὴ κοινότητα, διαφορετικὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατό.

Ἐπιπλέον παρατηρεῖται ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ μουσουλμάνοι ἀπομακρύνονται ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ ἀπὸ διαφορὲς ἐθιμικὲς πρακτικὲς τῆς παράδοσης καὶ τῆς πίστεως τους, χωρὶς καμία ἀπολύτως ἀνάμειξη ἢ ἄσκησις πίεσης ἀπ' τὴν πλευρὰ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἢ τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ παράδειγμα ἂν τὸ Κοράνιο (π.χ. 4:11-12) προβλέπει ρητὰ καὶ μὲ αὐστηρὸ τρόπο τὰ σχετικὰ μὲ τὸ κληρονομικὸ δίκαιο, ἐντούτοις στὴν περιοχὴ τῆς Δυτ. Θράκης παρατηρεῖται οἰκειοθελὴς ἀπομάκρυνση τῶν μουσουλμάνων ἀπ' τὴν παράδοσή τους χωρὶς καμία ἐξωτερικὴ ἐπέμβαση, καθὼς τὶς τελευταῖες δεκαετίες εἶναι ἐλάχιστοι οἱ μουσουλμάνοι τῆς Δυτ. Θράκης, οἱ ὁποῖοι προσφεύγουν στὰ ἱεροδικεῖα καὶ στὸν Μουφτῆ γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν κληρονομικῶν διαφορῶν τους. Ἀντίθετα ἡ πλειοψηφία τῶν μουσουλμάνων ἀπομακρύνεται οἰκειοθελῶς ἀπ' τὸν ἰσλαμικὸ νόμο καὶ τὸν παρακάμπει σιωπηρῶς μεταβιβάζοντας ἐν ζωῇ τὴν περιουσία τους στὰ παιδιά ἢ στὴ γυναίκα τους, ἐνῶ ὅσοι δὲν ἀκολουθοῦν αὐτὴ τὴν πρακτικὴ καταλήγουν τελικὰ στὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἀποφεύγοντας τὰ ἱεροδικεῖα καὶ ρυθμίζουν τὰ θέματά τους σύμφωνα μὲ τὸν ἑλληνικὸ Ἀστικὸ Κώδικα.

Ὑπάρχουν κι ἄλλα παρόμοια παραδείγματα πού ἀναδεικνύουν τὴν ἀλληλεπίδραση μετὰξὺ διαφορετικῶν παραδόσεων μετὰ ἀπὸ μακρόχρονη συμβίωση ὡς ἀποτέλεσμα ἐσωτερικῶν ζυμώσεων χωρὶς νὰ ἀσκειῖται ἐξωτερικὴ πίεσις. Τὸ σημαντικὸ στοιχεῖο ὅμως εἶναι νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸ ὅτι σὲ καμία περίπτωσι δὲν παραβιάζονται οἱ θρησκευτικὲς ἐλευθερίες τῆς μειονότητας ἀπ' τὸ ἑλληνικὸ κράτος ἢ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ τὰ ἴδια τὰ μέλη τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητας ἐπιλέγουν αὐτοβούλως νὰ ἀκολουθήσουν πολλὰς φορὲς διαφορετικὸ δρόμο. Ἐπιπλέον ὀφείλουμε νὰ ἀναφερθοῦμε στὴν εἰδικὴ ρύθμιση τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ὑπὲρ τῶν μουσουλμανοπαίδων, ἢ ὁποῖα τοὺς προμηδοτεῖ μὲ σημαντικὸ ποσοστὸ γιὰ τὴν

εἰσαγωγή τους μὲ εὐνοϊκούς ὄρους στὰ ἑλληνικὰ πανεπιστήμια. Εἶναι παράδοξο ὅτι οἱ περισσότεροι μουσουλμάνοι δὲν κάνουν χρήση αὐτῆς τῆς εὐνοϊκῆς ρύθμισης, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ὑποστηρίζει τὴν προσπάθειά τους γιὰ πανεπιστημιακὴ μόρφωση.

Ἐπίσης ἐνδεικτικὸ εἶναι ὅτι στὴν περιοχὴ τῆς Δυτ. Θράκης οἱ μουσουλμάνες γυναῖκες εἶναι ἐλεύθερες καὶ δὲν ἐμποδίζονται κατὰ κανένα τρόπο ἀπ' τὴν Ἐκκλησία ἢ τὸ κράτος νὰ κυκλοφοροῦν καὶ νὰ ἐμφανίζονται σὲ ὅλες τὶς δημόσιες δραστηριότητές τους μὲ τὴν παραδοσιακὴ μαντίλα τους, γεγονός πού δὲν ἰσχύει κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο γιὰ τὶς μουσουλμάνες γυναῖκες στὴν Τουρκία, ὅπου ἀντιμετωπίζουν σοβαρὰ προβλήματα ἀπ' τὴν πολιτεία. Μάλιστα στὶς πρόσφατες δημοτικὲς καὶ νομαρχιακὲς ἐκλογές πού διεξήχθησαν στὴν Ἑλλάδα προβλήθηκε ἀπ' τὸ ΠΑΣΟΚ (ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κόμματα) ὡς ὑποψήφια ὑπερνομάρχης Καβάλας, Δράμας, Ξάνθης μία μουσουλμάνη δικηγόρος, ἡ Γιουλπεγιάζ Καραχασάν ἀναδεικνύοντας μὲ οὐσιαστικὸ τρόπο τὴν ἰσοτιμία μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων πολιτῶν στὴ συγκεκριμένη περιοχὴ. Τέλος ἀρκεῖ νὰ ρίξει κανεὶς μὰ ματιὰ στὰ στοιχεῖα τοῦ Τεχνικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῆς Δυτ. Θράκης γιὰ νὰ διαπιστώσει ὅτι ἀναλογικὰ πολλοὶ μουσουλμάνοι, ἐκτὸς ἀπ' τὴ γεωργία, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριο καὶ τὴ βιοτεχνία σημειώνοντας μάλιστα ἀξιόλογη πρόοδο, πάντως χωρὶς νὰ δυσκολεύονται ἀπ' τὴν ἑλληνικὴ πολιτεία περισσότερο ἀπ' τοὺς χριστιανοὺς Ἕλληνες.

Σὲ κάθε περίπτωση σὲ ὁλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο ἐπιβάλλεται ἡ εἰρηνικὴ καὶ δημιουργικὴ συνύπαρξη μεταξὺ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν σὲ διαφορετικοὺς πολιτισμούς, θρησκείες καὶ παραδόσεις, καθὼς καταροῦνται μὲ ὅλο καὶ πιὸ γρήγορο ρυθμὸ τὰ στεγανὰ τοῦ παρελθόντος. Μόνο μὲ τὴ διασφάλιση τῶν ιδιοσυγκρασιακῶν στοιχείων, τὴν ἀνάδειξη τῶν ἰδιοπροσημάτων καὶ τὴ γόνιμη προβολὴ τῶν διαφορετικῶν ἀντιλήψεων θὰ μπορέσει ὁ κόσμος μας νὰ προχωρήσει πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ στείρα καὶ μονοδιάστατη ἐμμονὴ στὰ λάθη καὶ στίς παραλείψεις τοῦ παρελθόντος, πολλὰ φορὲς στρεβλώνοντας τὴν ἱστορικὴ πραγματικότητα, μόνο στὴν ἐπανάληψη τῶν ἴδιων ἢ παρόμοιων αἵματηρῶν λαθῶν θὰ ὀδηγήσει.

Ἡ Ἑλλάδα κινεῖται μὲ σταθερὸ βηματισμὸ πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀρωγὸς αὐτῆς τῆς προσπάθειας τονίζοντας μὲ ἔντονο τρόπο τὴν ἀνάγκη γιὰ συνεργασία μεταξὺ τῶν θρησκειῶν, σὲ μιὰ ἐποχὴ πού οἱ θρησκείες καὶ ἡ θρησκευτικότητά τῶν ἀνθρώπων βάλονται ἀπὸ πολλὰ καὶ διαφορετικὲς πλευρές. Σήμερα, περισσότερο ἀπὸ ποτέ, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν θρησκειῶν ὀφείλουν νὰ εἶναι ἐνωμένοι, νὰ συνεργάζονται προβάλλοντας τὰ κοινὰ πεδία συνεννόησης μεταξὺ τους γιὰ ὅλα τὰ σπουδαῖα ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τοὺς πιστοὺς καὶ ὄχι νὰ ὑποδαυλίζουν πάθη καὶ διαφωνίες αἰῶνων καταλήγοντας τελικὰ στὴν ἀπαξίωση τῶν θρησκειῶν. Σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωση οἱ μόνον κερδισμένοι θὰ εἶναι οἱ πολέμοι τῶν θρησκειῶν μὲ κύριο ἀποτέλεσμα τὸν περαιτέρω παραγκωνισμὸ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἀπ' τὴ ζωὴ τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου.

**ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ
ΤΙΜΗΣ
ΔΙΑ ΤΟΝ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ,
«ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ
ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΩ
ΘΕΜΕΛΗ»**

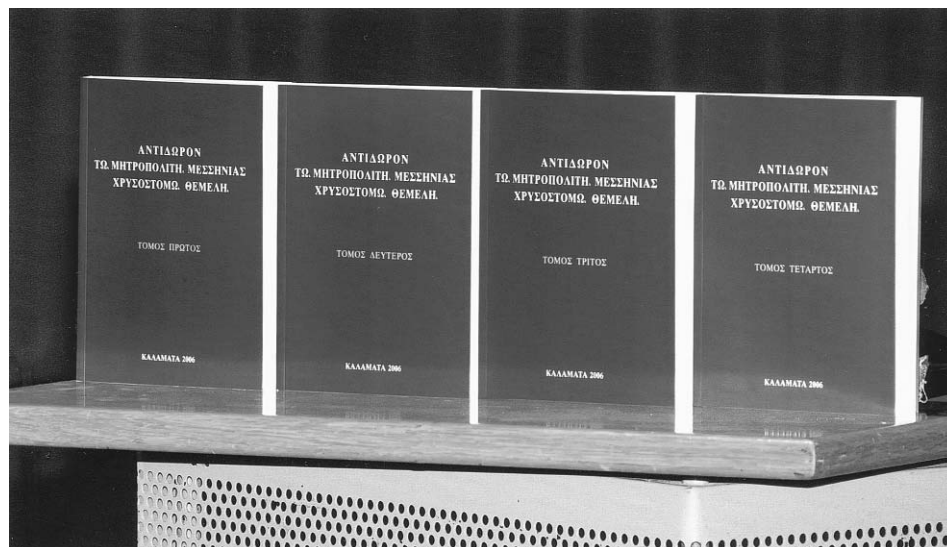
Ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος (Θέμελης), ἐπὶ 41 συναπτά ἔτη, ὡς Μητροπολίτης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεσσηνίας, συνέδραμε τὰ μέγιστα διὰ τῆς ἀόκνου καὶ ἀνυστάκτου φροντίδος αὐτοῦ, εἰς τὴν πνευματικὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς, ἐνίοτε εἰς δυσκόλους καιροὺς καὶ ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας. Ἡ προσφορά του δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεσσηνίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πολιτισμικὴν πρόοδον τοῦ τόπου, τοῦ ὁποίου τοῦ ἐκκληρώθη νὰ ποιμάνη, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου του τυγχάνει παμμεσηνιακὴ καὶ χαίρει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὄλων τῶν Μεσσηνίων. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ τῆς Μεσσηνίας λαός, τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα, πρωτοστατοῦντος τοῦ ἐκ Βαλύρας τῆς Μεσσηνίας καταγομένου, Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Εὐσταθίου, διωργάνωσε Τιμητικὴν Ἐκδήλωσιν διὰ τὸν Πνευματικὸν αὐτῶν Πατέρα, τὸν Ποιμενάρχην του, ὡς Ἀντίδωρον τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων δώρων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τόσα ἔτη προσέφερεν ὁ Ποιμενάρχης του πρὸς αὐτόν.

Κατόπιν πολυμήνου προετοιμασίας ἐξεδόθη Χαριστήριος Τόμος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀντίδωρον τῷ Μητροπολίτῃ Μεσσηνίας Χρυσοστόμῳ Θέμελῃ».

Τὴν ἔκδοσιν εἶχεν ἀναλάβει Ἐκδοτικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιον, ὡς Πρόεδρον αὐτῆς καὶ Μέλη τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Θεόκλητον Λαμπρινάκον, Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ τὸν κ. Ἀδαμάντιον Ἀνεστίδην, Καθηγητὴν Φιλολόγον - Ἱστορικόν.

Εἰς τὴν σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ συμμετοχὴν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Ἀντιδώρου, κατετέθησαν 82 μελετήματα, πρωτότυπα, γραμμένα ὑπὸ Ἀρχιερέων, Κληρικῶν, μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Καθηγητῶν Πανεπιστημίων, Ἱστορικῶν καὶ Νομικῶν.

Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὸν Χαριστήριον Τόμον, καλύπτουν ἓν εὐρὺ φάσμα θεμάτων ἐκκλησιαστικῶν, ἱστορικῶν ἀρχαιολογικῶν νομικῶν κ.ἄ.

Οἱ τόμοι τοῦ ἔργου Ἀντίδώρου.

Ὁ τιμώμενος Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος Θέμελης κατά την επίδοση τοῦ Ἀντιδώρου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελετημάτων ὠδήγησεν εἰς τὸν μερισμὸν τοῦ «Ἀντιδώρου» εἰς τέσσαρα μέρη, ἥτοι τέσσαρα τεύχη καταλαμβάνοντα 1468 ἐν συνόλῳ σελίδας.

Ἡ ἐπίδοσις τοῦ «Ἀντιδώρου» πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον Θέμελην, ἐπραγματοποιήθη τὴν Κυριακὴν 12ην Νοεμβρίου 2006 καὶ ὥραν 11.30 πρωινήν, εἰς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Δήμου Καλαμάτας «Παναζοπούλειον Λαϊκὴν Σχολήν», εἰς εἰδικὴν, σεμνὴν καὶ λιτὴν Τελετήν.

Κατ' αὐτήν, ἀνεγνώσθη εἰδικὸν Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Εἰς τὸ Μήνυμα, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μεταξὺ ἄλλων ἀνεφέρθη, εἰς

«τὴν ἔνθεον καὶ βαθυτάτην πίστιν» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, «τὴν ἀπερικλόνητον καὶ σταθερὰν προσήλωσιν καὶ ἀφοσίωσιν του εἰς τὴν εὐλαβῆ παράδοσιν, τὴν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος, τὴν σεμνότητα καὶ ἀκεραιότητα τοῦ ἥθους του, τὴν ἀδιάλειπτον καὶ ἀκατάπαυστον ἐργατικότητά του καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀφιέρωσιν του εἰς τὸ πνευματικὸν του ἔργον». Διὰ τοῦτο, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «σεμνύεται διὰ τὴν μακρὰν, πολυμελῆ, ἀγλαόκαρπον καὶ τετιμημένην Ἀρχιερατικὴν Διακονίαν τοῦ πολιοῦ καὶ γεραροῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας Κυρίου Χρυσοστόμου τοῦ Θέμελη, ὅστις ἐν εὐσυνειδησίᾳ καὶ ζήλῳ εὐαγγελικῷ ἐν τῷ θείῳ γεωργίῳ ἐργάζεται, ἀναλίσκων ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἣν ὁ Θεῖος Αὐτῆς Δομητῶρ περιποιήσατο τῷ Τιμίῳ Αὐτοῦ Αἵματι».

Ὁμιληταὶ εἰς τὴν ὡς ἄνω Τιμητικὴν Ἐκδήλωσιν, ἦσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, ὅστις ὠμίλησε διὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ τιμωμένου Ἱεράρχου καὶ ἀνέπτυξε τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ «Ἀντίδωρον», καὶ ὁ Καθηγητὴς Φιλολόγος κ. Ἀδαμάντιος Ἀνεσιδίδης, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε σχετικῶς διὰ τὴν μορφήν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ «Ἀντιδώρου».

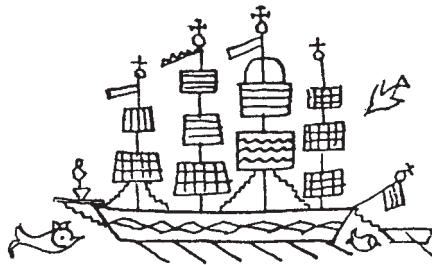
Ἐν συνεχείᾳ ὁ τιμώμενος Ἱεράρχης, προσῆλθεν εἰς τὸ βῆμα. Εἰς τὴν ὀλιγόλεπτον ἔνθερον ὁμιλίαν του, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος πολλῆς συγκινήσεως, ἠὲ χαρίστησε τὴν Ἐκδοτικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε, καθὼς καὶ τὴν Τιμητικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὅλους ὅσους συνειργάσθησαν διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ διὰ αὐτόν, Τιμητικοῦ Τόμου. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, ἐτόνισε τὴν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἄρνησίν του διὰ παρομοίας ἐκδηλώσεις, ὑποστηρίζων ὅτι οὐδὲν περισσότερον ἔπραξεν, εἰ μὴ μόνον τὸ καθῆκον του ὡς Μητροπολίτης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ὅμως, ἡ ἀντίρρησις του αὕτη ἐκάμφθη, διότι, «διὰ τοῦ Ἀντιδώρου τούτου τιμᾶται, ἐν τῷ προσώπῳ μου ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ μάλιστα ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία Μεσσηνίας, Μεθώνης, Κορώνης καὶ Ἀνδρουσῆς».

Ἀκολούθως τοῦ ἐπεδόθη τὸ Ἀντίδωρον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου.

Παρέστησαν κατὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἰωάννης Λαμπρόπουλος, ὁ Βουλευτὴς Μεσσηνίας κ. Πέτρος Κατσιλιέρης, ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Δράκος, ὁ Δήμαρχος Καλαμάτας κ. Γεώργιος Κουτσούλης, αἱ λοιπαὶ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ τόπου καὶ πλῆθος κόσμου.

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς τελετῆς, ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας ἔψαλλε τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸ Πολυχρόνιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Ἔτος Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Συμπληρώνονται ἐφέτος 1600 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (14.9.407), ἐνὸς ἐκ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, προστατῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παιδείας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε νὰ κηρυχθεῖ ἐπισημῶς τὸ τρέχον ἔτος 2007 ὡς ἔτος Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ νὰ διοργανωθοῦν πολλὰ λατρευτικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἐκδηλώσεις εἰς μνήμην του. Τὴν Τετάρτη 24 Ἰανουαρίου τ.ἔ. ἀναμένεται ἡ Μετακομιδὴ καὶ Ὑποδοχὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Πατρὸς καὶ Οἰκουμενικοῦ διδασκάλου στὸν Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου τῆς Ἀττικῆς. Τὴν Παρασκευὴ 26 Ἰανουαρίου τὸ ἱερὸ λείψανον θὰ μεταφερθεῖ στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Γιὰ τὴν Κυριακὴ 28 Ἰανουαρίου ἔχει προγραμματισθεῖ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Μὲ Συνοδικὴ ἀπόφασις τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ θὰ ἐκδώσῃ εἰδικὸ ἀφιέρωμα στὸν Ἅγιον Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομον μὲ τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 2007. Ἀπὸ τὸ ἐγκόλπιο ἡμερολόγιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τὸ ὁποῖον ἐφέτος εἶναι ἀφιερωμένον στὴ μνήμην τοῦ Ἁγίου παραθέτομε ἕνα χαρακτηριστικὸν ἀπόσπασμα: «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, στὴν Ἀντιόχεια Πρεσβύτερος καὶ στὴν Κωνσταντινούπολιν Ἐπίσκοπος, εἶναι ὁ ἀκούραστος διδάσκαλος τοῦ ποιμίνου του, ὁ ἀσκητικὸς μοναχὸς, ὁ δραστήριος κληρικὸς, ὁ ἀτρόμητος μαχητὴς, πὺν συγκρούεται κατὰ μέτωπον μὲ τὴν κακίαν, χτυπᾷ σὰν τὸν Πρόδρομον τὴν παρανομίαν καὶ πέφτει τελειώνοντας μαρτυρικὰ τὸν βίον του. Εἶναι ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ ὄσιος καὶ ὁ μάρτυρας. Πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἁγίους Μάρτυρας ἐγκωμίασε καὶ στὸ τέλος φάνηκε ἀπόλυτα συνεπὴς στοὺς λόγους του: «...εἴ τις βούλεται ἐπαινεῖν μάρτυρας, μιμείσθω μάρτυρας. Εἴ τις βούλεται ἐγκωμιάζειν τοὺς ἀθλητὰς τῆς εὐσεβείας, ζηλοῦτω τῶν ἐκείνων πόνον». Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶναι ὁ συντάκτης τῆς Θείας Λειτουργίας, τὴν ὁποία ἐπιτελοῦμε τὶς περισσότερες Κυριακὰς τοῦ χρόνου. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἐπετειακοῦ αὐτοῦ ἔτους ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι νὰ μελετήσουμε τὰ ἔργα του καὶ νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τοὺς λόγους καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμα του.

Κ.Χ.

Δύο ἐνδιαφέροντα Παιδαγωγικὰ Συνέδρια

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἑορταστικοῦ Δωδεκαήμερου πραγματοποιήθηκαν στὴν Ἀθήναν δύο ἐνδιαφέροντα Παιδαγωγικὰ Συνέδρια. Τὸ πρῶτον διοργανώθηκε στίς 27 καὶ 28 Δεκεμβρίου 2006 ἀπὸ τὸν Σύλλογον Ὁρθοδόξου Ἱεροποστολικῆς Δράσεως «Ὁ Μέγας Βασίλειος». Τὸ δεύτερον διοργανώθηκε στίς 3 καὶ 4 Ἰανουαρίου 2007 ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν Ἐνωσὴν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν (Χ.Ε.Ε.Λ.). Καὶ στὰ δύο Συνέδρια ἀνεγνώσθη χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Τὸ Συνέδριον τοῦ «Μεγάλου Βασιλείου» ἦταν τὸ 47ο τῆς σειρᾶς

**Ἔτος Ἁγίου Ἰωάννου
Χρυσοστόμου****Δύο ἐνδιαφέροντα Παιδαγωγικὰ Συνέδρια****Ἐκδήλωση στὴν Πάτρα
γιὰ τὴν Γλῶσσα καὶ
τὸ Πολυτονικόν****Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν
ἐβράβευσε
τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν****Δέκα χρόνια προσφορᾶς
καὶ μαρτυρίας τοῦ Σεβ.
Μητροπολίτου Φθιώτιδος
κ. Νικολάου**

αὐτῆς καὶ εἶχε ὡς γενικό τίτλο «Αἰσθητικοὶ Δεῖκτες καὶ Προβληματισμοί». Εἰσηγήσεις παρουσίασαν ἡ κ. Ὑλγα Μεντζαφοῦ-Πολύζου, Δρ. Ἱστορίας τῆς Τέχνης καὶ Ἐπιμελήτρια τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, ὁ Αἰδεσ. π. Νικόλαος Πάνου, Θεολόγος-Φιλολόγος καὶ πτυχιούχος Καλῶν Τεχνῶν, καὶ ὁ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου κ. Νικόλαος Ζίας, Πρόεδρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μνημείων. Ἄλλοι ὁμιλητὲς παρουσίασαν ἀναλύσεις ἔργων τέχνης στοὺς τομεῖς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς Λογοτεχνίας καὶ τῆς Μουσικῆς. Ἐξ ἄλλου στοὶ 31ο Παιδαγωγικὸ Συνέδριο τῆς Χ.Ε.Ε.Λ. τὸ κεντρικὸ θέμα ἀφοροῦσε τὴν Δημιουργικὴ Διδασκαλία καὶ εἰσηγήσεις παρουσίασαν οἱ κ.κ.: Ἰωάννης Παρασκευόπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ. Ε. τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Μαρίνα Δεδούλη, Δρ.Φ., Σχολικὴ Σύμβουλος Φιλολόγων Ν. Βοιωτίας. Καὶ Ἡλίας Ματσαγγούρας, Καθηγητὴς Διδακτικῆς στοὶ Π.Τ.Δ.Ε. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐπίσης ἔγιναν σύντομες παρουσιάσεις ἐφαρμογῶν δημιουργικῆς διδασκαλίας ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ ἀπὸ καθηγητὲς διαφόρων εἰδικότητων τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως. Ἐντυπωσιακὸς ὑπῆρξε ὁ ἀριθμὸς τῶν Χριστιανῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ποὺ παρηκολούθησαν τὰ δύο αὐτὰ συνέδρια. Σημειώνουμε ὅτι τὰ Παιδαγωγικὰ Συνέδρια τοῦ «Μεγάλου Βασιλείου» διοργανώνονται κάθε χρόνο, ἐνῶ τὰ συνέδρια τῆς Χ.Ε.Ε.Λ. πραγματοποιοῦνται κάθε δεῦτερο χρόνο.

Κ.Χ.

Ἐκδήλωση στὴν Πάτρα γιὰ τὴν Γλῶσσα καὶ τὸ Πολυτονικὸ

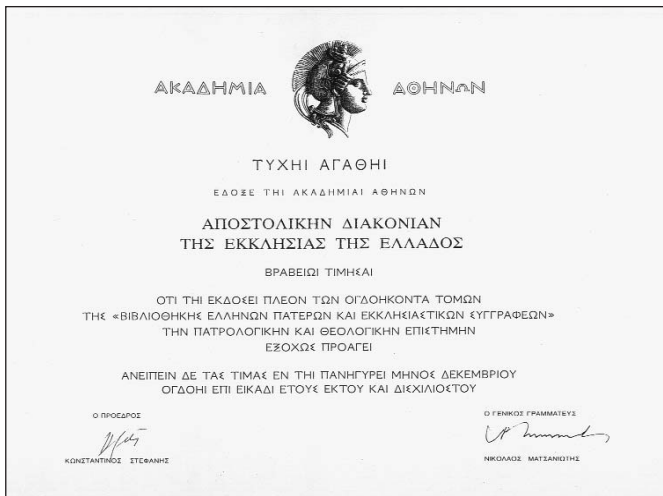
Στις 19 Νοεμβρίου 2006 καὶ στοὶ πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν «Πρωτοκλητείων» πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, πολιούχου τῆς πόλεως, πραγματοποιήθηκε στὴν Πάτρα ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἐλληνορθόδοξη παιδεία μὲ θέμα: «Ἡ γλῶσσα τῆς παιδείας μας καὶ ἡ ἐμπειρία 25 ἐτῶν μονοτονικοῦ». Τὴν ἐκδήλωση διοργάνωσε ἡ Χριστιανικὴ Ἑστία Πατρῶν καὶ τὴν παρακολούθησαν 500 περίπου ἀκροατές, στὴν πλειοψηφία τους ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ἐπιστήμονες

διαφόρων τομέων. Κύριοι εἰσηγηγῆτες ἦσαν ἡ κ. Γεωργία Ξανθάκη-Καραμάνου, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου, Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Φιλολόγων καὶ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν Καλαμάτας, καθὼς καὶ ὁ Ψυχίατρος κ. Ἰωάννης Τσέγκος, Πρόεδρος τοῦ Ἀνοικτοῦ Ψυχοθεραπευτικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν. Στὴν ἐκδήλωση παρέστη ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου. Ἡ κ. Ξανθάκη-Καραμάνου μεταξὺ ἄλλων τόνισε τὰ ἑξῆς: «Ἀπὸ τὴν προώθηση τῆς γλωσσικῆς παιδείας πρὸς τὴν ὀρθὴ καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων σήμερα ἀναγκαία κατεύθυνση, μὲ τὴν ἐκμάθηση τῆς διαχρονικῆς ἐλληνικῆς καὶ τὴ γνώση τῆς ἱστορικῆς ὀρθογραφίας –αὐτονοήτως συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πολυτονικοῦ καὶ ἐπομένως μὲ τὴν δημοκρατικὰ ἐπιβεβλημένη ἐλευθερία στὴ γραφή, συμφώνως πρὸς τὴν ἐπὶ αἰῶνες παραδεδομένη ὀρθογραφία μὲ τόνους καὶ πνεύματα–, πολλὲς εἶναι οἱ εὐεργετικὲς ἐπιδράσεις, οἱ ὁποῖες ἀναμένονται νὰ σηματοδοτήσουν τὴν ἐξέλιξη τῆς γλώσσας μας». Ἐνῶ ὁ κ. Τσέγκος παρουσίασε τὰ ἀποτελέσματα πειραματικῆς ἐρεύνης, ἡ ὁποία καταδεικνύει ὅτι μαθητὲς ποὺ διδάχθηκαν ἀπὸ μικρὴ ἡλικία τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ τὸ πολυτονικὸ σύστημα παρουσίασαν αὐξημένες ὀπτικοαντιληπτικὲς καὶ λεκτικὲς ἰκανότητες, ἐνῶ παιδιὰ τῆς ἰδίας ἡλικίας ποὺ ἔμαθαν μόνο τὸ μονοτονικὸ παρουσίασαν μεγαλύτερη ροπή πρὸς τίς μαθησιακὲς δυσκολίες (Δυσμαθία). Ἀπὸ τὴν ὅλη ἐκδήλωση, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχη ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἱερά Σύνοδος στὴν Ἀθήνα τὸν Μάϊο τοῦ 2006, καθίσταται προφανὲς ὅτι παραμένει ἀνοικτὴ ἡ συζήτηση περὶ μονοτονικοῦ καὶ πολυτονικοῦ, ἐνῶ τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία 25 χρόνων μονοτονικοῦ μόνον ἀρνητικὰ μοροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν.

Κ.Χ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐβράβευσε τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴ Συνεδρίασή της στίς 28.12.2006 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπένευσε τιμητικὸ βραβεῖο στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν συμπλήρωση ὀγδόντα τόμων τῆς «Βιβλιοθήκης Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συγγραφέων Β.Ε.Π.Ε.Σ.», διὰ τῆς ὁποίας

προάγεται ἡ Πατρολογικὴ καὶ Θεολογικὴ Ἐπιστήμη. Τὸ βραβεῖο παρέλαβε ἐκ μέρους τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἡλίας Μουτσούλας, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὴν σειρὰ «Β.Ε.Π.Ε.Σ» συνεργαζόμενος μὲ ἀξιότους καὶ ἔμπειρους θεολόγους. Συγχαίρουμε τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία καὶ ὅλους τοὺς Συνεργάτες τοῦ Γραφείου Πατρολογίας καὶ εὐχόμεθα νὰ προχωρήσουν δημιουργικὰ τὸ ἔργο τους μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Κ.Χ.

Δέκα χρόνια μαρτυρίας καὶ προσφορᾶς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συμπληρώθηκαν δέκα συναπτὰ ἔτη ἀρχιερατείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Νικολάου καὶ διαποιμάνσεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Πρόκειται γιὰ δέκα ὀλόκληρα χρόνια μαρτυρίας καὶ προσφορᾶς ὄχι μόνο στὰ στενὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εὐρύτερα.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος στὰ δέκα αὐτὰ ἔτη ἀρχιερατείας ἔχει καταθέσει μὲ τὴν παρουσία του στὰ διοικητικὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στὰ διάφορα συνέδρια τὴν ὀρθόδοξη θεολογικὴ μαρτυρία περὶ τῆς ἀληθοῦς τῆς πίστεως. Ἰδιαίτερα ὁμως ἀπὸ τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος ἐργάζεται ἀόκνως γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνύψωση καὶ τὴν ἀνακούφιση τοῦ Θεοφιλοῦς ποιμνίου του.

Συγκεκριμένα πέραν τῆς ὁργανώσεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν ἡ ἴδρυση Στέγης Κατακοίτων Γερόντων, ταμείου ἀρωγῆς Κληρικῶν καὶ

Μοναχῶν καὶ Κέντρων Ἀγάπης, ἡ σύσταση ἐπιτροπῶν γιὰ τὴν διαφύλαξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, ἡ προσφορὰ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας στοὺς σεισμόπληκτους τοῦ Πακιστᾶν, ἡ διανομὴ χρημάτων σὲ πλημμυροπαθεῖς, ἡ ἀναδιοργάνωση ἰδρυμάτων, ἡ ἀνοικοδόμησι γηροκομείων, ξενόνων φιλοξενίας, ἡ καθιέρωση τραπέζης αἵματος καὶ ἡ προικοδότηση 235 ὄρφανῶν καὶ ἀπόρων κοριτσιῶν.

Παράλληλα ἀνακαινίστηκαν οἱ Κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀπεγράφησαν τὰ ἐξωκκλήσια καὶ τὰ Παρεκκλήσια, ἰδρύθηκε Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, θεσπίσθησαν ὑποτροφίες θεολόγων φοιτητῶν, ἐκδόθηκε πολυτελὴς τόμος μὲ τὰ Ἱστορικὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μνημεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καταργήθηκε ἡ περιφορὰ τοῦ δίσκου, ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος γιὰ τὴν ἀνέγερση Κέντρου Νεότητος, ἐνῶ πλῆθος οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν πραγματοποιήθηκαν σὲ διάφορους ἱερούς ναοὺς καὶ μονές. Σημειώνεται ἡ ἴδρυση Ἀκαδημίας Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, Βιβλιοπωλείου, Βυζαντινῆς χορωδίας, Σχολῆς Κατηχήσεως, Φροντιστηρίου ἐκμαθήσεως ἐκκλησιαστικῆς γλώσσας κ.ο.κ.

Ὁ πνευματικὸς βίος καὶ ἡ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γνωρίζει ἰδιαίτερη ἀνθιση, καθὼς 31 ἱεροὶ ναοὶ καὶ 33 πνευματικὰ κέντρα ἔχουν ἐγκαινιάσει, πολλὲς ἱερὲς ἀκολουθίες καὶ ἑορτὲς ἔχουν καθιερωθεῖ, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐπαναλειτούργησαν πέντε ἱερὲς Μονές. Ποικίλες ἐκδοτικὲς σειρὲς, σεμινάρια, συνέδρια, ἡμερίδες, συνάξεις, ὁμιλίες, ἑορταστικὲς καὶ εὐρύτερες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις ἔχουν προάγει τὴν γνώση καὶ ἔχουν ἐνδυναμώσει τὴν πίστη τοῦ λαοῦ τῆς Φθιώτιδος.

Εἶναι φανερὸ ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος ἔχει παρουσιάσει στὰ δέκα ἔτη ἀρχιερατείας καὶ ποιμαντορίας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη ἀνύστακτο φροντίδα γιὰ τὴν καλλιέργεια τοῦ ταχθέντος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ γεωργίου του. Ἔτσι μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἁγ. Πνεύματος προάγεται καὶ ἀνυψώνεται ὁ πνευματικὸς καὶ λειτουργικὸς βίος τοῦ φιλοχρίστου πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Προσευχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ τοῦ δίδει ὑγεία κατ' ἄμφω καὶ τὴν ἀπαιτούμενη ἐνίσχυση προκειμένου νὰ συνεχίσει ἀόκνως τὸ θεοφιλὲς ἔργο του.

Εἰς Πολλὰ ἔτη Δέσποτα

Χρ. Καρ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μηνὸς Ἰανουαρίου

Συνήλθε στὶς 9, 10, 11 καὶ 12 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 150ῆς Συνοδικῆς Περιόδου. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν:

Ἱερὰ Σύνοδος

Ἀθῆνῆεγγύη

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Σύρου

Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀλβανίας

A. Ὁ Μακαριώτατος:

– Εὐχήθηκε ἐγκαρδίως στοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Συνέδρους νὰ εἶναι εὐλογημένη ἡ Νέα Χρονιά, νὰ εἶναι ὑγιεῖς ὥστε μὲ δύναμη νὰ ἐργάζονται γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Λαοῦ. Στὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου ἀπήντησε ἀντεπευχόμενος ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος, Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων.

– Καλωσόρισε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλιππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο, ὁ ὁποῖος ἀντικατέστησε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ποθιανῆς καὶ Κίλικισίου κ. Ἀπόστολο, παραιτηθέντα ἀπὸ τὰ Συνοδικὰ του καθήκοντα γιὰ λόγους ὑγείας.

– Ἐνημέρωσε τὴ Δ.Ι.Σ. σχετικὰ μὲ τὴν παραίτηση ἀπὸ τὸν Θρόνο του, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στεφάνου, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη γιὰ λόγους ὑγείας καὶ γήρατος. Ὁ Μακαριώτατος ἐπαίνεσε τὴν ποιμαντορία τοῦ ποθιοῦ Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 47 ἔτη ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν ποιμαντικὴ πρόοδο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔκανε ὁμοφώνως ἀποδεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ γέροντος Ἱεράρχου καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐκφράσει σὲ αὐτὸν τὴν εὐαρέσκειά Της γιὰ τὴν πολὺχρονη Ἀρχιερατικὴ Διακονία του.

– Ἐνημέρωσε τὸ Σῶμα λεπτομερῶς γιὰ τὴν Ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στὸν Πάπα Βενέδικτο τὸν ΙΣΤ΄ στὴ Ρώμη καὶ ἐξῆρε τὴν σημασία τῆς συναντήσεως, καθὼς καὶ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν μελλοδικὴ συνεργασία σὲ κοινωνικὰ θέματα. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως διεξήχθη διεξοδικὴ συζήτηση, ἐπὶ δὲ τῆς διαδικασίας, ἡ ὁποία ἐτηρήθη διεφώνησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Φιλιππων κ. Προκόπιος καὶ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος.

B. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

– Νὰ ἄρει ἀπὸ τοῦδε τὸ ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνσίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στὰ πρόθυρα τῆς ἐξόδου του ἀπὸ τὸν βίον αὐτό. Ἡ Ἀπόφαση πάρθηκε κατ' οἰκονομία καὶ μὲ ἄκρα φιλιανθρωπία καὶ ἐπιείκεια. Τὴν ὀριστικὴ ἐπικύρωση τῆς ἄρσεως θὰ πραγματοποιήσῃ, ὅταν συνέλθῃ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία καὶ τὸ ἐπέβαλε.

– Νὰ ἀναθέσῃ στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τὴν σύνταξη καὶ ἀποστολὴν ἐρωτηματολογίου γιὰ τοὺς μαθητὲς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων, τὴν ἐπεξεργασία τῶν ἀπαντήσεών τους καί, βάσει αὐτῶν, τὴν διοργάνωση Ἡμερίδος μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Ἱεροσπουδαστῶν. Ἡ Ἡμερίδα αὐτὴ θὰ γίνῃ ἢ σὲ κεντρικὸ

ἐπίπεδο ἢ κατὰ περιφέρειες. Ἡ Ἀπόφαση πάρθηκε, ἀφοῦ ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνδελεχῶς συνεζήτησε τὸν νέο Νόμο γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση καὶ τὰ Μέλη Της ἐξέφρασαν τὶς ἀπόψεις τους γιὰ τὶς προοπτικὲς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὶς δυνατότητες ποὺ δίδει ὁ Νόμος στὸν τομέα αὐτό.

– Νὰ διοργανώσει στὶς 17 Ἀπριλίου 2007 Ἡμερίδα - Σύνταξη, στὴν ὁποία θὰ λάβουν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, στὶς Ἐπαρχίες τῶν ὁποίων λειτουργοῦν οἱ Ἐκκλησιαστικὲς Σχολεῖς, καὶ οἱ Διευθυντὲς τῶν Σχολῶν αὐτῶν.

– Νὰ ἀποστείλει στοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐγκύκλιο μὲ τὴν ὁποία θὰ ἀπαγορεύονται στὸ ἐξῆς οἱ τελέσεις τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου σὲ ἰδιωτικὰ Παρεκκλήσια καὶ ὑπαίθριους χώρους καὶ θὰ πραγματοποιοῦνται μόνο ἐντὸς τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν. Ἡ Ἀπόφαση πάρθηκε κατόπιν σχετικῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης καὶ ἐμπεριστατωμένης Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου κ. Παύλου καὶ διεξοδικῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία ἀκολούθησε.

– Νὰ βραβεύσει τὰ ἔργα τῶν παιδιῶν ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν ἐκδήλωση «ΓΕΦΥΡΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ», ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Ὀλυμπιακὸ Ποδηλατοδρόμιο Ἀθηνῶν. Ὡς γνωστὸν στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ ἔλαβαν μέρος περίπου 3.500 παιδιά, προερχόμενα ἀπὸ Ἐνοριακὲς συντροφίες καὶ Κατηχητικὰ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

– Νὰ ἀναθέσει στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τὴ σύνταξη καὶ ἔκδοση ἐκκλησιαστικῶν φυηλαδίων σχετικά μὲ τὶς αἰρετικὲς διδασκαλίες καὶ τὶς παραθρησκευτικὲς ὁμάδες (καταστροφικὲς ἡταρεῖες κ.λπ.), ἰδίως αὐτὲς ποὺ θίγουν στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Νὰ ἀποστείλει Ἐγκύκλιο στὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις μὲ τὴν ὁποία νὰ ζητεῖ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸ φιλικὸ ἔργο τους κατὰ τὸ ἔτος 2006. Μετὰ τὴ συγκέντρωση τῶν αἰτηθέντων στοιχείων ἡ Δ.Ι.Σ. θὰ ἀνακοινώσει τὴν ὅλη φιλικὴ δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου γιὰ τὶς εὐχαριστίες του ὡς πρὸς τὴν πρόσθετη νοσηλευτικὴ ἀσφάλιση ποὺ ἀπο-

φάσισε νὰ προσφέρει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στοὺς Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

– Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης κ. Παντελεήμονα, συνδέσμου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμάνων, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ζητημάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς προαγωγῆς τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ εὐημερίας στὴ Χώρα μας, γιὰ τὴ συνάντηση ποὺ εἶχε τὸν μῆνα Νοέμβριο 2006 μὲ τοὺς κ.κ. Ἀχμέτ Μοαβίαν (Πρόεδρο τοῦ Ἑλληνικοῦ Φόρουμ Μεταναστῶν) καὶ Μαζὶν Ρασσᾶ (Πρόεδρο τῆς Μουσουλμανικῆς Ἐνώσεως Ἑλλάδος), ἐκπροσώπους τῶν Μουσουλμάνων ποὺ διαβιοῦν στὸ Λεκανοπέδιο Ἀττικῆς.

– Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» γιὰ τὶς φιλικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητές της, στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 2006.

– Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» γιὰ τὸ Πρόγραμμα Πολιτισμικοῦ Προσανατολισμοῦ, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει μαθήματα ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ στοιχεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ στὸ ὁποῖο συμμετέχουν 150 οἰκονομικοὶ μετανάστες ἀπὸ 26 χώρες.

– Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου γιὰ τὰ Σεμινάρια Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ποὺ ἔγιναν σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἴνστιτούτο Ἐπιμορφώσεως (ΙΝ.ΕΠ.), στὰ τέλη τοῦ προηγουμένου χρόνου, μὲ θέματα: α) Δημόσιο Λογιστικὸ καὶ Διαχειριστικὰ Θέματα καὶ β) Διαχείριση τῆς Πολιτικῆς μας Κληρονομιάς.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὸν Προκαταρκτικὸ Πίνακα τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἔγγραφὴ στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία Ἐκλογίμων. Ὁ Πίνακας αὐτὸς θὰ δημοσιευθεῖ στὶς Ἡμερήσιες Ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν.

– Τὴν ἔκδοση «*Εὐρετηρίου Νομοκανονικῶν Ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*» ποὺ συνετάγη ἀπὸ τὸν Γραμματεὰ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Γεώργιο Φραγκιαδάκη, στὸν ὁποῖο καὶ ἀπονέμει «*τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὸν δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας ἔπαινον*».

– Τὴν συμμετοχὴ τοῦ Ἑλληλογιμωτάτου Καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Σκουτέρη, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴν Ὀλομέλεια τοῦ Μικτοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν, ποὺ θὰ γίνεῖ στὸ Λονδίνο ἀπὸ 29.1-1.2.2007.

– Τὴ συμμετοχὴ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰγνατίου Σωτηριάδη, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴ Συνάντηση μὲ θέμα: «Εὐρώπη καὶ Ἐνότητα τῶν Χριστινῶν», ποὺ θὰ γίνεῖ στὸ Besozzo τῆς Ἰταλίας ἀπὸ 19-22.1.2007.

Ε. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐπίσης πραγματοποιήθηκαν οἱ ἑξῆς Ἐκδηλώσεις:

– Τὴν Πέμπτη, 11.1.2007, στίς 13.00, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, δέχθηκε στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη ἀπὸ τοὺς Στρατιωτικοὺς Ἱερεῖς ποὺ διακονοῦν στίς Ἑνοπιῆς Δυνάμεις τῆς Χώρας μας.

– Τὴν ἴδια μέρα, στίς 18.00, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετέβη στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς στὰ Σπάτα, ὅπου σὲ Εἰδικὴ Ἐκδήλωση τίμησε μὲ τὰ Διάσημα τοῦ Παρασήμου τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τὸν Γέροντα Ἱεράρχη, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρ. Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Ἀγαθόνικο.

– Τὸ Σάββατο, 13.1.2007, στίς 10.00, ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γυναικείων Θεμάτων πραγματοποίησε Σύναξη μὲ τὴ συμμετοχὴ Γυναικῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, Ὑπευθύνων ἐπὶ Γυναικείων Θεμάτων στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, μὲ θέμα: «Δικτύωση καὶ συνεργασία τῶν Γυναικῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς».

– Τὴν ἴδια ἡμέρα τὸ ἀπόγευμα, στίς 20.30, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποίησε, στὴν Αἴθουσα Φίλων τῆς Μουσικῆς τοῦ Μεγάρου Μουσικῆς Ἀθηνῶν, Ἑορταστικὴ Ἐκδήλωση γιὰ τὴν συμπλήρωση 70 χρόνων διακονίας της στὴν Ἐκκλησία μας καὶ στοὺς Ὁρθόδοξους Λαοὺς τῆς γῆς. Στὸ Πρόγραμμα ἔλαβαν μέρος πολλοὶ ἀξιόλογοι καλλιτέχνες.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ἀθήνα, 26 Δεκεμβρίου 2006

Χριστουγεννιάτικο γεῦμα ἀγάπης πρὸς τιμὴν τῶν μεταναστῶν

Χριστουγεννιάτικο γεῦμα ἀγάπης πρὸς τιμὴν τῶν μεταναστῶν ποὺ ζοῦν στὴ χώρα μας παρέθεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στὸ ξενοδοχεῖο «ΑΚΡΟΠΟΛ» στὴν πλῆτεια Ὀμονοίας.

Τὴν ἐκδήλωση, στὴν ὁποία παρευρέθησαν δεκάδες μετανάστες μὲ τὶς οἰκογένειές τους, διοργάνωσε ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» σὲ συνεργασία μὲ τὴν εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Μεταναστῶν, Προσφύγων καὶ Παλινοστούτων, τὸ Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστούτων Μεταναστῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Φόρουμ Μεταναστῶν.

«Ἡ προσφυγιὰ δὲν εἶναι καινούργιο φαινόμενο» εἶπε ὁ Μακαριώτατος ἀπευθυνόμενος στοὺς μετανάστες. «Ἰδιαίτερα στὴν πατρίδα μας», σημείωσε, «τὰ τελευταῖα 20 χρόνια ἔχουν ἔλθει πολλοὶ μετανάστες σὲ μία προσπάθεια νὰ φτιάξουν καὶ πάλι τὴ ζωὴ τους». «Στὴν ἀρχὴ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία», συνέχισε, «ἀντιμετώπισε τοὺς μετανάστες ἐπιφυλακτικά. Χρειάστηκε ἡ παρέμβαση διαφόρων φορέων καὶ κυρίως τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε ξένου εἰκονίζεται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, γιὰ νὰ ἀντιμετωπιστεῖ αὐτὸ τὸ φαινόμενο». «Οἱ Ἕλληνες», εἶπε, «ἔμαθαν νὰ ὑποδέχονται τοὺς μετανάστες μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη καὶ νὰ ἐξασφαλίζουν τὰ δικαιώματά τους». «Ὡστόσο», ὑπογράμμισε, «δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι δὲν ὑπάρχουν δικαιώματα χωρὶς ὑποχρεώσεις». «Ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες, ἔτσι καὶ οἱ μετανάστες ἔχουν κοινὰ δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ σέβονται τὴν παράδοση, τὶς ἀρχές, τὴν ἱστορία, τὰ ἥθη καὶ τὸ ἔθιμο τοῦ τόπου μας» τόνισε χαρακτηριστικά. Πρῶτὴ ἡ Ἐκκλησία, εἶπε ὁ Μακαριώτατος, ἀγωνίστηκε γιὰ τὰ θρησκευτικὰ δικαιώματα ὄλων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας καὶ ὑποστήριξε τὴν ἀνέγερση ἰσλαμικοῦ τεμένους στὴν Ἑλλάδα. Ἀναφέρθηκε μάλιστα στὴν πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας νὰ παραχωρήσει ἕκταση 30 στρεμμάτων γιὰ τὴ δημιουργία μουσουλμανικοῦ νεκροταφείου στὴν Ἀττικὴ,

ἀλλὰ καὶ στὰ προγράμματα πολιτισμικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τὶς δράσεις ποὺ ἀναπτύσσει ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» γιὰ τὴν στήριξη καὶ τὴν ὁμαλὴ ἔνταξη τῶν μεταναστῶν στὴν ἐλληνικὴ κοινωνία.

«Πιστεύω ὅτι στὴν Ἑλλάδα», κατέληξε ὁ Μακαριώτατος, «ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξει πρόβλημα μεταξύ Ἑλλήνων καὶ μεταναστῶν, γιατί πρῶτοι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δείξαμε σεβασμὸ στοὺς μετανάστες, καταπολεμήσαμε τὴν ξενοφοβία καὶ πιστεύουμε ὅτι οἱ μουσουλμάνοι δὲν εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ». «Ὅλοι μαζί ἐνωμένοι ὀφείλουμε νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον» εἶπε χαρακτηριστικά.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

«Ἦρθαμε νὰ σηκώσουμε ἓνα κομμάτι τοῦ Σταυροῦ τῆς δοκιμασίας τους»

Στὶς πικρὲς μνήμες ἀπὸ τὸ πρόσφατο ἐγκλήμα στὰ Καλύβια Ἀγρινίου ποὺ συντάρραξε τὸν ἐλληνικὸ λαὸ ἀναφέρθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θ. Λειτουργίας στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Ἀγρινίου.

«Θεώρησα χρέος καὶ καθῆκον μου», εἶπε, «νὰ φέρω τὸ μήνυμα τῆς χαρᾶς τῶν Χριστούγεννων, ὅπως ἀλλήλωσε τὸ συνηθίζω κάθε χρόνο τὶς ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες, σὲ κάποια περιοχὴ τῆς πατρίδας ποὺ τὸ χρειάζεται περισσότερο». «Ἔτσι», σημείωσε, «ἦρθα στὴν περιοχὴ σας, γιατί συμμετέχω καὶ ἐγὼ στὸ πένθος καὶ τὴ δοκιμασία τοῦ λαοῦ της». Καὶ συνέχισε: «Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐπίσκεψής μου γεννᾷ ὀδυνηρὲς σκέψεις, δὲν κρύβω ὅτι μὲ γεμίζει ἐλπίδα τὸ γεγονός ὅτι βρίσκω σὲ αὐτὸ τὸν τόπο λαὸ θρησκευόμενο. Εἴμαστε Χριστιανοὶ μὲ ἐλπίδα, ποὺ ὀφείλουμε νὰ ζοῦμε ἐν εἰρήνῃ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸν ἀγῶνα. Ἄλλωστε τὰ Χριστούγεννα εἶναι γιορτὴ τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ὁμορφαίνει τὸν κόσμο, ἀμβλύνει τὶς ἀντιθέσεις καὶ ἀπωθεῖ τὴν ἀγανάκτηση, μία γιορτὴ τὴν ὁποία πρέπει ὅλοι νὰ ζοῦμε κάθε ἡμέρα μαζί μὲ τὸν συνάνθρωπό μας».

Ἀναφερόμενος στοὺς συγγενεῖς τῶν θυμάτων, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τόνισε πῶς, ἐπειδὴ εἶναι ἀληθινοὶ χριστιανοί, δὲν θὰ ἀφήσουν τὴν εἰρήνη νὰ ἀποδράσει, οὔτε τὴν ἀγάπη νὰ χαθεῖ, οὔτε τὴ χαρὰ νὰ δώσει τὴ θέση της γιὰ πάντα στὴ λήθη. «Ἡ δοκιμασία τους εἶναι σκληρὴ, ὅμως ἡ παρουσία μας ἐδῶ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀνάγκη νὰ σηκώσουμε ἓνα μικρὸ κομμάτι τοῦ σταυροῦ αὐτῆς τῆς δοκιμασίας» ὑπογράμμισε. «Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα», εἶπε, «εἴμαστε ἐδῶ γιὰ νὰ στηρίξουμε καὶ νὰ παρηγορήσουμε αὐτοὺς ποὺ ἔμειναν πίσω, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε γι' αὐτοὺς ποὺ ἔφυγαν τόσο νωρίς». Καὶ κατέληξε: «Θέλω νὰ παρακαλέσω τοὺς συγγενεῖς νὰ συγκρατήσουν τὴν ὀργή τους ἀπέναντι σὲ ἐκείνους ποὺ τοὺς βύθισαν στὸ πένθος καὶ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουν μὲ τὴν ἀγάπη, τὴ συχώρηση καὶ τὴν προσευχή τους. Τὸ καθῆκον τοῦ ποιμένα εἶναι νὰ βρῆται κοντὰ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, νὰ τοὺς στηρίξει καὶ νὰ τοὺς παρηγορεῖ».

* * *

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν θυμάτων, ἐπισκέφθηκε τοὺς συγγενεῖς τους στὶς οἰκίες τους.

Σὲ δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε., ὑπογράμμισε τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐπιτελέσαμε ἓνα χρέος ποιμαντικὸ ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους ποὺ βυθίστηκαν στὸ πένθος. Ἦρθαμε νὰ τοὺς στηρίξουμε, νὰ τοὺς παρηγορήσουμε, νὰ τοὺς ὑπενθυμίσουμε ὅτι ἡ πίστη στὴν Ἐκκλησία εἶναι ἡ καλύτερη παρηγοριά, ὅταν κάποιος ἔχει χάσει τοὺς δικούς του ἀνθρώπους μὲ τόσο τραγικὸ τρόπο. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποὶ ἔχουν μία καρτερικότητα, ποὺ μοῦ ἔχει κάνει μεγάλῃ ἐντύπωση. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶναι καλλιεργημένοι καὶ ἔχουν εὐγενικὸ χαρακτήρα. Ὅτι δὲν ἔχει περάσει ἀπὸ τὸ μυαλό τους καμία σκέψη ἐκδίκησης».

Ἀναφερόμενος στὴ μητέρα τοῦ δράστη, τὴν ὁποία καὶ ἐπισκέφθηκε ἀμέσως μετὰ, ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι γιὰ τὸ πρόσωπό της ἡ Ἐκκλησία ἔχει λόγους παρηγορίας, γιατί καταλαβαίνει τὸν πόνο της καὶ τὸ κουράγιο ποὺ χρειάζεται σὲ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Προσευχήθηκε δὲ ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι γεμάτος

ἀγάπη καὶ λαμβάνει ὑπόψη του τὴν μεταμέλεια τοῦ ἀνθρώπου, νὰ δώσει στὸ γιό της πνεῦμα μετανοίας γιὰ τὸ κακὸ ποῦ ἔκανε. Ἡ μετάνοια τοῦ ἀνθρώπου, εἶπε, ἔχει τὴ μεγαλύτερη ἀξία.

Ἐπισκέψεις τοῦ Μακαριωτάτου μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων

Ἀθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2006

Μήνυμα ἐλπίδας καὶ ἀγάπης ἔδωσε στους ἀσθενεῖς του Ψυχιατρικοῦ Νοσοκομείου Κρατουμένων Κορυδαλλοῦ καὶ τοῦ Νοσοκομείου Κρατουμένων Κορυδαλλοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Κατὰ τὶς ἐπισκέψεις του στὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, ὁ Μακαριώτατος προσέφερε στους νοσηλευόμενους δῶρα ἀγάπης καὶ τοὺς εὐχήθηκε ταχεῖα ἀνάρρωση καὶ «Καλῆς Γιορτῆς».

«Σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο», εἶπε ὁ Μακαριώτατος ἀπευθυνόμενος στους ἀσθενεῖς τοῦ Ψυχιατρικοῦ Νοσοκομείου, «ὑπάρχει πόνος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος χωρὶς προβλήματα». «Αὐτὲς τὶς ἡμέρες», σημείωσε, «αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ δείχνουμε ἀγάπη καὶ αὐτὴ ἡ ἀνάγκη μᾶς ὁδήγησε σὲ ἐσᾶς». «Ἰέρω ὅτι ὁ καθένας ἀπὸ ἐσᾶς ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημά του. Ἐμεῖς, ὡς ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ποὺ πιστεύουμε στὴν πρόνοιά Του, γνωρίζουμε ὅτι, γιὰ νὰ ξεπεράσουμε τὶς δυσκολίες, πρέπει νὰ στηριζόμαστε σὲ Αὐτόν» τόνισε. Καὶ συνέχισε: «Μπορεῖ νὰ ἔχετε παράπονα ἀπὸ ὀρισμένους ἀνθρώπους, ἴσως καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνία ὁλόκληρη, θὰ πρέπει ὅμως ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ἀναλογιστεῖ τὶς εὐθύνες του καὶ ὅλοι νὰ ζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ». «Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη εἶναι αὐστηρή, ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ὅμως εἶναι γεμάτη ἀγάπη» εἶπε χαρακτηριστικά. «Ἰέρω ὅτι τὸ νοσοκομεῖο δὲν εἶναι τὸ ἰδανικὸ μέρος γιὰ νὰ περάσει κάποιος τὶς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων. Θεωρεῖστέ το ὅμως σὰν μία περαστικὴ δοκιμασία καὶ ἂς εὐχρηθῶμε νὰ τελειώσῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψετε σύντομα στὰ εἰρηνικά σας ἔργα» κατέληξε.

Στὴ συνέχεια ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπισκέφθηκε τοὺς ἀσθενεῖς του Νοσοκομείου Κρατουμένων Κορυδαλλοῦ καὶ τὴν πτέρυγα τοῦ Νοσοκομείου, ὅπου νοσηλεύονται ἀσθενεῖς τοῦ AIDS.

Τελετὴ κοπῆς πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἀθήνα, 29 Δεκεμβρίου 2006

«Ἡ Ἐκκλησία μας πλεόν ἔχει πρὸς τὰ ἔξω τὸ πρόσωπο μίας Ἐκκλησίας δυναμικῆς, ζωντανῆς, ἀποτελεσματικῆς καὶ παραγωγικῆς. Σήμερα, σὲ αὐτοὺς τοὺς δύσκολους καιροὺς, θέλουμε νὰ βρῆται –καὶ γι' αὐτὸ ἐργαζόμαστε– στὴν πρωτοπορία τῆς ἐξέλιξης καὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ ὡς μία δύναμη θετικὴ καὶ καρποφόρα, στὴν ὁποία νὰ μπορεῖ ὁ λαὸς νὰ ὑπολογίζει».

Τὴν ἐπισήμανση αὐτὴ ἔκανε μεταξύ ἄλλων, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴ διάρκεια τῆς τελετῆς κοπῆς τῆς πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας γιὰ τὸ προσωπικὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο, παρουσία Ἀρχιερέων ἀπὸ τὶς Ἱ. Μητροπόλεις τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, ἐκπροσώπων ἁλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῆς Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ντόρας Μπακογιάννη, τῆς Ὑπουργοῦ Τουριστικῆς Ἀνάπτυξης κ. Φάνης Πάλλη - Πετραλιᾶ, τῶν Ὑφυπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ.κ. Γ. Καλοῦ καὶ Σπ. Ταλιαδούρου, τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Γ. Βαθινακῆ, τοῦ Ἐπίτιμου Προέδρου τῆς Νέας Δημοκρατίας καὶ πρώην Πρωθυπουργοῦ κ. Κων/νου Μητσοτάκη, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κόμματος τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολίτευσης κ. Στ. Μανίκα, τοῦ νεοεκλεγέντα Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Νικ. Κακλαμάνη, βουλευτῶν, ἁλλων πολιτειακῶν παραγόντων, ἐκπροσώπων τῶν Ἐνόπων Δυνάμεων, ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, μελῶν τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητας καὶ τοῦ δικαστικοῦ κόσμου καὶ ἁλλων ἐπισήμων.

«Εὐχομαί ὁ νέος χρόνος νὰ εἶναι ἀκόμη καλύτερος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ πέρασε» ἀνέφερε ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χαιρετισμοῦ του. «Εὐχομαί», εἶπε, «νὰ ἔχουμε πρῶτα ἀπ' ὅλα υγεία, νὰ ἔχουμε εἰρήνη καὶ ἀνάπτυξη στὴν πατρίδα μας, ἡ ὁποία δέχεται μὲ ἀγάπη πρόσφυγες καὶ μετανάστες ποὺ ἀναζητοῦν μίαν καλύτερη τύχη». Καὶ συνέχισε: «Εἴμαστε ἓνα ἔθνος, τὸ ὁποῖο ἀντιμετωπίζει διάφορα προβλήματα. Ἔχουμε ὅμως τὴ βεβαιότητα ὅτι οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἀκολουθώντας τὴν παράδοσή του καὶ τιμώντας τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν Ἑλλήνων, θὰ ὑπερασπί-

ζονται τὰ δίκαιά μας, ἔχοντας σὲ αὐτὴ τὴν προσπάθεια ἀρωγὸν τοὺς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἐκκλησία μας ὀφείλει νὰ δίνει τὴν μαρτυρία μιᾶς ζωντανῆς, προοδευτικῆς καὶ ἐκσυγχρονισμένης Ἐκκλησίας, τόσο στὸ ἐσωτερικό, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό. Καὶ τὸ πῶς αὐτὸ μὲ καύχηση, γιατί ὁ εὐρωπαϊκὸς προσανατολισμὸς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξη τῶν σχέσεών μας μὲ τὶς ἄλλες Ἐκκλησίες ὑλοποιήθηκε μὲ δύο κορυφαῖες ἐκδηλώσεις τῆ χρονιᾶ πού πέρασε. Πρῶτη ἦταν ἡ ἐπίσκεψή μας στὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν στὴ Γενεύη καὶ δεύτερη ἡ πρόσφατη ἐπίσκεψή μας στὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄».

«Πέραν αὐτῶν», σημείωσε ὁ Μακαριώτατος, «ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει δώσει μεγάλη προσοχὴ καὶ σημασία στὸ κοινωνικὸ τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο ἀσκεῖται μέσῳ ἐνὸς εὐρύτατου δικτύου κοινωνικῶν ἰδρυμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπιμέρους προγραμμάτων κοινωνικῆς πρόνοιας καὶ προστασίας γιὰ εὐπαθεῖς ομάδες τοῦ πληθυσμοῦ». «Εἴμαστε εὐγνώμονες καὶ στὸν Θεὸ καὶ στὸν λαὸ γιὰ αὐτὰ τὰ ἔργα ἀγάπης πού ὑλοποιοῦνται μὲ οικονομικὲς ἐνισχύσεις τοῦ λαοῦ, χορηγίες καὶ τὴν προσφορὰ ἐθελοντικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ ἀνθρώπους πού ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν πίστη μας» εἶπε χαρακτηριστικά. Καὶ τόνισε: «Ὁλος αὐτὸς ὁ στρατὸς τῆς εἰρήνης, δηλαδὴ οἱ ἐθελοντές, εἶναι μιὰ ἐλπιδοφόρα νότα μέσα στὴν ὅλη κακότητα πού ἐπικρατεῖ στὴν ἐποχὴ μας, ἡ ὁποία στρέφεται πολλὰ φορὲς καὶ ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ψευδεῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διαδόσεις πού δὲν ἔχουν καμία σχέση μὲ τὴν πραγματικότητα».

«Διακονοῦμε», κατέληξε, «μὲ ταπείνωση καὶ σεμνότητα τὸν λαὸ καὶ τὶς ἀνάγκες του καὶ συνεχῶς ἀναπτύσσουμε νέες δραστηριότητες, γιατί θέλουμε σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀτομικότητας, στὸν ὁποῖο πολλοὶ ἐνδιαφέρονται μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό τους, νὰ ἀγκαλιάσουμε τὸν διπλανό μας».

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἑρμούπολις 11 Δεκεμβρίου 2006

Τὴν Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Νικολάου Ἑρμούπολεως, πραγματοποιήθηκε μία

πρωτοποριακὴ μουσικὴ ἐκδήλωση, ἡ πρώτη τοῦ εἴδους τῆς σὲ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὰ πλαίσια τῶν μεθεορτίων τοῦ πολυούχου Ἑρμούπολεως, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ὁ Ἑρμούπολιτης Τενῶρος Δρ. Δημήτριος Φουστέρης καὶ ἡ σύζυγός του, σοπράνο Ἑλένα Μπικτόσεβα-Φουστέρη, καὶ ἡ τετράφωνη ἀνδρική χορωδία τοῦ ναοῦ, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Νικήτα Δενδρινοῦ ἐρμήνευσαν ὕμνους ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴ καὶ Ρωσικὴ ἐκκλησιαστικὴ ὑμνογραφία καὶ ἐπιλεγμένα ἀποσπάσματα κλασσικῆς μουσικῆς μὲ τὴν συνοδεία τῆς κ. Μαργαρίτας Φρέρη στὸ Ἐκκλησιαστικὸ ὄργανο.

Τὸ Σάββατο 9 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ ὥρα 7.00 μ.μ. τὸ «ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, πραγματοποίησε τὴν τρίτη συνάντηση τῆς περιόδου αὐτῆς.

Ἡ συνάντηση, τὴν ὁποία παρακολούθησε μὲ ἐνδιαφέρον πλῆθος κόσμου, πραγματοποιήθηκε στὴν Αἴθουσα Συνεδριάσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κυκλάδων, καὶ στὴν διάρκειά της ὁ ὑπεύθυνος τοῦ «ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ», Ἀρχιμανδρίτης κ. Μελέτιος Ζαχαρόπουλος, Οἰκογενειακὸς Ψυχοθεραπευτής, καὶ οἱ συνεργάτες τοῦ Κέντρου, ἀπάντησαν σὲ ἐρωτήσεις, πού τέθηκαν γραπτῶς στὴν προηγούμενη συνάντηση.

Τὸ θέμα πού ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικὸ ἐπιτελεῖο ἦταν «Δυσκολίες στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ἐπικοινωνία μέσα στὴν οἰκογένεια, κατάθλιψη, ἄγχος». Στὴν συνέχεια ὑπῆρξε διάλογος μὲ τὸ ἀκροατήριον.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀνακηρύχθηκε Ἐπίτιμος Διδάκτωρ

Τὴν Παρασκευὴ 15 Δεκεμβρίου 2006 στὴν κατάμεστη ἀπὸ ἐπισήμους καὶ πλῆθος λαοῦ, στὴν αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Δήμου Σπάρτης ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος, μέσα σὲ πανηγυρικὴ καὶ συνάμα ἔντονα συγκινησιακὴ ἀτμόσφαιρα σεμνῆς καὶ ἀληθινῆς τελετῆς, ἀναγορεύτηκε σὲ ἐπίτιμο διδάκτορα τῆς Σχολῆς Ἀνθρώπινης Κίνησης καὶ Ποιότητας Ζωῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μὲ τὴν προσφώνηση τοῦ δραστηρίου καὶ ἀποτελεσματικοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσας

Ἐπιτροπῆς, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ κ. Κων/νου Δημοπούλου, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἐξῆς: «*Αἰσθήματα βαθιᾶς συγκίνησης καὶ μεγάλης χαρᾶς διακατέχουν σήμερα ὅλα τὰ μέλη τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητος τοῦ Πανεπιστημίου μας ὑποδεχόμεθα τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο γιὰ τὸ ἀπονεύμειν τὸν ἀνώτατο ἀκαδημαϊκὸ τίτλο τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορα τῶν δύο Τμημάτων τῆς Σχολῆς Ἀνθρώπινης Κίνησης καὶ Ποιότητας Ζωῆς. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τιμοῦν τὸν ἄξιο Ποιμενάρχη μὲ τὴν πολυσιχιδῆ παιδεία, θεολογικὴ καὶ θύραθεν, τὴν πολὺπλευρὴ καὶ ἀνεκτίμητη ποιμαντικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορά του, ἀλλὰ καὶ τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ στὴν ἵδρυση καὶ λειτουργία τοῦ Πανεπιστημίου μας. Τὸν ὑποδέχονται γιὰ τὸ τιμῆσαι τὸ πρόσωπό του μιὰ ζωντανὴ καὶ δυναμικὴ παρουσία μὲ πολυσύνθετη καὶ πολυσιχιδῆ δράση. Τὸ Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου τιμώντας σήμερα τὸν Σεβασμιώτατο ἔχει τὴν αἴσθησιν ὅτι τιμᾶται καὶ τὸ ἴδιο ἀπὸ τὸ ἦθος, τὸ κύρος, τὸ ἠθικὸ ἀνάστημα, τὴν ἔντονη πνευματικότητα καὶ τὴ δημιουργικὴ ἰκανότητα τοῦ τιμωμένου...*

Γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Πανεπιστημίου μας ὁ ρόλος του ἦταν, τὸ τονίζουμε καὶ πάλι, σημαντικὸς καὶ καθοριστικὸς, καθὼς ἡ ἀγάπη του καὶ ἡ στήριξή του δὲν περιορίσθηκε μόνον σὲ συμβουλὲς καὶ παραινέσεις, ἀλλὰ σὲ ἔμπρακτες καὶ ἀπτές πρωτοβουλίες...».

Ἐπίσης μὲ τὸ μεστὸ καὶ ζωντανὸ λόγος τους καὶ τὰ λαμπρὰ καὶ ζεστὰ χρώματα τῆς ψυχῆς τους παρουσίασαν τὴν προσωπικότητα καὶ τὴ μεστὴ ἔργων ἀρχιερατικὴ διακονία τοῦ τιμωμένου ὁ σεμνὸς καὶ εὐγενὴς Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Ἀνθρώπινης Κίνησης καὶ Ποιότητας Ζωῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Καθηγητῆς κ. Π. Μπαλτόπουλος καὶ ἡ ἐκλεκτὴ Καθηγήτρια καὶ Πρόεδρος τῆς Σχολῆς Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Πολιτισμικῶν Σπουδῶν τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου κ. Γεωργία Ξανθάκη, οἱ ὁποῖοι τόνισαν ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος κ. Εὐστάθιος ποιμαίνει τὸ ποίμνιό του ἐπὶ 26 καὶ πλέον ἔτη μὲ πίστη στὸ Θεάνθρωπο καὶ ἀγάπη στὸν συνάνθρωπο καὶ δὲν ἔχει χορτάσει τὸν ὕπνο, ἀφοῦ δὲν δίδει «ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις του καὶ τοῖς βλεφάροις του νυσταγμόν». Αὐτὸ βέβαια τὸ γνωρίζουν καλῶς ὅλοι οἱ Λάκωνες –καὶ ὄχι μόνον– καὶ καυχῶνται ἐν Κυρίῳ διὰ τὴν Χριστομίμητη ποιμαντορία τοῦ ἀκαταπόνητου καὶ καταξιωμένου σὲ συνειδήσεις ὄλων σεπτοῦ ποιμενάρχη τους.

Ἐντυπωσιακὸ καὶ ἄκρως συγκινητικὸ ἦταν τὸ βίντεο τοῦ κ. Μπογέα ποὺ παρουσίασε ἐν συντομίᾳ τὴ ζωὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματά του μέχρι καὶ σήμερα.

Στὴ συνέχεια ἀπνύθησαν χαιρετισμοὺς καὶ μὲ θερμὰ λόγια μίλησαν διὰ τὸν τιμώμενο ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Καθηγητῆς κ. Ἀνδρέας Καραμάνος, ποὺ ἀνέγνωσε καὶ ἐπίκαιρο μῆνυμα τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, ὁ Νομάρχης Λακωνίας κ. Κ. Φούρκας, ὁ Δήμαρχος Σπάρτης κ. Σ. Ἀντωνάκος καὶ οἱ Βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ κ. Παν. Σκανδαλάκης, Ἀθ. Δαβάκης καὶ Λεων. Γρηγοράκος.

Ἀκολούθως ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Ὁμότιμος Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Παρασκευόπουλος ἀνέγνωσε τὰ κείμενα τοῦ ψηφίσματος τῆς Σχολῆς, τῆς Ἀναγορεύσεως καὶ τοῦ Διδακτορικοῦ Διπλώματος καὶ ἐπακολούθησε ἡ περιένδυση τοῦ τιμωμένου μὲ τὴν τήβεννο τῆς Σχολῆς.

Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος μὲ τὸ γλαφυρὸ, πειστικὸ καὶ τεκμηριωμένον, εὐρηματικὸ πάντοτε προσωπικὸ τοῦ λόγου εὐχαρίστησε μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ του μὲ λόγια καρδιᾶς καὶ ἐμφανῶς συγκινημένος ὄλους, γιὰ τὴν ἰδιαίτερη συγκινητικὴ τελετὴ τῆς Ἀναγορεύσεώς του σὲ Ἐπίτιμο Διδάκτορα καὶ κατὰ τὰ Πανεπιστημιακὰ εἰωθότα ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ τὰ Μοναστικά της Κέντρα, κιβωτοὶ παιδείας καὶ παράδοσης».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Χριστούγεννα 2006

Α΄

«Ἡ Παρθένος σήμερα τὸν Ὑπερούσιον τίκει»

Τὴν ἔλλευση τοῦ Λυτρωτοῦ στὸν κόσμον, τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔνωση ἀνθρωπίνης καὶ θείας φύσεως γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα. Στὸ ξεκίνημα τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος δόθηκε στὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Δημιουργὸ ἢ λαχάρα νὰ προσεγγίσει τὸν Θεὸ, νὰ μοιάσει μὲ Αὐτόν, νὰ ἐνωθεῖ μαζί Του. Καὶ ὅπως διηγεῖται ἀπὸ τὶς πρῶτες σελίδες ἡ Ἁγία Γραφή, αὐτὸ τὸν πόθο ἐκμεταλλεύθηκε ὁ διάβο-

λος γιὰ νὰ παραπλανήσει τοὺς πρωτοπλάστους. Παρακούσετε τὸν Θεό, ἀναζητήσετε τὴν αὐτοτέλειά σας καὶ τότε «διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί» (θὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια σας) «καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί» (Γεν. 3,4). Ἀκολουθώντας ὁμως οἱ πρωτόπλαστοι τὴν πονηρὴ αὐτὴ συμβουλὴ δὲν ἔγιναν «ὡς θεοί». ἀλλὰ «διανοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν (στ. 7) Κατάλαβαν ὅτι ἦσαν γυμνοί, ἀδύνατοι καὶ ἀπροστάτευτοι. Καὶ οἱ ἀπόγονοὶ τοὺς ἔζησαν σὲ μιὰ περιπέτεια γεμάτη πόνο, συγκρούσεις, ἀποτυχίες καὶ ὀδύνη.

Σ' αὐτὴ τὴν παρανοικὴ πορεία τῆς ἀνθρωπότητας ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ὑπερούσιος μὲ τὴ θέλησή Του σαρκοῦται προσλαμβάνοντας τὴν ἀνθρώπινη φύση, γιὰ νὰ ὀδηγήσει τὸ ἀνθρώπινο γένος πρὸς τὴν ποθητὴ θέωση. Ἀπὸ τὴν ὁδὸ ὁμως τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀπαρνήσεως καὶ τῆς ἀγάπης, ποὺ θὰ φωτισθεῖ τελικὰ μὲ τὸν ζωηφόρο Σταυρὸ καὶ τὸ ὑπέριλαμπρο φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου. Τὴ συγκληονιστικὴ αὐτὴ ἀλήθεια ψάλλει ὁ ὑμνογράφος μὲ τρόπο περιεκτικὸ ἀπευθυνόμενος στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ ὁποία συνήργησε στὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Θείου Λόγου. «Σωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς ὄφεις ὁ πανπόνηρος τῷ Πλαστοργῶ, ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ἀνακέκλημαι θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γάρ, Θεομήτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγένηκας» (Πόθο μου φύτεψε τὸ παμπόνηρο φίδι, νὰ γίνω ἴσος μὲ τὸν Πλαστοργῶ· καὶ μὲ ἔπιασε αἰχμάλωτο. Μὲ τὴ δική σου ὁμως συνέργεια, Πάναγνε, κλήθηκα ξανὰ "στὴν πρώτη δόξα" καὶ ἀληθινὰ θεώθηκα) (Κανὼν Ἁγίου Νικολαίου. α' ὠδή).

Ἡ πρώτη πλάνη, στὴν ἀρχὴ τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, συνεχίσθηκε μὲ διάφορες μορφές. Παρόμοιες διαβολικὲς προτροπὲς ὀδήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα στὴν καταστροφὴ. Κάθε εἶδους ἀλαζόνες ἡγέτες πρότειναν κατὰ καιροὺς τὶς δικές τους ιδέες καὶ θεωρίες γιὰ νὰ γίνουν οἱ ἄνθρωποι «ὡς θεοί». Συχνὰ διεκδικησαν οἱ ἴδιοι θεϊκὲς ἐξουσίες καὶ ζήτησαν νὰ κατευθύνουν τὴν ἀνθρωπότητα στὴν εὐδαιμονία μὲ τὴν ἴδια βασικὴ διάθεση: Μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό. Τὸ παλαιὸ αὐτὸ σύνθημα πολὺ συχνὰ ἀκούγεται καὶ σήμερα, μὲ ποικίλες παραλλαγές, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αἰχμαλωσίαν στὴν αὐτοκαταστροφὴ, τὸν εὐτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου τὴ θεοποίηση παθῶν καὶ ὑποδούλωσιν σὲ ἄνομα συμφέροντα.

Στὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ περιπέτεια, ἡ Ἐκκλησία –τὸ «Σῶμα τοῦ Χριστοῦ»– ὀφείλει νὰ κινηθεῖ μὲ τὴ σοφία τῆς δύναμης καὶ τὶς ἀρχές τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι στὸ διηνεκὲς ἡ Κεφαλὴ τῆς. Νὰ τονίζει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου - ἀνεξαρτήτως φύλου, ἡλικίας, καταγωγῆς, μορφώσεως. Νὰ ἐνδιαφέρεται ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς ἀδικουμένους τοὺς φτωχοὺς καὶ θλιβομένους. Νὰ καλλιεργεῖ τὸν εἰλικρινῆ σεβασμὸ στὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ κάθε ἀνθρώπου ὡς «εἰκόνας Θεοῦ», ποὺ ἔχει κληθεῖ νὰ πορευθεῖ πρὸς τὸ «καθ' ὁμοίωσιν», ἀξιοποιώντας τὴν ἐλευθερία τοῦ μὲ τὴν ἀγάπην γιὰ τὴν ἀνύψωση ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Β'

«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκει»

Ἡ εὐαγγελικὴ ἀφήγηση τοῦ γεγονότος τῆς Γεννήσεως μᾶς καλεῖ νὰ ἐπικαντρώσουμε τὴν προσοχή μας σ' ἓνα ἀκόμη σημεῖο. Ὁ Ὑπερούσιος, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐρχόμενος στὸν κόσμον ἀρνήθηκε ἀνέσεις, κατοικία, πλοῦτη καὶ πολλὰ ἀπὸ ὅσα οἱ ἄνθρωποι θεωροῦν ἀπαραίτητα. Διάλεξε ὁμως ὡς ἀναγκαῖο καὶ ἐπαρκὲς τὴ στοργὴ τῆς Παναγίας Μητέρας Του. Αὐτὸς, ὁ ὁποῖος ὡς Θεὸς εἶναι ἡ ἐνυπόστατη ἀγάπη, ἀποδέχεται τὴ μητρικὴ ἀγάπην ὡς τὸν πιὸ αὐθεντικὸ ἀνθρώπινο χαιρετισμὸ. Μὲ τρυφερότητα, ἡ Παναγία «ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. 2,7). Στὶς βυζαντινὲς εἰκόνες τὸ βρέφος Ἰησοῦς δὲν φαίνεται ἀπλῶς νὰ δέχεται τὶς στοργικὲς φροντίδες τῆς μητέρας Του, ἀλλὰ καὶ νὰ τῆς ἀνταποδίδει τὴ θεϊκὴ Του ἀγάπην. Ὑπάρχει ἀμοιβασιότητα.

Τὴ μητρικὴ θαλπωρὴ στηρίζει καὶ ἐνισχύει σιωπηλὰ, μὲ σύνεση καὶ καλωσύνη, «ὁ δίκαιος Ἰωσήφ» προσφέροντας τὴν ἀνθρώπινη προστασία στὸν νεογέννητο Χριστὸ καὶ τὴν Πανάχραντη Μητέρα Του. Ἀναλαμβάνει νὰ διαφυλάξει τὸ Θεῖο Βρέφος, καθὼς τὸ περιβάλλον Του ἀπὸ ἀδιάφορο καὶ ἀφιλόξενο ἐξελιίσεται σὲ ἐπιθετικὸ καὶ ἐπικίνδυνον. Στους κατατρεγμένους καὶ τὶς διώξεις, ἀσφαλιζοῦν τὸ ἀνυπεράσπιστο Θεῖο Νήπιο δύο ἁγιασμένοι ἐκπρόσωποι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Παναγία καὶ ὁ Ἰωσήφ τὸ σῶζουν, ξενιτευόμενοι στὴν Αἴγυπτο αὐτοὶ στὸν κατάλληλο χρόνο τὸν ἐπαναφέρουν στὴν ἀγία γῆ, τὸν ὀδηγοῦν δωδεκαετῆ σὲ προσκύνημα στὴν Ἱερουσαλήμ. Σ' αὐτοὺς ὑποτάσσε-

ται ὁ Χριστὸς ὡς παιδί· «Καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς» (Λουκ. 2,51). Ὁ ἀρχικὸς λοιπὸν πυρήνας, στὸν ὁποῖον ἀναπτύσσεται ὁ Θεάνθρωπος κατὰ τὴν πρώτη φάση τῆς ἐπίγειας ζωῆς Του, εἶναι τὸ οικογενειακὸ περιβάλλον. Τὴν οἰκογένεια στὴ συνέχεια εὐλογοῖ στὴν ἀρχὴ τῆς δημόσιας δράσεώς Του ὁ Χριστὸς μὲ τὸ πρῶτο Του θαῦμα στὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας. Αὐτὴ γίνεται τὸ κύτταρο τῆς κοινωνίας ποὺ ἐμπνέει ἡ χριστιανικὴ πίστη.

Ὡστόσο, ἡ γενικότερη καὶ πνευματικὴ σύγχυση στὶς ἡμέρες μας, περιφρονώντας τὶς θεόδοτες ἀξίες ζωῆς, ἔχει ὀδηγήσει καὶ τὴν οἰκογένεια σὲ πολὺπλευρη κρίση. Πῶς νὰ υπάρξει οἰκογενειακὴ ἁρμονία χωρὶς ἀμοιβαία πιστότητα, κατανόηση, συγχωρητικότητα, ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση: Ἐπίσης ἰδέες καὶ τάσεις δηλητηριάζουν τὶς οἰκογενειακὰς σχέσεις, ἀκόμα καὶ τὶς πιὸ φυσικὰ καὶ ἱερὰς, παιδιῶν καὶ γονέων. Ὅλο καὶ συχνότερα ἀκοῦμε γιὰ συγκρούσεις μέσα στὴν οἰκογένεια, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ βία, ποὺ δυναμιτίζουν τὴ συνοχὴ καὶ τὴν εἰρήνη τῆς τραυματίζουν ψυχικὰ μεγάλους καὶ μικροὺς. Ὅταν ὁμως διαταράσσεται ὁ βασικὸς αὐτὸς κοινωνικὸς πυρήνας – ὁ οἰκεῖος οἶκος – ποὺ θωρακίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐξα-

σφαλίζει τὴν ἀνάπτυξή του, τότε πληγώνεται βαθιὰ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ὡς προσωπικότητα· καὶ ἀκολουθεῖ μία εὐρύτερη κοινωνικὴ παρακμὴ.

«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκει»

Ἄς γεμίσει, ἀδελφοί μου, ἡ καρδιά μας δοξολογία καὶ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Θείου Λόγου στὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ ὁ νοῦς μας ἄς μὴν παύσει νὰ ἀναλογίζεται τὶς θλιπτικὰς συνέπειες τοῦ γεγονότος.

Παράλληλα, ἄς ἀναλογοῦμε σοβαρότερα τὴν ἱερότητα τῆς οἰκογενείας. Ἡ τόνωση τῆς οἰκογενειακῆς ἀλληλεγγύης καὶ στοργῆς ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴ ἔκφραση τῆς πίστεως καὶ εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τὸν Κύριό μας. Ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία Μητέρα του νὰ μᾶς χαρίζουν κάτι ἀπὸ τὴ δική τους αὐθεντικὴ ἀγάπη· καὶ ἄς τὴν ἀνταποδώσουμε προσφέροντάς τιν, στὴ διάρκεια τοῦ νέου ἔτους, τόσο στὸ οἰκογενειακὸ μας περιβάλλον ὅσο καὶ στὴν εὐρύτερη κοινωνία στὴν ὁποία ζοῦμε. Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας
Ἀναστάσιος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 παράγρ. 2 καὶ 37 παράγρ. 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ καὶ ἰδιαίτερος τῆς περιοχῆς τοῦ Καρέα.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 275/21.7.2006 Πρᾶξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 166/13.9.2006 ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Φ3/1/1200/25.9.2006 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ.

7. Τὴν ἀπὸ 31.10.2006 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

9. Τὴν ἀπὸ 8.12.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Καρέα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Π.Ε.Κ.) ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΕΑ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὸ ἀνεγερθὲν κτίριον παραπλευρῶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «“ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ” ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΕΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ»

ἄρθρον 1

Σύστασις - Τίτλος - Ἔδρα

Ἰδρύεται καὶ συνιστᾶται εἰς τὴν Ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμητ-

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως «Πνευματικοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρέα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ»

τοῦ Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Π.Ε.Κ.)», τὸ ὁποῖον ἔχει ἔδρα τὴν πόλιν τοῦ Βύρωνος καὶ εἰδικώτερα τὴν συνοικίαν τοῦ Καρέα τοῦ Δήμου Βύρωνος καὶ τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ εἰς τὸ ἀνεγερθὲν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν κτίριον, εἰς τὸν χῶρον, παραπλευρῶς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ἄρθρον 2 Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος (Π.Ε.Κ.), ὡς ἀναπόσπαστου μέρους τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος, εἶναι νὰ συμβάλλῃ κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιολογίαν, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ποιμαντικῆς, κατηχητικῆς, κοινωνικῆς, φιλιανθρωπικῆς καὶ πολιτιστικῆς διακονίας αὐτῆς.

ἄρθρον 3 Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

Τὰ μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ «Π.Ε.Κ.» εἶναι:

- α. Ἡ σύσφιξις τῶν πνευματικῶν δεσμῶν τῶν ἐνοριτῶν.
- β. Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, τῶν λειτουργικῶν παραδόσεων καὶ τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἡθους τῆς Ἐκκλησίας μας.
- γ. Ἡ δημιουργία στελεχῶν καὶ ἡ ἀξιοποίηση αὐτῶν εἰς τὴν ἐνοριακὴν διακονίαν.
- δ. Ἡ λειτουργία νεανικῶν συνάξεων διὰ τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν, τὴν οἰκοδομὴν, τὴν δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν νέων τῆς Ἑνορίας.
- ε. Ἡ κατάρτισις τῶν ἐνοριτῶν μὲ ὁμιλίαις, συζητήσεις, ἐκδηλώσεις, συνέδρια, ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις, κ.λπ.
- στ. Ἡ ὀργάνωσις ἐκκλησιαστικοῦ μουσείου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθοῦν, ταξινομηθοῦν, συντηρηθοῦν καὶ ἀξιοποιηθοῦν ἀντικείμενα ἐκκλησιαστικοῦ καὶ λαογραφικοῦ χαρακτῆρος.
- ζ. Ἡ δημιουργία τμημάτων διὰ τὴν διάσωσιν, διατήρησιν καὶ διάδοσιν τῆς πολιτιστικῆς παραδόσεώς μας (μουσικῶν χορωδιῶν, κ.λπ.).
- η. Ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης διὰ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐνοριτῶν.

θ. Ἡ λειτουργία ἐντευκτηρίου, ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀναστροφήν, σύσφιξιν καὶ προαγωγὴν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν διὰ συνεστιάσεων, δεξιώσεων καὶ ἀλλῶν παρομοίων δραστηριοτήτων.

ι. Ἡ στέγασις τῶν Γραφείων τῆς Ἑνορίας καὶ ἀλλῶν διοικητικῶν δραστηριοτήτων διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ προώθησιν τῆς ἐνοριακῆς διακονίας.

ια. Οἷονδήποτε ἀλλῶν πρόσφορον μέσον ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Π.Ε.Κ.».

ἄρθρον 4 Διοίκησις τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ “Πνευματικὸν Ἑνοριακὸν Κέντρον” θεωρεῖται ἐνοριακὴ διακονία ὑπαγόμενη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητροπολιν Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐποπτεύεται καὶ ἐλέγχεται πνευματικῶς καὶ διοικητικῶς.

Διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.), τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζεται:

- α. Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
- β. Ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
- γ. Ἀπὸ δύο (2) μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
- δ. Ἀπὸ δύο (2) ἐνορίτας, ἄνδρας ἢ γυναῖκας, διακρινόμενους/νας διὰ τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν, τὴν ὠριμότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἑνορίας.

2. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ἐπὶ τριετὴ θητεία ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Π.Ε.Κ.» συγκροτεῖται εἰς σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτοῦ καὶ ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν.

4. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

5. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μὴ ἀνταποκρινόμενα εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν παύονται καὶ ἀντι-

καθίστανται συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν διορισμοῦ.

ἄρθρον 5

Ἄρμοδιότητες - Καθήκοντα

1. Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Π.Ε.Κ.», ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ Κέντρου. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

β. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖται, ἀφοῦ ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

γ. Συνέρχεται τακτικῶς μίαν φορὰν τὸ μῆνα καὶ ἐκτάκτως μετὰ ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

δ. Τὸ Δ.Σ. συνεργάζεται μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τὴν διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑνοριακοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας (Ε.Τ.Φ.) τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τὰ λοιπὰ διοικητικὰ καὶ ἱεραποστολικά ὄργανα τῆς Ἑνορίας καὶ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν σύστασιν τομῶν ἢ τμημάτων διακονίας, νὰ καθορίζη τὶς ἀρμοδιότητες αὐτῶν καὶ νὰ διορίζη ὑπευθύνους ἐκτιμῶν τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορὰν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐνορίαν.

ε. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν πόρων καὶ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου.

στ. Συντάσσει τὸν οικονομικὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κέντρου κατὰ μῆνα Νοέμβριον καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

ζ. Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀπαραιτήτου ἐμμίσθου ἢ ἀμίσθου προσωπικοῦ καὶ διὰ τὸν διορισμὸν ἐμμίσθων ἢ ἀμίσθων ὑπευθύνων.

Διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ «Π.Ε.Κ.» καθορίζονται οἱ κάτωθι θέσεις προσωπικοῦ:

Μία (1) θέσις Κοσμήτορος, μία (1) θέσις Ἐπιμελητοῦ, μία (1) θέσις εὐτρεπίστριας. Τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ὡς καὶ οἱ ἀρμοδιότητες ἐκάστου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ «Π.Ε.Κ.»

η. Καθορίζει τὰς θέσεις προσωπικοῦ, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν ὀρισθεῖ εἰς τὸν παρόντα Κανονισμό, τὰ ἀπαι-

τούμενα προσόντα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ προσληφθησομένου προσωπικοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἀρμοδιότητας τῶν προσώπων καὶ τῶν καθοριζομένων θέσεων.

θ. Ἄπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετέχουν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ βοηθοῦν εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλλυτέραν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως, Ταμίου:

αα. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ «Π.Ε.Κ.» ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς, Δημοσίας ἢ Δημοτικῆς, εἰς ὅποιανδήποτε ἐκκλησιαστικὴν, δικαστικὴν, διοικητικὴν, οικονομικὴν, φορολογικὴν Ἀρχὴν καὶ Ὑπηρεσίαν, εἰς πάντα Ὄργανισμὸν, ἐνώπιον Συμβολαιογράφου καὶ εἰς ὅλας τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοῦς, Νομικὰ καὶ Φυσικὰ πρόσωπα.

αβ. Εἰς περίπτωσιν κωλύματος αὐτοῦ, τὸ «Π.Ε.Κ.» ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ.

αγ. Ὁ Πρόεδρος προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κέντρου, ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, καθὼς καὶ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Γραμματέως.

αδ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ καθορίζει καὶ συντονίζει τὴν δρᾶσιν καὶ τὸ πρόγραμμα διακονίας τοῦ Κέντρου καὶ τὴν ἐν γένει ὁμαλὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρῶνει τὸν Πρόεδρον, ὅταν οὗτος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, κατόπιν ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Προέδρου.

γ. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ ἀρχεῖον τοῦ «Π.Ε.Κ.», διακινεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

δ. Ὁ Ταμίας τοῦ «Π.Ε.Κ.» τηρεῖ τὸ βιβλίον ἐσόδων καὶ ἐξόδων, φυλάττει τὰ χρηματικὰ ἀποθέματα, καταχωρεῖ τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, καταθέτει καὶ ἀναλαμβάνει χρηματικὰ ποσὰ ἐκ τῶν Τραπεζῶν, συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προ-

έδρου πᾶν δικαιολογητικὸν τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ.

ἄρθρον 6 Τηρούμενα Βιβλία

1. Τὸ «Π.Ε.Κ.» διατηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα βιβλία ἧτοι:
 - α. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ.,
 - β. Βιβλίον Πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας,
 - γ. Βιβλίον Ταμίου, ἐσόδων καὶ ἐξόδων,
 - δ. Διπλότυπα ἀποδείξεων, Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν,
 - ε. Βιβλία Κτηματολογίου καὶ Ὑλικοῦ,
 - στ. Φακέλους ἀρχείου.
2. Ἄπαντα τὰ ὡς ἄνω βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, ἡ ὁποία ἀσκεῖ τὸν διοικητικὸν καὶ οικονομικὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κέντρου.

ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Πνευματικοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου

Πόροι τοῦ «Π.Ε.Κ.» εἶναι:

1. Οἱ ἐπιχορηγήσεις ἐκ τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ναοῦ.
2. Οἱ πάσης φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες ἢ κληροδοτήματα.
3. Τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα ἐκ τῆς διοργανώσεως ἐκδηλώσεων, οικονομικῶν ἐνισχύσεων ὑπὸ διαφόρων φορέων καὶ συλλόγων, δωρεῶν κ.λπ.
4. Τὰ ἐνοίκια κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας.
5. Τὸ προῖον ἐράνων καὶ ἡλαιοφόρων ἀγορῶν.
6. Πᾶσα παροχὴ ἢ ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους, τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ τοῦ Δήμου ἢ ἄλλη νόμιμος ἐπιχορήγησις, εἰσφορὰ καὶ οικονομικὴ ἐνίσχυσις.
7. Ἔσοδα ἐκ τῆς διεξαγωγῆς συνεδρίων, σεμιναρίων, ἐπιμορφωτικῶν προγραμμάτων, τοπικῶν, ἐθνικῶν, εὐρωπαϊκῶν, κ.λπ.
8. Διάφοροι ἄλλοι πόροι μὴ κατονομαζόμενοι εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, τοὺς ὁποίους θὰ συστήσῃ καὶ θὰ ἐξέυρη τὸ Δ.Σ. τοῦ «Π.Ε.Κ.».

9. Πᾶν ἔσοδον τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ἀνωτέρω καὶ προέρχεται ἀπὸ χρηστὴν πηγὴν.

ἄρθρον 8 Διάθεσις πόρων

Οἱ πόροι τοῦ «Π.Ε.Κ.» διατίθενται:

1. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐμμίσθου προσωπικοῦ.
2. Διὰ τὰς ἀνάγκας συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν κτιρίων τοῦ «Π.Ε.Κ.» (θέρμανσις, φωτισμός, ὕδρευσις, τηλεφῶνον, καθαριότης).
3. Διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ «Π.Ε.Κ.».
4. Διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων, ἐνίσχυσιν βιβλιοθήκης, διοργανώσιν συνεδρίων, ἐορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων.
5. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐντύπων ἐχόντων σκοπὸν καὶ στόχον τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν καὶ προώθησιν τοῦ ἐπιτελουμένου ὑπὸ τοῦ «Π.Ε.Κ.» ἔργου του καὶ τῆς πληροφορικῆς.
6. Δι' οἷονδήποτε ἐτέραν δαπάνην μὴ ἀναφερομένην εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 9 Σφραγίς

Τὸ «Π.Ε.Κ.» ἔχει σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσαν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον τὸν τίτλον: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ - ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΕΑ ΒΥΡΩΝΟΣ», εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον τὰς λέξεις: «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ», καὶ εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ἄρθρον 10 Τελικαὶ Διατάξεις

Ὁ Κανονισμὸς καταργεῖται, δι' οὗ τρόπου ἐνεκρίθη, ὅταν δὲν ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἢ παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Πᾶν κινητὸν ἢ ἀκίνητον περιουσιακὸν στοιχεῖον καὶ χρηματικὸν ὑπόλοιπον, μεταβιβάζεται ἄνευ ἐτέρας διαδικασίας εἰς τὸν Ἐνοριακὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος.

ἄρθρον 11

ἄρθρον 12

1. Ὁ Κανονισμὸς αὐτὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὸ Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ.).

2. Πᾶσα τροποποίηση αὐτοῦ δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Π.Ε.Κ.» πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπόφασιν ἐγκρίνει τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι 8η Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**ΣΤΟΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2
Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Μετὰ τὴν δορυφορικὴ, συνδρομητικὴ πηλαφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πλέον, τὸ σῆμα του ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθείς, σὲ ὀλιόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνον, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εἰκοσιτέσσερις ὥρες τὸ εἰκοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μιὰ ἀπλὴ καὶ μὲ μικρὸν ἐφάπαξ οικονομικὸν κόστος, δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς μὲ τὴν συγκεκριμένην δορυφορικὴν πηλαφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικά, ποῦ πρέπει, ἀπαραιτήτως, νὰ ληφθοῦν ὑπόψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψιν στὸν Ἑλληναδικὸν ὠρὸν: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόληση: Κάθετη (Vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 15ης Ἰουνίου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 2006.

Ἔχον ὑπ' ὄψει:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»·

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 08/1977 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὁργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπωνται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοσίου Στηρίξεως.

Ὅρίζει τὰ κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὁρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985 ὁρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων.

3. Ὡς διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὁρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων.

4. Ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὁρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὁρίζεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ τέλεισιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαιοσίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωναίαι, αἵτινες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὑλὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὁρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 434/2006 «Περὶ ἰδρύσεως τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

αιτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνεται καὶ τὴν σχετικὴν Διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὁργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κυθῆρων καὶ Ἀντικυθῆρων καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων καὶ Ἀντικυθῆρων.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τῶν Μηχανικῶν:

α. κ. Ἀνδρέου Μαριάτου, Ἀρχιτέκτονος - Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ.

β. κ. Χαραλάμπους Σούγιαννη, Ἀρχιτέκτονος - Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ.

γ. κ. Ἰωάννου Ἐμμ. Καλλιγιέρου, Μηχανολόγου.

3. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ὀρίζεται ἀποτελούμενον ἐκ τῶν:

α. κ. Ἀνδρέου Μαριάτου, Ἀρχιτέκτονος - Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ.

β. κ. Χαραλάμπους Σούγιαννη, Ἀρχιτέκτονος - Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ.

γ. κ. Κυριακῆς Ζάρμπα - Τρίμμη, Τεχνολόγου - Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ.

δ. κ. Γεωργίου Φατσέα, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ.

ε. κ. Ἀνδρέου Λουράντου, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Τ.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀρμοδιότητες Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας

Ἐκπονεῖ μελέτες τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει μελέτες ποὺ ἐκπονοῦν ἰδιῶτες Μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει κατασκευές, ἐπισκευές καὶ συντηρήσεις τῶν ἔργων Αὐτῆς ποὺ ἐκτελοῦνται, εἴτε μὲ Ἀνάδοχο, εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Καν. 55/1974 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὶς συμπληρωματικὰς τῶν ἀντιστοίχων Νόμων 716/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων, ὅπως ἰσχύουσιν ἕως σήμερα.

Τμῆμα Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας

Α1. Σχεδιασμοῦ, Ἐκπόνησις, Παρακολούθησις Μελετῶν καὶ Προδιαγραφῶν

Τὸ τμῆμα ἀσχολεῖται μὲ τὸ σχεδιασμό, ἐκπόνησιν ἢ προκήρυξιν, ἐπιβλέψιν καὶ παραλαβὴν μελετῶν, καθὼς καὶ τὴν σύνταξιν προδιαγραφῶν γιὰ τὰ ἔργα (τεχνικὰ καὶ καλλιτεχνικά) ποὺ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

Συνοπτικὰ οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ τμήματος περιγράφονται ὡς ἑξῆς:

- Ἐκπόνησις προτάσεων προγραμμάτων ἔργων καὶ μελετῶν
- Ἐκπόνησις μελετῶν καὶ προδιαγραφῶν μελετῶν
- Διαδικασίαι πρόσκλησις ἐκδήλωσις ἐνδιαφέροντος γιὰ ἀνάθεσις μελετῶν
- Ἀξιολόγησις, ἐπιλογὴ μελετητῶν
- Ἐλεγχος, ἐπιβλέψιν, διασφάλισις τῆς ποιότητος τῶν συντασσομένων μελετῶν καὶ τήρησις τοῦ συμβατικοῦ χρονοδιαγράμματος
- Παραλαβὴν μελετῶν
- Σύνταξιν τεχνικῶν δεητῶν ἔργων
- Σύνταξιν μηνιαίων δεητῶν παρακολούθησις
- Σύνταξιν τριμηνιαίων δεητῶν παρακολούθησις
- Σύνταξιν ἐκθέσεων παρακολούθησις καὶ ἀξιολόγησις ἔργων

– Παρακολούθηση και καταγραφή της κατάστασης των Άκινήτων.

A2. Τμήμα Δημοπρατίσεων, Συντηρήσεων και Έπιβλέψεων Έργων

Το τμήμα ασχολείται με την Δημοπράτηση και παρακολούθηση, τεχνική υποστήριξη, επίβλεψη και έλεγχο των έργων και συντηρήσεων (τεχνικών και καλλιτεχνικών), που υλοποιούνται από την Ίερά Μητρόπολη.

Ή κατασκευή των έργων δυνατόν να γίνεται, είτε με επιλογή Άναδόχου (Δημοπράτηση), είτε με Αύτεπιστασία.

Συνοπτικά τό παραπάνω τμήμα έχει τις εξής άρμοδιότητες:

A. Όργάνωση Έργολαβίας - Δημοπρασίας - Έπιλογή Άναδόχου

- Έλεγχος ποσοτήτων προμετρήσεων υλικών και εργασιών
- Έλεγχος και άναπροσαρμογή άρθρων και αναλυτικών τιμολογίων
- Έλεγχος και άναπροσαρμογή των προϋπολογισμών κατασκευής
- Σύνταξη Τευχών Δημοπράτησης
- Διαδικασία Δημοπράτησης Έργων
- Άξιολόγησις Άναδόχου. Άξιολόγησις ύφισταμένου εργατικού δυναμικού. Άξιολόγησις επί μέρους Ύπερβολάβων στην περίπτωση Αύτεπιστασίας
- Σύνταξη Συμβάσεων - Συμφωνητικών
- Παραλαβή και έλεγχος έγγραφικών επιστολών
- Προετοιμασία Έργοταξίου (Χάραξη, όριοθέτηση, δειγματοληπτικές τομές, κ.λπ.)
- Έγκατάσταση και ένημέρωση Άναδόχου η Ύπερβολάβων (Αύτεπιστασία)
- Έρευνα και πρόσληψη επί πλέον εργατικού δυναμικού
- Άξιολόγησις ύφισταμένου μηχανολογικού έξοπλισμού - Έρευνα αγοράς και προμήθεια του επί πλέον άπαιτουμένου έξοπλισμού.
- Έξασφάλιση άναγκαίων πιστώσεων (Αύτεπιστασία).

B. Έγκατάσταση και προετοιμασία έργοταξίου

- Έλεγχος άναδόχου για έξασφάλιση των άπαιτητων άδειών, έγκρίσεων, άναγγελιών από τις άρμόδιες ύπηρεσίες

– Έλεγχος και έγκριση Χρονοδιαγράμματος - Όργανογράμματος Άναδόχου

– Μελέτη και σύνταξη Χρονοδιαγράμματος - Όργανογράμματος στα έργα που έκτελούνται με Αύτεπιστασία

– Έλεγχος ποιότητας και πιστότητας υλικών, εργαστηριακοί έλεγχοι

– Έλεγχος πηγών λήψεως υλικών

– Έλεγχος στελέχωσης και τεχνικής κατάρτισης συνεργείων κατασκευής

– Έλεγχος μέτρων άσφαλείας και φύλαξης έργοταξίου

– Καθορισμός διακίνησης και άποθήκευσης υλικών και μηχανημάτων

– Μελέτη και καθορισμός ύφισταμένων πηγών ένεργείας για έργοταξιακή χρήση

– Έγκριση Μελέτης Άναδόχου για την έγκατάσταση είδικού μηχανολογικού έξοπλισμού

Στην περίπτωση έκτέλεσης έργου με Αύτεπιστασία

– Έξασφάλιση των άπαιτητων άδειών, έγκρίσεων, άναγγελιών από άρμόδιες ύπηρεσίες

– Άναλυτική παρουσίαση και έπεξήγηση της διαδικασίας παραγωγής του έργου στους έμπλεκόμενους

– Καθορισμός του μηχανισμού παραγγελίας, διακίνησης και άποθήκευσης υλικών και μέσων κατασκευής

– Θέσπιση μέτρων άσφαλείας και φύλαξη έργοταξίου

– Μελέτη και καθορισμός ύφισταμένων πηγών ένεργείας για έργοταξιακή χρήση

– Έπιμέρους μελέτες για την έγκατάσταση είδικού μηχανολογικού έξοπλισμού

– Έπιμερισμός εργασιών και στελέχωση με τα αντίστοιχα συνεργεία κατασκευής

– Έξασφάλιση και τακτοποίηση των καταλυμάτων του εργατικού δυναμικού

– Καθορισμός ήμερησίου προγράμματος διαβίωσης εργατών.

Γ. Ανάπτυξη εργασιών κατασκευής

- Γνωμοδότηση έπιμερισμού εργασιών και στελέχωσης των αντίστοιχων συνεργείων κατασκευής

- Ἐπίβλεψη τῶν ἐκτελούμενων ἐργασιῶν (καθημερινή)
 - Ἐπιμέτρηση τῶν ἐκτελούμενων ἐργασιῶν (καθημερινή)
 - Σύνταξη καθημερινοῦ ἀναλυτικοῦ ἡμερολογίου παρακολούθησης ἐργασιῶν
 - Σύνταξη ἐβδομαδιαίου φύλλου ἀναφορᾶς προόδου ἐργασιῶν
 - Ἡλεκτρονικὴ παρακολούθηση καὶ ἐπεξεργασία τῆς προόδου ἐργασιῶν καὶ κοστολογίων (Project Managment)
 - Ὁργάνωση βασικῶν πληροφοριῶν ἔργου
 - Ἐπεξεργασία βασικῶν πληροφοριῶν ἔργου
 - Ἀνάπτυξη ἐργασιῶν ἔργου
 - Ὁργάνωση διάρκειας καὶ συσχετίσεως ἐργασιῶν
 - Προσθήκες ἐργασίας στὰ διαγράμματα Gant (πληροφορίες Χρόνου) καὶ Pert (πληροφορίες συσχετίσεως ἐργασιῶν)
 - Ἐξέταση ἐπιπέδων λεπτομέρειας
 - Ὁργάνωση βασικῶν ἡμερολογίων ἔργου ἀπὸ ἄποψη πόρων
 - Ἐξέταση κόστους
 - Διευθέτηση περιορισμῶν χρόνου
 - Διευθέτηση ἀνταγωνισμῶν πόρων
 - Προγραμματισμὸς καὶ κόστος
 - Ἐπεξεργασία παρακολούθησης ἐργασιῶν μὲ τὰ διαγράμματα Gant καὶ Pert
 - Ἐλεγχος προόδου ἐργασιῶν
 - Ἐπισκόπηση τῆς διαδικασίας ἐλέγχου
 - Ἀλληλαγὴ τῆς διάρκειας ἐργασιῶν, ἀπαλοφὴ καθυστερήσεων
 - Εὔρεση καὶ ἀλληλαγὴ τῶν περιορισμῶν ἐργασίας
 - Ἀναπρογραμματισμὸς ἐργασιῶν ποὺ ἔχουν καθυστερήσει
 - Σύγκριση τρέχοντος χρονοδιαγράμματος μὲ τὸ πλάνο ἀναφορᾶς καὶ ἐμφάνιση ἐνδιάμεσου πλάνου
 - Ἐξειδίκευση τῆς ἀναφορᾶς ἐργασίας - Γραφήματα
 - Σχεδιαστικὴ ὑποστήριξη ἐπεξήγησης κατασκευαστικῶν λεπτομερειῶν
 - Ἀντιμέτωπιση παρεκκλίσεων ἀπὸ τὴν μελέτη σὲ συνεργασία μὲ τοὺς ἐπιβλέποντες μελετητὲς
 - Ἐρευνα ἀγορᾶς γιὰ τὴν βελτιστοποίηση ὑλικῶν καὶ τεχνικῶν κατασκευῆς
 - Καθορισμὸς Νέων Ἐργασιῶν καὶ Νέων Τιμῶν Μονάδος
 - Ἐλεγχος καὶ ἔγκριση Ἀναλυτικῶν Ἐπιμετρήσεων Ἀναδόχου
 - Ἐλεγχος καὶ ἔγκριση Π.Π.Α.Ε. Ἀναδόχου
 - Ἐλεγχος καὶ ἔγκριση Ἀνακεφαλαιωτικῶν Πινάκων Ἀναδόχου
 - Ἐλεγχος καὶ ἔγκριση Πιστοποιήσεων Ἀναδόχου
 - Ἀναπροσαρμογὴ χρονοδιαγράμματος καὶ ὀργανογράμματος
 - Μελέτη, σύνταξη καὶ ἔγκριση Συμπληρωματικῶν Συμβάσεων μὲ τὸν Ἀνάδοχο
 - Τμηματικὴ παραλαβὴ ὀλοκληρωμένων φάσεων τοῦ ἔργου
 - Προσωρινὴ παραλαβὴ τοῦ ἔργου
 - Ὁριστικὴ παραλαβὴ τοῦ ἔργου
- Ἡ Διεύθυνση τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκεῖται ἀπὸ στέλεχος μὲ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις περὶ Δημοσίων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπιπλέον ἔχοντα: Δίπλωμα Μηχανικοῦ Α.Ε.Ι. μὲ 10ετῆ ἀποδεδειγμένη ἐμπειρία σὲ μελέτες καὶ προβλέψεις τεχνικῶν ἔργων, ἄρτια γνῶση μιᾶς ξένης γλώσσας κατὰ προτίμηση Ἀγγλικῆς καὶ ἄρτια γνῶση χρήσης καὶ προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστή.
- Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ παροῦσα συνεδρίασις καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται.
- Τὴν παροῦσαν πράξιν ἔγραψε ὁ Γραμματεὺς - Λογιστὴς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Ἰάκωβος Παστός.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ὁ Κυθήρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἄρχιμ. Φρουμέντιος Δημητρίου

Πρωτ. Παν. Μεγαλοκονόμος

κ. Γεώργιος Καλλιγέρος, Δντὴς Δ.Ο.Υ.

κ. Ἐμμανουὴλ Κασιμάτης, Ἐκκλ. Σύμβουλος

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τῖς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τῖς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγές, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.

3. Τῖς ὑφιστάμενες πνευματικὲς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, καὶ ἴδια τὸ καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ «διδάσκειν» καὶ «Εὐαγγελίζεσθαι» τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 37/10.5.2005 Βεβαίωση τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης περὶ νομίμου λειτουργίας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 40/15.6.2006 Πράξη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1192/446/28.6.2006 Πρόταση τοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

6. Τὴν ἀπὸ 13.7.2006 Γνωμοδότηση τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 8.12.2006 Ἀπόφασή Της.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητροπόλιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν πόλιν τῆς Λαρίσης. Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τῖς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ».**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἔδρα - Σφραγίς

α) Συνιστᾶται στὴν Ἱερὰ Μητροπόλιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟ-

«Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ»

ΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ». Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς, ποὺ ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀνήκει ἰδιοκτησιακὰ σὲ αὐτή, ἐδρεύει δὲ στὴ πόλιν τῆς Λάρισας καὶ ὑπάγεται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση καὶ μὴ κερδοσκοπικὸ χαρακτήρα. Διέπεται δὲ ἀπὸ τοὺς ἰσχύοντες Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ λειτουργεῖ μὲ τὸ νομικὸ πλῆσιον ποὺ διέπει γενικὰ τὴν λειτουργία τῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Σκοπὸς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ εἶναι ἡ ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου τῆς Μητροπόλεως γιὰ τὶς δραστηριότητές της, ἡ κάλυψη τῶν λατρευτικῶν, ποιμαντικῶν καὶ πνευματικῶν δραστηριοτήτων αὐτῆς καὶ ἡ διαπαιδαγώγηση τοῦ ποιμνίου μέσω ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν μὲ τὰ ἰδεώδη τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ἄρθρον 2

Διοίκηση καὶ ἀρμοδιότητες τοῦ Σ.Δ.

Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς διοικεῖται ἀπὸ Τριμελὲς Συμβούλιο Διοίκησης (Σ.Δ.), ἀποτελούμενο ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη ὡς Πρόεδρο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο καὶ δύο Κληρικούς, ὀριζομένους ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ὡς Μέλη. Τὸ Τριμελὲς Συμβούλιο Διοίκησης μπορεῖ νὰ διορίσει καὶ Διευθυντὴ ἔμμισθο ἢ καὶ ἄμισθο ἐθελοντῆ.

Τὸ Τριμελὲς Συμβούλιο Διοίκησης ἔχει τὶς παρακάτω ἀρμοδιότητες:

Ἐποπτεύει τὴν ποιότητα, τὸ εἶδος καὶ τὸ ἥθος τοῦ προγράμματος τοῦ Ρ/Σ, νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ σκοπὸ σύστασής του, ὥστε νὰ μὴν θίγει ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπο νὰ προσβάλλει τὰ ἐλληνορθόδοξα ἰδεώδη, ἀλλ' ἀντίθετα νὰ κατευθύνει αὐτὸ ὥστε νὰ ἀποβαίνει ἕνας πνευματικὸς ἄμβωνας, ἀπ' τὸν ὁποῖο θὰ ἐξαγγέλλονται μὲ κάθε τρόπο τὰ σωτηριώδη διδάγματα καὶ οἱ ἐπιταγὲς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως μας.

Ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχο σὲ κάθε δραστηριότητα τοῦ Ρ/Σ καὶ ἐποπτεύει τὸ προσωπικὸ τῆς Μητροπόλεως ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ.

Ὑπογράφει συμβάσεις ἐργασίας ἢ ἀνάθεσης ἔργου μὲ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ποὺ θὰ ἐργάζονται σ'

αὐτὸν ἢ ποὺ θὰ ἀναλαμβάνουν τὴν παραγωγή καὶ τὴ ροὴ τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἐκπομπῶν γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ρ/Σ.

Ἐλέγχει τὸ προσωπικὸ ποὺ ἐργάζεται σ' αὐτόν, ὥστε νὰ εἶναι συνεπὲς στὶς ὑποχρεώσεις του καὶ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κατευθυντήρια γραμμὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας γενικότερα.

Ἀπομακρύνει ἄμεσα τὸ προσωπικὸ, ποὺ παραβαίνει τοὺς κανόνες λειτουργίας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ προσβάλλει τὸν χαρακτήρα αὐτῆς.

Ἐλέγχει ὅλα τὰ οικονομικὰ στοιχεῖα τοῦ Ρ/Σ, ἐγκρίνει τὶς δαπάνες καὶ τὰ ἔξοδα λειτουργίας καὶ ἀποδέχεται τὶς χορηγίες καὶ δωρεὲς ἰδιωτῶν.

Εἰσηγεῖται στὰ ἀρμόδια ὄργανα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν πρόσληψη εἰδικοῦ προσωπικοῦ ποὺ κρίνεται ἀπαραίτητο γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ Ρ/Σ, ὅπως: τεχνικό, ἐκφωνητές, χειριστές, νομικὸ σύμβουλο, λογιστὴ κ.λπ. καὶ προσλαμβάνει αὐτὸ.

Καθορίζει τὶς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.

Ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα τοῦ Σταθμοῦ (ἐκπομπές, μηνύματα κ.λπ.).

ἄρθρον 3

1. Ὁ Ρ/Σ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δὲν εἶναι κερδοσκοπικὸς ὀργανισμὸς καὶ καλύπτει τὰ ἔξοδά του μὲ πόρους ποὺ προέρχονται:

- α) ἀπὸ χορηγίες ἢ δωρεὲς φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων,
- β) ἀπὸ κληρονομίες ἢ κληροδοτήματα,
- γ) ἀπὸ εἰσφορὲς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν ἢ Προσκυνημάτων,
- δ) ἀπὸ περιφορὲς δίσκων ὑπὲρ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ
- ε) ἔσοδα ποὺ προέρχονται ἀπὸ διάφορες ἐκδηλώσεις γιὰ συγκέντρωση χρημάτων.

2. Ὡς ἀνταπόδοση τῶν χορηγιῶν, ὁ Ρ/Σ δύναται κατὰ τὴ διάρκεια ροῆς τοῦ προγράμματός του νὰ ἀναγγέλλει τὰ ὀνόματα τῶν χορηγῶν καὶ νὰ μεταδίδει μηνύματά τους.

3. Τὰ μηνύματα θὰ εἶναι περιορισμένα καὶ ἡ συχνότητα ἐκπομπῆς αὐτῶν καθορίζονται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο ροῆς ἢ ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ὄργανα τοῦ Σταθμοῦ καὶ θὰ εἶναι ἀνάλογα μὲ τὸ ὕψος τῆς χορηγίας καὶ τὸ κόστος μετάδοσής των.

4. Τὸ κόστος μετάδοσης ἐκάστου μηνύματος καθορίζεται ἀπὸ τὸ Συμβούλιο Διοίκησης καὶ τὸν Διευθυντὴ ἢ τὸν ὑπεύθυνο ροῆς τοῦ Ρ/Σ, σύμφωνα μὲ τὴν ἀνατεθισμένη σὲ αὐτὸν σύμβαση ἀνάθεσης καθηκόντων καὶ τοὺς εἰδικότερους ὅρους αὐτῆς, τὴν ὁποῖο καθορίζει τὸ Σ.Δ.

5. Τὰ μηνύματα ἐλέγχονται ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενό τους καὶ τὸ ἥθος τους ἀπὸ τὸ Σ.Δ. τοῦ Ρ/Σ, ὥστε νὰ μὴν ἀπάδουν πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας.

6. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς, ὅσον ἀφορᾷ στὴ σχέση ἐργασίας μὲ τοὺς προσλαμβανόμενους ὑπαλλήλους τηρεῖ ὅ,τι ὁ σχετικὸς νόμος ὀρίζει.

ἄρθρον 4

1. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς θὰ λειτουργεῖ, ὅπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸ σχετικὸ νομοθετικὸ πλαίσιο, τοὺς σχετικοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους καὶ Κανόνες καὶ τοὺς σχετικοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2. Τὸ προσωπικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὀφείλει νὰ παρέχει κάθε ἀρωγὴ γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ρ/Σ.

3. Μὲ εἰδικὴ πράξη τοῦ Μητροπολίτου ὀρίζονται τὰ πρόσωπα ἀπὸ τὸ προσωπικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ποὺ θὰ ἀπασχολοῦνται καὶ θὰ παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ρ/Σ, καθὼς καὶ τὰ ἀκριβῆ καθήκοντά τους.

ἄρθρον 5

Οἱ ἐργαζόμενοι στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ διακρίνονται σὲ ἐθελοντὲς καὶ ἐμμίσθους.

Οἱ προσφέροντες, ἐθελοντικὰ τὶς ὑπηρεσίες τους, κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ συνεργάτες δύνανται νὰ ἀναλαμβάνουν ἐβδομαδιαίαις ἐκπομπές, μὲ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκρίνει τὸ Συμβούλιο Διοίκησης.

Μὲ τὸ ἐμμισθὸ προσωπικὸ συνάπτονται συμβάσεις ἐργασίας, ὅπως ὀρίζει ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία καὶ τὰ ἀντίστοιχα πλαίσια τοῦ Νόμου.

ἄρθρον 6

1. Ἡ εἴσπραξη τῶν πόρων τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ γίνεται μὲ διπλότυπα Γραμμάτια καὶ οἱ πληρωμὲς μὲ διπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

2. Ἡ Γραμματεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τηρεῖ τὰ σχετικά Βιβλία καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὸ Σ.Δ. συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸ καὶ Ἀπολογισμὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει κατ' ἔτος στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ ἐγκριση.

3. Τὰ τηρούμενα ἀπὸ τὸ Ρ/Σ βιβλία εἶναι:

- α) Πρωτόκολλο Ἀλληλογραφίας
- β) Βιβλίον Πράξεων τοῦ Σ.Δ.
- γ) Βιβλίον Ταμείου
- δ) Βιβλίον Ἀκινήτου περιουσίας, καὶ
- ε) Βιβλίον κινητῶν πραγμάτων

Τὰ ὡς ἄνω βιβλία φυλλιάσσονται στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 7

Θέματα ποὺ δὲν προβλέπονται στὸν παρόντα Κανονισμό, ρυθμίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου Διοίκησης τοῦ Σταθμοῦ καὶ ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 8

Ὁ Ρ/Σ στεγάζεται στὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σὲ εἰδικὰ διασκευασμένο χῶρο μὲ τοὺς ἀπαιτήτους γιὰ τὴ λειτουργία του θαλάμους.

ἄρθρον 9

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Σ.Δ. καὶ ἐγκριση τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς διαλύεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Σ.Δ. καὶ ἔγκριση τοῦ Μητροπολίτου.

3. Σὲ περίπτωση διαλύσεως τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία του, ὡς καὶ τὰ χρηματικὰ ἀποθέματα αὐτοῦ, περιέρχονται στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

ἄρθρον 10

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

ἄρθρον 11

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι, 8 Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία φέρει σὲ γνώση τῶν εὐλαβῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πῶς, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεολογικὸ φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς μεταστεγάστηκε (ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Καρέα), καὶ ἤδη λειτουργεῖ, στὸ προσφάτως ἀνακαινισθὲν ἰδιόκτητο κτίριό της, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει πλεον τὴ δυνατότητα νὰ φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητὲς (περὶ τοὺς 100). Τὸ κόστος, ὅμως, γιὰ τὰ ἐπιπλέον λειτουργικὰ ἐξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς πρόσφατες δαπάνες γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο γιὰ τὸ ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, παρακαλοῦμε θερμὰ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οἰκονομικὰ στὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μὲ τὴ σημείωση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν στὸ λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 29 παράγρ. 2 καὶ 37 παράγρ. 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ, καὶ ἰδιαιτέρως τῆς περιφερείας Ἀθμυροῦ.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6/14.9.2005 Πρᾶξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀθμυροῦ.

5. Τὴν ἀπὸ 9.3.2006 ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 355/13.3.2006 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνατίου.

7. Τὴν ἀπὸ 28.4.2006 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

9. Τὴν ἀπὸ 8.12.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἔδρα - Σφραγίς

Ἰδρύεται εἰς τὸν Ἐνοριακὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου Ἀθμυροῦ Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ», ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος. Ἔδρα τούτου εἶναι ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς καὶ διὰ αὐτὴν ἀνεγερόμεναι νέα κτιριακὰ ἐγκαταστάσεις.

Τὸ Κέντρον ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα ἀναγράφουσαν ἑξωθεν: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ, ἔσωθεν: ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ Ι. Ν. ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ καὶ εἰς τὸ κέντρον φέρει ΣΤΑΥΡΟΝ.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρυματος εἶναι:

1. Ἡ ἀνέγερσις κτιρίου προκειμένου νὰ στεγασθοῦν ὅλες οἱ δραστηριότητες τῆς ἐνορίας.

Περὶ Συστάσεως καὶ Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ - ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ»

2. Ἡ μελέτη τῶν ποιμαντικῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ περιβάλλοντος ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

3. Ἡ διοργάνωσις καὶ ὑλοποιήσις διαφόρων πνευματικῶν, πολιτιστικῶν, μορφωτικῶν, φιλιανθρωπικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων (συνέδρια, διαλέξεις, ὁμιλίαι, ἐπισκέψεις εἰς Ἱερὰ προσκυνήματα, ἐκθέσεις, σεμινάρια καὶ ἡμερίδες, προβολὴ ταινιῶν, video - σκλήιτς κ.λπ.), οἱ ὁποῖες θὰ στοχεύουν εἰς τὴν ἀναβάθμισιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ποιμνίου καὶ ἰδιαίτερος τῶν νέων.

4. Ἡ μελέτη καὶ ἐπίλυσις διαφόρων συγχρόνων προβλημάτων.

5. Ἡ σύστασις ἐθελοντικῆς ὁμάδος αἰμοδοσίας διὰ τὴν ἀντιμέτωπισιν ἐκτάκτων περιστατικῶν καὶ ἡ δημιουργία Τραπεζῆς Αἵματος διὰ τοὺς ἐνορίτας.

6. Ἡ διοργάνωσις φροντιστηρίων ἐκμάθησεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς μετανάστας καὶ πρόσφυγας.

7. Ἡ λειτουργία παντὸς τύπου Κατηχητικῶν Σχολεῖων, πνευματικῶν συνάξεων καὶ συναντήσεων νέων.

8. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν καλλιέργεια Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ φρονήματος, ἡθους, Ἑλληνοχριστιανικῆς συνειδήσεως καὶ ἀγωγῆς, καὶ συνειδητοποιήσεως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὴ τοῦ χριστιανοῦ εἰς τὴν κοινωνίαν.

9. Ἡ διοργάνωσις ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων.

10. Ἡ ἐκμάθησις χειρισμοῦ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν καὶ ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις εἰς αὐτούς.

11. Ἡ περίθαλψις ἀπόρων, ἠλικιωμένων, μοναχικῶν καὶ ἀτόμων μὲ εἰδικὰς ἀνάγκας διὰ τῆς παροχῆς καθημερινοῦ γεύματος.

12. Ἡ ὑγειονομικὴ περίθαλψις ἀτόμων ἐχόντων ἀνάγκην διὰ τῆς δωρεᾶν παροχῆς φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς φροντίδος.

13. Ἡ παροχὴ κλινოსκεπασμάτων, ρουχισμοῦ καὶ ὑποδημάτων εἰς ἀπόρους καὶ ἀστέγους.

14. Ἡ παροχὴ στέγης πρὸς διανυκτέρευσιν εἰς ἀπόρους καὶ ἀστέγους.

15. Ἡ ἀποστολὴ φαρμάκων εἰς περιοχὰς τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς.

16. Ἡ φιλοξενία νέων ἀπὸ ξένας χώρας.

17. Ἡ συνεργασία καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων νέων μὲ φορεῖς ὁμογενῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

18. Ἡ δημιουργία χορευτικῶν καὶ παραδοσιακῶν συγκροτημάτων μὲ τοπικὰς στολὰς ἐξ ὄλων τῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος.

19. Ἡ σύστασις Σχολῆς Βυζαντινῆς καὶ παραδοσιακῆς Μουσικῆς μὲ τὰ ἀπαραίτητα ὄργανα καὶ ἡ δημιουργία Βυζαντινῆς καὶ παραδοσιακῆς χορωδίας.

20. Ἡ δημιουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης μὲ βιβλία ὄλων τῶν ἐπιστημῶν.

21. Ἡ δημιουργία ὁμάδων ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων καὶ ὑποδομῶν.

22. Ἡ δημιουργία Σχολῆς Ἀγιογραφίας, ἀγγειοπλαστικῆς καὶ συντηρήσεως Ἱερῶν Εἰκόνων.

23. Ἡ δημιουργία Μουσείου διὰ τὴν συγκέντρωσιν, συντήρησιν, διαφύλαξιν καὶ κατάλληλον Ἐκθεσιν παιδιῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, Ἱερῶν Σκευῶν, Ἀμφίων, Βιβλίων, Ἐγγράφων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐχόντων ἱστορικὴν, παραδοσιακὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν.

24. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασις ὄλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὰς ἀνωτέρω σχολὰς τοῦ Κέντρου.

25. Ἡ παροχὴ ὑποτροφιῶν καὶ οικονομικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους καὶ πολυτέκνους.

26. Ἡ δημιουργία χώρου ἀναψυχῆς εἰς τὸν αὐθιόν κῶρον τοῦ Κέντρου.

27. Ἡ δημιουργία Ἐργαστηρίων Ἐλευθέρων Σπουδῶν καὶ Κέντρου Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

28. Ἡ συνεργασία μὲ φορεῖς τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ Ἰδρύματα.

29. Ἡ δημιουργία Σχολῆς Γονέων καὶ Ἐθελοντῶν Κοινωνικῆς Προσφορᾶς.

30. Οἰανδήποτε ἄλλην ἐνέργειαν ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου, εἰς τὰ πλαίσια τῆς φιλιανθρωπικῆς μερίμνης αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν συνανθρώπων.

31. Οἱ πάσχοντες ἀπὸ καταφανῆ ἀναπηρίαν καὶ ψυχοσωματικὰς ἀσθενείας, διὰ τοὺς ὁποίους προβλέπει εἰδικῶς ἡ νομοθεσία τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας ἢ ἄτομα τὰ ὁποῖα χρῆζον θεραπείας εἰς Θεραπευτήρια, δὲν δύνανται νὰ φιλοξενηθοῦν εἰς τὸ Ἴδρυμα.

Ἄρθρον 3

Ὁργάνωσις - Διοίκησις - Διοικητικὸν Συμβούλιον

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον (Δ.Σ.) ἀποτελούμενον:

α) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἐφημερίου - Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀλημουροῦ, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ δύο μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀλημουροῦ, καὶ

γ) Ἐκ δύο ἐτέρων λαϊκῶν μελῶν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας Ἀθμυροῦ.

2. Τὰ τέσσερα λαϊκὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. προτείνονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἰδρύματος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ.

3. Ἡ θτεία τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετὴς καὶ δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν, τὸ δὲ ἀξίωμα τῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου συγκροτεῖται εἰς σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ καὶ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς ἀνὰ τρίμηνον καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τριῶν τουλάχιστον μελῶν. Ἐὰν μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάσει ἀδικαιοηγοῦτως ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις, ἀντικαθίσταται κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 4

Ἄρμοδιότητες - Καθήκοντα τοῦ Δ.Σ.

A. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα ἀφορὸν εἰς τὴν ὀργάνωσιν, διοίκησιν καὶ λειτουργίαν αὐτοῦ, ἥτοι:

1. Διαχειρίζεται καὶ ἀξιοποιεῖ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν διατεθεῖ πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2. Συνεργάζεται διὰ πάντα τὰ σχετικὰ ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸ Ἴδρυμα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια ὄλων τῶν Ἐνοριῶν, μὲ τὰ Δ.Σ. τῶν Κοινωφελῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφερείας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς, φιλοanthρωπικούς, ἐθνικούς καὶ λοιποὺς Συλλόγους, ὡς καὶ μὲ τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τὴν Νομαρχιακὴν καὶ Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, τοὺς τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει τὰς ἀρμοδίας Κρατικὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐπιλαμβάνεται πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, τὴν

ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος ὡς καὶ τὴν πρόσκτησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

4. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποῖους καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον. Διευκρινίζεται δὲ ὅτι τὸσον ὁ προϋπολογισμὸς ὅσον καὶ ὁ ἀπολογισμὸς συνυποβάλλονται μετὰ τῶν ἀντιστοίχων τοιούτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

5. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξέυρεσιν οικονομικῶν πόρων διὰ τὴν εὐρυθμον, ὁμαλήν, ἀπρόσκοπτον καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

6. Διορίζει καὶ παύει, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὸ τυχὸν ἀναγκαῖον ἔμμισθον προσωπικὸν καὶ καθορίζει τὸ ποσὸν τῆς ἀντιμισθίας αὐτοῦ.

7. Ἀποφασίζει διὰ τὴν παραχώρησιν χώρων τοῦ Ἰδρύματος πρὸς στέγασιν ἐκδηλώσεων ἐτέρων φορέων εἴτε δωρεὰν εἴτε ἐπὶ τιμῆματος.

8. Ἐκχωρεῖ ἀρμοδιότητας αὐτοῦ εἰς ἐπὶ μέρους Ἐπιτροπὰς.

9. Εἰσγγεῖται τὴν τροποποίησιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἰδρύματος.

10. Ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα, τὸ ὁποῖον ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δὲν προβλέπεται ρητῶς εἰς αὐτόν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

11. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

B. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

1. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ οἰασδῆποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ εἰς ὅλας τὰς σχέσεις αὐτοῦ μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, Νομικὰ καὶ Φυσικὰ πρόσωπα.

2. Ὑπογράφει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν Πρακτικῶν καὶ τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

3. Λαμβάνει γνῶσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ἐχει τὴν εὐθύνην ὄλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

5. Ἀσκεῖ ἐποπτεῖαν καὶ ἔλεγχον εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

Γ. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληρεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. εἰς ὅσας τὰς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

Δ. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.:

1. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος.

2. Συντάσσει τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρον καὶ συνυπογράφει μὲ αὐτόν.

3. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., συντάσσει τὰ πρακτικὰ καὶ συνυπογράφει αὐτὰ μὲ τὸν Πρόεδρον.

4. Φυλάσσει τὰ ἔγγραφα, τὴν ἀλληλογραφίαν, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

Ε. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.:

1. Ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμόν τοῦ Δ.Σ., ἔναντι τοῦ ὁποῖου εἶναι ὑπόλογος, τὰς διαχειριστικὰς πράξεις ἀναφορικῶς μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα.

2. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου.

3. Εἰσπράττει πᾶν ἔσοδον τοῦ Ἰδρύματος διὰ Τριπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεως, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον.

4. Διενεργεῖ πληρωμὰς διὰ πᾶσαν δαπάνην προβλεπομένην εἰς τὸν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἐγκεκριμένον Προϋπολογισμόν, βάσει τριπλοτύπων Ἐνταλημάτων Πληρωμῆς, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ἔγγραφα.

5. Εὐθύνεται διὰ τὴν φύλαξιν τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται εἰς ἰδιαίτερον λογαριασμόν εἰς μίαν ἐκ τῶν Τραπεζῶν ποὺ λειτουργοῦν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀθμυροῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος.

6. Διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐγκρίσεως ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

7. Δύναται νὰ κρατεῖ εἰς τὸ ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.

8. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ.

9. Καταρτίζει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ.Σ. πρὸς ψήφισιν.

10. Τὸν Ταμίαν, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρώνει ἕτερον μέλος τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖον ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ.

ἄρθρον 5

Τηρούμενα βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἴδιαν διαχείρισιν, τηρεῖ δὲ μὲ τὴν μέριμναν τοῦ Δ.Σ. τὰ διαχειριστικὰ αὐτοῦ βιβλία, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένα διὰ πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ, ἦτοι:

Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἔγγράφων.

Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

Βιβλίον Ταμείου ἠριθμημένον καὶ θεωρημένον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν ἠριθμημένα καὶ θεωρημένα ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἅπαντα ἡ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ.

Βιβλίον Ὑλικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται ἅπαντα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχουν διατεθεῖ ἢ ἀγορασθεῖ πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 6

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

Αἱ ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ὀργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὡς καὶ πάσης ἄλλης Κρατικῆς Ἀρχῆς καὶ Ὀργανισμοῦ ἢ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ἐτησίᾳ ἐπιχορήγησις τῆς Ἐνορίας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀθμυροῦ.

Πρόσοδοι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως διαφόρων ἐκδηλώσεων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, ἐκθέσεων καὶ ἐκδρομῶν.

Προσφοραὶ εἰς χρῆμα ἢ εἶδος παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

Οἱ τόκοι τυχόν καταθέσεων εἰς τραπέζας ἢ ἄλλους πιστωτικούς ὀργανισμούς.

Ἔσοδα ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως ἐπιδοτουμένων προγραμμάτων ἢ τὴν καταβολὴν διδάκτρων διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἐπιμορφωτικὰ δραστηριότητας.

Πάν ἕτερον ἔσοdon προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 7

Διάθεσις τῶν Πόρων τοῦ Ἰδρύματος

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.:

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου τοῦ Κέντρου.

Διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀπαιτούμενου ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου καὶ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἐμμίσθου προσωπικοῦ.

Διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Διὰ τὴν φιλοξενίαν ὁμιλητῶν, χορωδιῶν καὶ νέων.

Διὰ τὴν ἀγορὰν τροφίμων, εἰδῶν καθαριότητος καὶ συσκευῶν κουζίνας.

Διὰ τὴν διοργάνωσιν ἐκδηλώσεων, ἐκδρομῶν ψυχαγωγίας, φιλικῶν συναντήσεων κ.ἄ.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς προγράμματα ποῦ ἄπτονται τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν σχετικῶν ἐντύπων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου.

Διὰ τὴν προμήθειαν μουσικῶν καὶ ἀθλητικῶν ὀργάνων, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν καὶ ἄλλων μέσων ἀπαραιτήτων διὰ τὰς δραστηριότητας αὐτοῦ.

Διὰ τὴν προμήθειαν χορευτικῶν στολῶν καὶ ἐπιτραπεζίων παιχιδιῶν.

Διὰ πάσαν ἑτέραν δαπάνην μὴ προβλεπομένην εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἀπαραίτητον ὅμως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 8

Τροποποιήσις Κανονισμοῦ - Κατάργησις τοῦ Κέντρου

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῆ ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ

Δ.Σ., παρισταμένου ἀπαραιτήτως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶναι τὰς ἐκκλησιολογικὰς αὐτοῦ προϋποθέσεις, παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του καὶ καθίσταται ἀνέφικτος ἡ λειτουργία αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἡ χρῆσις τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ, τὰ ὅποια εἶχον παραχωρηθεῖ ἢ δωρηθεῖ εἰς τὸ Ἴδρυμα, περιέρχονται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀλημυροῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἄλληλωστε καὶ ἀνήκουν.

ἄρθρον 9

Δωρηταί - Εὐεργέται - Μεγάλοι Εὐεργέται

1. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Κέντρου δύναται νὰ ἀνακηρύσσει Δωρητάς, Εὐεργέτας καὶ Μεγάλους Εὐεργέτας τοῦ Ἰδρύματος, εἴτε ἐν ζωῇ, εἴτε μετὰ θάνατον εὐρισκομένους.

2. Δωρηταὶ ἀνακηρύσσονται οἱ προσφέροντες εἰς τὸ Ἴδρυμα τὸ ποσὸν ἀπὸ 3.000-9.000 Εὐρώ? Εὐεργέται ἀπὸ 9.000-15.000 Εὐρώ? καὶ μεγάλοι Εὐεργέται ἀπὸ 15.000 Εὐρὼ καὶ ἄνω.

ἄρθρον 10

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ" καὶ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 11

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν Διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀλημυροῦ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆ.

Ἀθῆναι 8η Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Προκηρύξεις

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Γόρτυνος

καὶ Μεγαλοπόλεως

Ζακύνθου

Ἐλευθερουπόλεως

Νεαπόλεως

καὶ Σταυρουπόλεως

Χαλκίδος

Παρναξίας

Αἰτωλίας

καὶ Ἀκαρνανίας

Κυδωνίας

καὶ Ἀποκορώνου

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ἀετοράχης,

Ἀγίου Βασιλείου Κακουρέϊκων,

Τιμίου Προδρόμου Λαγκαδίων,

Ἀγίων Ἀποστόλων Λαγκαδίων,

Τιμίου Προδρόμου Λουτρῶν Ἡραίας,

Ζωοδόχου Πηγῆς Λυκούρεση,

Ἀγίου Νικολάου Λυσσαρέας,

Ἀγίου Ἀθανασίου Μελισσότετρας,

Ἀγίου Γεωργίου Ὀχθίων,

Ἀγίου Νικολάου Παναγιᾶς,

Ἀγίων Ἀποστόλων Παλαιοχωρίου,

Γενέσεως Θεοτόκου Πυρρίου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ράδου,

Ἀγίου Νικολάου Ριζοσπηλιᾶς,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Σαρακηνίου Ἡρ.,

Ἀγίου Γεωργίου Καμενίτσας,

Ἀναλήψεως Κυρίου Παναγίτσας,

Τιμίου Προδρόμου Πυργακίου,

Ἀγίου Γεωργίου Βαητσηνίκου,

Ἀγίου Γεωργίου Δρακοβουνίου,

Ἀγίων Θεοδώρων Θεοκτίστου,

Ἀγίου Γεωργίου Λάστας,

Ἀγίου Γεωργίου Κοντοβαζαίνης,

Ἀγ. Τριάδος Κοντοβαζαίνης,

Ἀγίου Βασιλείου Βάχλιας,

Ἀγίας Μαρίας Βάχλιας,

Γενέσεως Θεοτόκου Καπελίτσος,

Ἀγίου Δημητρίου Καστρακίου,

Ἀγίας Ἄννας Μπουλιαρίου,

Ἀγίου Δημητρίου Περδικονερίου,

Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Τριποταμιᾶς,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Τροπαίων,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βελημαχίου,

Ἀγίας Παρασκευῆς Βουτσίου,

Ἀγίου Χαραλάμπους Ἀνεμοδορίου,

Ἀγίου Δημητρίου Ἀναβρυττοῦ,

Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀτσιώλου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Βάγκου,
 Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βελιγοστής,
 Ἁγίας Τριάδος Βλαχόραφτης,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Βρυσούλων,
 Ἁγίας Τριάδος Βουσαρᾶ,
 Ἁγίας Τριάδος Γιαννείκων,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Γραικοῦ,
 Ἁγίου Νικολάου Ἐκκλησιούλας,
 Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Θωκνίας,
 Ἁγίου Νικολάου Ἰσάρεως,
 Ἁγίου Δημητρίου Ἰσιώματος Καρυῶν,
 Ἁγίου Γεωργίου Καλυβίων,
 Ἁγίου Γεωργίου Καράτουλας,
 Γενέσιον Θεοτόκου Καρυῶν Ἰνω,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Καστανοχωρίου,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Καμποχωρίου,
 Τιμίου Προδρόμου Κατσιμπαλίου,
 Ἁγίου Δημητρίου Κοτσιριδίου,
 Ἁγίου Γεωργίου Κουρουνιού,
 Ἁγίου Νικολάου Κυπαρισσίων,
 Ἁγίου Δημητρίου Κωτιλίου Ἰνω,
 Γενέσεως Θεοτόκου Λυκαίοι,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Λυκοσοῦρας,
 Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Μαλλητῶν,
 Ἁγίου Δημητρίου Μακρυσίου,
 Ἁγίου Νικολάου Μαραθούσας,
 Ἁγίου Δημητρίου Μαυριᾶς,
 Γενέσιον Θεοτόκου Νεοχωρίου Φαλιασ.,
 Ἁγίου Κωνσταντίνου Παύλιας,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαμαρίου,
 Γενέσεως Θεοτόκου Περιβολίων,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Πετρίνας,
 Γεν. Θεοτόκου Πλάκας,
 Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Ποταμιᾶς,
 Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σκορτσινού,
 Ἁγίου Ἀθανασίου Σουληρίου,
 Τιμίου Προδρόμου Τριλόφου,
 Ἁγίου Δημητρίου Τριποτάμου,
 Ἁγίας Παρασκευῆς Χειράδων,
 Ἁγίου Γεωργίου Χρούσας,
 Ἁγίου Γεωργίου Χωρεμίου,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Ψαθίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Δημητσάνῃ τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α' 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκρηύκων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρουσίας τὴν πλήρωσιν κενῶν θέσεων Ἱεροκρηύκων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως υποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως,
 Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης,
 Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀκροβουνίου,
 Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῇ 19ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκῆπων,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 20ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ
καθὼς

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀναλήψεως Πολίχνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 29ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ψαχνῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χαλκίδι τῆ 28ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμήσεως Θεοτόκου Σκαδοῦ Νάξου,

Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Δρυοῦ Πάρου,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νάξῳ τῆ 5ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Παροναξίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Σπυρίδωνος Βονίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῆ 4ῃ Ἰανουαρίου 2007

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Καθὼς

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 31/2006 Πράξεως ἡμῶν προκηρυσσομεν τὰς θέσεις Ἱεροκηρύκων τῶν Ἐνοριῶν: α) τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ «Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Χανίων καὶ β) «Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης», Νέας Χώρας Χανίων, προσκαλοῦμεν δὲ τοὺς βουηομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα ἐὰν ἐπιθυμοῦν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 2006

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2007 Πράξεως ἡμῶν προκηρυσσομεν τὰς θέσεις Ἱεροκηρύκων τῶν Ἐνοριῶν: 1) Ἀγίου Δημητρίου Πηλατανιά Κυδωνίας 2) Ἀγίου Δημητρίου Ραμνῆς Ἀποκορώνου 3) Εὐαγγελιστρίας Χαλῆπας Χανίων (β' θέσις) καὶ 4) Ἀγίας Αἰκατερίνης Νέας Χώρας Χανίων, προσκαλοῦμεν δὲ τοὺς βουηομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα ἐὰν ἐπιθυμοῦν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 2007

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

